

Muhittin Laçın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.09.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı Ayrılık Muhannet

ACI AYRILIK... MUHANNET

Gidişini eşten dosttan gizledim
Gizledim ki demesinler düşmandır
Ağlayarak adım adım izledim
Belki döner dedim belki pişmandır

Dönmedin içimde umutlar söndü
Bir ah çektim azalarım çözüldü
Bir gönül yıkıldı bir kalp üzüldü
Sis kapladı gönül dağım dumandır

Git sefa senin olsun bana garamet
Ufkun açık olsun yolun selamet
Gururumu ezip geçtin muhannet
Unutma ki zulmün sonu hüsrandır

Ömrün uzun olsun doksan yüz yaşa
İnsan yaptığıyla kalır baş başa
Dert başını sarsın demedim haşa
Dediğim ne duam ne bedduamdır

İhanet ruhunda yatmış pusuya
Sonunu görmeden bitti bu rüya
Hani yüreği yananlar söylemişler ya
Yaram yârimdir yârim yaramdır

Koynumda sabahlar öksüz yarınlar
İstemem dünümü hatırlasınlar
Üstüme gülüyor köhne anılar
Hüzünlü geceler tek hatırandır

Mutluluk kapında eşigindeydi
Kibirten kör oldun gözün görmedi
Sanki öldün de üstüne toprak elendi
Bu hayatın adabına isyandır

Gönül derdi gözyaşıyla sarılmaz
Öfke ile düştüğü yer ıslanmaz
Yaram ağır bu gün yârin kapanmaz
Tesellim sabırdır çarem zamandır

Bak gökte güneş var ay var yıldız var
Hepsi bir arada hepsi bahtiyar
Sanma yaptığını gizler dört duvar
Bana rabbim umut sana ulu divandır

Terk eden mi zalim seven mi ahmak
Senden vefalıymış şu kara toprak
Çiğneyip geçtiğin şu cana bir bak
Onun da kalbi var oda insandır

Paslı yüreklerde sevda yeşermez
Derya olsa bir damlayı düşürmez
Taşlaşmış kalplere mezar eşilmez
Rızasız tebessüm bana haramdır

Mıhlanmış bu sevda kor yüreğimde
Yak beni ey sevdam dur yüreğimde
İki anı kaldı senden göz bebeğimde
Bir güldüğün an biride kalbimi kırdığın andır

Muhittin'i benden aldın götürdün
Masum duyguları çaldın götürdün
Girdin yüreğime böldün götürdün
Dün kederli geçti bu gün ziyandır

MUHİTTİN LAÇIN..2010
(garamet) dert (muhanet) vefasız

Muhittin Laçın

Afkanistalı Çocuk

AGANİSTALI ÇOCUK -2003-

Sen doğarken aydınlıktı dünya
Afganistanlı çocuk
Şimdi gündüzlerin karanlık
Akşamların kaybolmuş göz bebeklerinde
Kaderine çizdi kanlı kalemler senin
Zehir ektiler pembe rüyalarına
Baharı görmeden sende soldun çiçeklerinde

Ölüm kartalları gibi başında dönüyor
Savaş çığırkanları
Hain gözler mercekte kirli eller tetikte
Onlar için fark etmez Afganistanlı çocuk
Ha on çocuk ha on bin çocuk
Seçilmez kurbanları
Sizin hiç yer yok
Onların kin dolu yüreklerinde

Saplanmış sırtına şarapnel parçası
Çılgık çılgına kaçıyor Afganistanlı çocuk
Uzandı yığıldı yere feryatlar arasında
Sustu göğüs kafesi bir soluk iki soluk
Gözleri son defa gezinirken etrafı
Ne babası ordaydı ne doğuran anası
Kolları düştü iki yana açıldı pamuk elleri
O masum avuçlarda yerlere döküldü
Çöplerden topladığı üç beş buğday tanesi

Ölüm bu kadar kolayımı çocuklar
Siz çiçeğe layıkken onlar ateş sundular
Sizin yandığınız yerde el açıp ısındılar
Evet, evet onlarda insandılar ama
Erimiş yanmış kurmuş körpe bedenlerinize
Vahşice gaddarca tekmeye dokundular
Şaraplar patlatıldı sizin ölümünüze
Çocuklar Gelirken kutsandılar
Dönerken kahraman diye karşılandılar
Kurşunlar sıkılırken masum yüreklerinize
Ne dün utandılar ne bu gün utandılar

Yüzyıllardır anne diyen yüz binler
Aç susuz üryan yalın ayak
Şarapnellerin üstünde yürüdüler
Göz yaşları içinde sen anneni ararken
Enkazların altında
kan kusan zebaniler
Yerlere sığmadılar göklere haykırdılar
Benim ben diye
çoktan zafer ilan ettiler

Ağlarken arkana bakma Afganistanlı çocuk

Senin gözyaşlarının düştüğü yerde
On binle yüz yıllardır senden önce öldüler
Onlarda senin kadar masumdu
Afganistanlı çocuk
Nagazaki'nin Hiroşima'nın çekik gözlü
Pamuk tenli gül benizli çocukları
Atomlar atıldı masum yüreklerine
Lime lime gökyüzüne dağıldılar
Sığınak sığınak kanlar içinde
Yeryüzüne yağdılar

Çocuklar dün mezardı size Vietnam'ın
Kan kokan sokakları
Bu gün Filistinli Gazzeli Kudüslü çocukların
Umutlarının üstüne kurulmuş
İsrailin kara katil duvarı
Ne zaman çözülür bilmem ki
Bağdatlı Kerküklü çocukların
Ayağına özgürlüğüne vurulmuş
Esaretin paslı prangaları
Sen acından ölürken
Güneşin sıcağında ayazın kucağında
Ayakta alkışlandı eli kanlı süvari
Düнде vardı çocuklar
Bu günde var yarında olacak hep
Bosnalı çocukların vuran
Asrın zalim keskin nişancıları

Küçücük yüreğiniz var çocuklar
Dağlar kadar derdiniz
Binlerce haykırdınız günlerce ağladınız
Duyamadı sesiniz
Daha dünyayı tanımadan
Paletlerin altında ezilip su gibi erediniz

muhittin laçın

Muhittin Laçın

Ah Anadolun Ah

AH ANA DOLUM AH -16-MAYIS 1993-

Bu tarih yüreğimizi kanatan güzel ana dolumuzun
Çektiği acılardan birinin tarihidir yer Elâzığ Bingöl
Kara yolu dağıtıma giden sivil kıyafetli ve silahsız
Kahraman askerlerimiz PKK tarafından yolları kesilerek
Dağa kıldırılmış -33- askerimize kişi başına yaklaşık
47 yedi mermi toplamda -33 askere -1547-kurşun
Sıkarak şehit edildiği tarihtir ruhları şad olsun
O şehitlerimiz anısına ancak bir şiir yazabildim

Ah ana dolum ah
Bir feryat var ki Anadolu da
Sussam başka bir dert
Susmasam başka yara
Ahmet in omuzlarına silah asıldı
Zılgıtlarla gönderildi dağlara
Mehmet kardeş kurşunu yemiş göğsüne
Gözyaşıyla tabutlarda
Uğurlandı mezara
İhanet alev alev
İhanet yüreklerde köz köz
Bu tüten duman bizim ocaktan gardaş
İnanmazsan bak bak işte
Şu sırtımda ki hançer izi
Kardeşimden hatıra

Söyle söyle ne olur hocam
Ne zaman doğacak kırk yıldır beklediğim
O mutlu sabah
Açılmak istiyorum artık huzur denizlerine
Vira bismillah

Fikirler kangren
Et kemikten davacı kemik etten bihuzur
Ey yarının görmeyen gafil
Gün gelir üstüne yıkılmaz mı?
Altını oyduğun duvar
Duydunuz rüzgârlar gördünüz Selviler
Anamın bacımın gözyaşıyla
Doldu bu mezar
Ey ufku kapalı aklı fukara sanma
Sanma ki güneş yarın faklı doğacak
Arkana bakmadan döktüğün kan
Maşere varmadan seni boğacak
Allah'ı bir kuranı vatani bayrağı bir
Söyle söyle ey asi velet ana doludan başka
O hangi dağın ardı karnını doyuracak

Söyle söyle ne olur hocam
Ne zaman doğdu ki
O kendi yavrusunu yiyen canavar

Söyle söyle Ufkumuza çöken
O zifiri karanlığın ardında ne var

Gel yapma ey can gardaş
Biz seninle Sakarya'da
Dumlu pınarda koca tepede el eleydik
Çanakkale'de Gelibolu'da
Gökten kurşun yağarken
Aynı yerdeydik
O gün biz yedi düvele karşı aynı safta
Aynı vatan için dövüştük
Bin yıldır ekmeğimizi böldük
Aşımızı aynı sofrada yedik
Daha dün Dicle'nin Fırat'ın suyunu
Beraber içtik
Hadi sor on kere ceddine
Bir kerede kendine sor
Ne oldu şimdi biz neden değiştik

İçim yanıyor hocam
Kurt girmiş yürekleri kemiriyor ama
Bak yine de başlar ağrıyor
Kimin umurunda ki babasız öksüzler
Anasız yetimler çoğalıyor-

muhittin laçın

Muhittin Laçın

Ak Deniz Yağmurlar

AKDENİZ YAĞMURLARI -2008-

Yalnızımızsın diyorsun da sevgilim yalnız değilim canım
Çünkü senin hayallerin var yanımda
Bir de Akdeniz'in Anadolu'ya sevdalı yağmurları
Seni gölgelerimin yerine koymuşum
Seninle dolaşıyorum gün boyu yukarı aşağı
Önümde yürüyorsun peşinden bakıp gülümsüyorum
Ardımdan geliyorsun kaybolursun diye korkuyorum
Sağımda ya da solumdaysan eğer
Biliyorum melekler var etrafında seninle yürüyorum

Ama Ama seni özlemek o kadar güzel ki sevgilim
İnan Dünyayı verseler saniyesini zerresini değişmem
Ve şükrediyorum Allah'ıma diyorum ki Allah'ım,
Özlemek bu kadar güzel olmasaydı sen onu yaratmazdın
Gökyüzüne bakıyorum mavi gözlerin düşüyor aklıma
Dalıyorum uzaklara kaybolup gidiyorum
Dağlara bakıyorum güzelliğin geliyor gözümün önüne
Renk renk laleler sümbüller çiğdemler desen desen
Bütün çiçekleri toplayıp sana gelmek istiyorum
Denizlere bakıyorum sarı saçların dalgalanıyor ufkumda
Vuruyor yüreğime bi daha bi daha susuyorum
Hüzünleniyorum nemleniyor gözlerim ama
Ama sana söz vermiştim ağlamıyorum

Dört gözle bekliyorum akşamların gelişini
Bismillah deyip atıyorum kendimi gecelerin koynuna
Rüyalarım başucumda alıp beni sana getiriyor gizlice
Ya kapıda oluyorum ya da pencerenin karşısında
Bekliyor Bekliyorum zifiri karanlıklarda sabaha kadar
Biliyorum sen varsın açılacak perdelerin ardında
Bakışlarını Torosların şafaklarına benzetiyorum
Niye dersen kirpiklerin açılınca o güzel bakışlarında
Bütün gökyüzünün yıldızları içimde parlıyor benim
Yüzüme tebessüm oluyor sabahın aydınlığı
Ve güneşin doğuşunu gülümseyişine benzetiyorum
Senin kadar olmasa da içimi ısıtıyor ruhum aydınlanıyor biraz
Yalnız değilim sevgilim hep sen varsın yanımda
Birde Akdeniz Yağmurları sağanak sağanak yağıyor yüreğime
Rüzgârlar hep senden yana esiyor duygularıma
Unutmadım Unutamıyorum canım kokun hala koynumda

Muhittin Laçın

Akılsız Bş

AKILSIZ BAŞ

Akılsız baş elbet gövdeye yüktür
Çalışırsa akıl baştan büyüktür

Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Altmışınıcı Yaş

ALTMİŞ NCI YAŞ

Göz açıp kaparken geçmiş altmış yıl
Hayal olmuş şundan bundan ibaret
Ne üzöl isyan et ne küs ne darıl
Ömür bu gün birde dünden ibaret

Zaten altmış beşte ayrılır yollar
Dökülür yapraklar budanır dallar
Yetmişinde ihtiyardan sayarlar
Hayat yıldan aydan günden ibaret

Yetmiş beşte yüzün gözün kırışır
Kametın eğilir şeklin değişir
Gazel dökmüş bir yamaca dönüşür
Çiçek açmaz hor yabandan ibaret

Sekseninde lezzet gider ağzından
Gider gelir söylenirler ardından
Derler ki ölmez ki kurtulak bundan
Koca ömür bir yalandan ibaret

Seksen beşte artık senden bıkarlar
Hor bakarlar gider gelir çatarlar
Yüzen bakar hortlak diye korkarlar
Tek yardımcıın bir bastoldan ibaret

Doksanında sular tersine çağlar
Gözlerin sadece kendine ağlar
Ne bir yolcu gelir ne kervan uğrar
Misafirsiz boş bir handan ibaret

Doksan beşte beden iflasa döner
Hafızan silinir benliğin söner
Damarlar daralır erir hücreler
Sen seni ararsın senden ibaret

Yüz yaşında kendin kayıramazsın
Bağırır çağırır duyuramazsın
Geceyi gündüzü ayıramazsın
Gökler kara yer zindan dan ibaret

Dediğimiz bir yolcunun öyküsü
Yaratana kul olmakmış ülküsü
Derler buda muhittin in türküsü
İbret alır gördüğünden ibaret

Muhittin laçın.y.t.2013

Muhittin Laçın

Ana Gibidir Toprak

ANA GİBİDİR TOPRAK

Ana gibidir toprak hakkı var üstümüzde
Koynuna girenlerin gül bitirmiş göğsünde

Çirimi pasımı yıkar süzer eler ayıklar
Âlimi ilmiyle zalimi zulmüyle koynunda saklar

Ben bir dane götürdüm ekim bağına
O kırk daneyle bana geri verdi harmana

Şikâyet etmedi azıp kızıp tekmeleyenden
Ne bedel ne icar istedi bostan ekenden

Dil döktüm dert yandım demedi yeter
Çehreme gülümser derdimi kahrımı çeker

Ne cüsseme söz etti nede uzun boyuma
Gel dedi ey fani gel gel yine gir koynuma

Kimseye sormadı ayıp kusur kabahat
Ne ana kız ayırdı ne baba ne ata evlat

Arsız hırsız katili koyduk koynuna
Tevazu gösterdi herkesin aktı suyuna

Din dil renk soy sülale ırk ayırmadan
Herkesi doyurdu isim adres sormadan

Bak dedi bana bak bana benziyor cennet
Renklerle bezenmişim altım üstüm ganimet

Karşılıyor beni bin bir renkle yedi lisanla
Zerre kadar emeğimi zayi etmiyor bir damla

Her soruya bir cevap her lisana tercüman
Onunla gece gündüz onunla geçer zaman

Şair muhittin Laçın 2010,

Muhittin Laçın

Ankara

ANKARA

Firdevs mevsimi bu gün cemreler uyanıyor
Şükür ırmaklarında şehitler yıkanıyor
Ah be güzel Ankara bu ne zor imtihandır
Bu imtihan mahşerden arta kalan bir andır

Sen yiğit duruşunla cehennemi söndürdün
O kor kızıl ateşi Goncagül'e döndürdün
Zehirli ok menzilde hedef şah damarımız
Hedef göz bebeğimiz yiğit ordularımız

Geleneğimizde bizim ihanete yer yoktu
Ondan yüreğimizde küçük kıyamet koptu
Bütün Türk âleminin sende atıyor nabzı
Türklüğün bekasında sana düştü bu yazı

İslam'ın nuru ile bir meşale yakmışız
Fırat gibi coşmuşuz Aras gibi akmışız
Cennet yolculuğunda şehadetle kuşandık
Fırtınayla kükreyip rüzgârla kanatlandık

Kavgalarımız asil yolculuğumuz kutsal
Kavlimiz var Allah'a ya ölüm ya istiklal
Dört kitabın nuruyla Kuran la beslenmişiz
Allah bir peygamber hak tevhitte süslenmişiz

Metanetle yürüdük hiç sarpa dolanmadık
Kanla yıkandık amma kederle ıslanmadık
Gamlanma yiğit oğuz gamlanma sen Ankara
İsmi kanımızla yazdık altın tuğlara

Ne yiğitler ne erler doğurmuş Türk analar
O yiğit analara eğilmiş fırtınalar
Anadan doğarken biz ezanlarla tuğlandık
Onun için mezara bayrakla uğurlandık

Yaralı kardeşlerin Bağdat Şam ve kahire
Türkistan'ın vuslatı kaldı başka devire
Rumeli'nde Tuna da hüznle çağlıyorum
Tam yüz yıl öteden ben Kudüs'e ağlıyorum

Türkmen yurdu Kerkük'ü Musul'u susturdular
Ata yurdu Halep'i yüreğinden vurdular
Bizi yıkan ne dolu yağdım ne yel bizi deviren
Bizim kendi kurdumuz içimizi kemiren

Ne bedeller ödedik dünden bu günden önce
Hainler sırtımıza hançer vurduğu gece
Tufanda devrilmeyen bir sen kaldın ayakta
Yemin ettik söz kestik bir virgül birde nokta

Bütün şer odakları gömeceğiz mezara
Sensiz gök bize sürgün yer bize dar Ankara
Gamlanma gazi şehir gamlanma ey Ankara
Dört kıtaya at sürdük yay gerdik asırlara

Muhittin Laçın .y .t. temmuz.2017

Muhittin Laçın

Asırlık Çınar

ASIRLIK ÇINAR yazılış tarihi- 2012

Umutlar kaybolmuş solan renklere
Nemli gözler son baharı bekliyor
Bir çift gözlük tesbih birde seccade
Başköşede ihtiyarı bekliyor

Şarkısı hüznü yorgun bestekâr
Sessiz yüreğini yakıyor efkâr
Yolculuk ufukta yolcu fedakâr
Akşam sabah şol rehberi bekliyor

Bağrında sızılar dertler uyanmış
Kolayda denenmiş zorda sınanmış
Koca çınar bir bastona dayanmış
Sığınacak sadık yarı bekliyor

Bir gözü yol bekler durgun sularda
Bir gözü gezinir hatıralarda
Bir resme bakıyor karşı duvarda
Sanki yol üstünde biri bekliyor

Çoktan gazel dökmüş dallar kimsesiz
Neşesi kaybolmuş etrafı sessiz
Elleri titriyor dizler takatsiz
Savrulacak rüzgârları bekliyor

Harman olmuş kırk elekten elenmiş
Kameti eğilmiş göz perdelenmiş
Varlığıyla bir kapıya yönelmiş
Çağırarak bir mezarı bekliyor

Bir güneş batıyor can burçlarında
Bir gece başlıyor ak saçlarında
Bir rüya birikmiş avuçlarında
Uyanacak sabahları bekliyor

Bir asra direnmiş yüz dört yaşında
Sabırla yürüyor akli başında
Bir yanı boş güzü can yoldaşında
Dalıp dalıp uzakları bekliyor

Dedi ki muhittin dolmuş defterim
Vuslatı bekliyor yorgun bedenim
Karşı yamaçlarda sararan benim
Şu dağların başı karı bekliyor

Şair muhittin laçın

Muhittin Laçın

Asi Kız

ASİ KIZ

Baharın renkleriyle gelirsin umuyordum
Akşamın alaca karanlığında acı poyrazla döndün
Gelen sanki sen sen değildin sen
Söyle söyle o güzel gülüşlerini kim kim çaldı senden
Güneşim olurdu emsalsiz tebessümlerin
Sen gülünce ay doğardı gönlüme
Gözlerin gözlerin ıssız gecelerimde
Gökyüzünde parlayan yıldızlarımdı benim

Biliyor musun dokunur koklar belki seversin diye beni
Bir çiçek olmak istiyordum pencerede
Dudaklarında fısıldayan bi cümle bir damla sevgi için
Yanaklarında ki hareye bakıp
Bir nefes kalp atışlarını duymayı
Gözlerine gözlerine daha yakınken
Seni seyretmeyi ellerinde
Niye niçin Neden şimşekler çakarak
Gök gürültüsüyle çıktın karşıma

Eyvah eyvah
Meğer dönmüyormuş su taşıdığım değirmen
Boşa kürek çekmişim onca yıl
Karşılığıysa nasırlanmış ellerim kırık dökük bir gönül
Sen sen yakınımda ki sevinç kaynağım
Uzağımda ki hasretim hüznümdün
Nefes aldığım dün beklediğim bu gündün
Yönümü çevirme ne olur
Bırak bırak özgür kalsın istikametim
İnan inan düşüncem sade fikrim asude
Geride bir zerre bırak bırak ki
Fukara gönlüm kalmasın yetim

Ne yapalım taşlar oynadı yerinden bir kere
Yıkılmaya mahkûm artık
Renkleri solmuş bu mahzun konak
Dün Senin için yarınlarım vardı içimde
Bu günse bana düşen
İnzivaya çekilip susup oturmak düştü
Anladım anladım ataşı değilmişim ben
Yanan ocağın
Şimdi değneğiyle baş başa kalmış Şaşkın Çaresiz
Sürüsünü kaybetmiş çoban gibiyim
Kurda kuşa yem olmuş serserisiyim ıssız dağların
Duygularım hurda yığını gibi şimdi
Olsun olsun
Güle güle güle güle asi kız
Canın sağ olsun canın sağ olsun

Şair Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Atamın Öğütleri

ATAMIN ÖĞÜTLERİ

Merhum atam bana öğüt verirken
Çalış yorul ter dök övün ye dedi
Eğriyi doğruyu tarif ederken
Her zaman hakkını savun ye dedi

Toprağını sev ki yer darılmasın
Gülümse özlenip hatırlanasın
Senin olmayanda gözün kalmasın
Kanaat et kendi payın ye dedi

Varlığını israf edip saçarsan
Çok geçmeden ele avuç açarsan
Vatan için bir kavgadan kaçarsan
Otur devrilecek boyun ye dedi

Fidan dik yeşersin uzasın boy boy
Çalış eksilene hep yerine koy
Her zaman sofranın adabına uy
Kural bil iki üç öğün ye dedi

Deme ne çıkar ki bir tek daneden
Bir ekersen binler doğar yeniden
Soylu gelin getir bilge haneden
Dök devşir düğünün toyun ye dedi

Bozuk teşkilatın gitme peşine
Bozulur düzenin döner tersine
Kör nalet şeytanı sokma işine
Azıp Tezer'sen huyun ye dedi

Bu vatan unutmaz yiğitlerini
Koynunda saklıyor şehitlerini
Eğer dinlemezsen öğütlerimi
Sürün zehir zıkkım avun ye dedi

Hürmet et selam dur şanlı bayrağa
Kusur araştırıp düşme merağa
Besmeleyle yönel bostana bağa
Emek verde karpuz kavun ye dedi

Doğru düzde olur yanlış eğride
Fitre canan zekât malına perde
Fakir fukaranın hakkını ver de
İstersen kuzu kes koyun ye dedi

Muhittin Laçın yazılış tarihi Şubat -2012

Muhittin Laçın

Ayrılık Vakti

AYRILIK VAKTİ

Hadi git sunam medceir vakti Şu an
Sessiz sessiz kabarıyor dalgalar
Duygularımın denizlerinde
Bir fırtına yaklaşıyor ufkumdan
Öfkeli kasırgalar yüreğime vurmadan
Git
Gökyüzüne bırak gözlerinin mavisini giderken
Baktıkça seni hatırlarım
Rüzgârlara ver sarı saçlarını
Özledikçe koklarım
Ağlamaklısın kirpiklerinde nem var
Hadi git
Gözyaşlarını çağırıyor yüzündeki hüznün
Gecenin efkârıyla mehtaplar uyanmadan
Dağların şakağında kaybolmadan Gölgeler
Hislerin ıslanmadan
Git
Senin için tebessümlerimi bırakacağım
Mehtap kırmızısı dar vakitlere
Özlemlerimi yazacağım bulutların eteğine
İnan isyana dönüşmeyecek hasretim
Seni hayal edeceğim zihnim bulanmadan
Terbiyem ezilmeden akalım şaşmadan
Edep duvarını aşmadan git derken sana
Geriliyor yüreğim
Son surat dörtnala kalp atışlarım
Damarlarımda dolaşüyor ayrılık
Eriyor nabzım Susmadan
Git

Şair muhittin laçın 1978

Muhittin Laçın

Babalar

BABALAR

Bir yuva kumuştur göz bebeğine
Şefkatle kondurmuş ta yüreğine
Canını adanmış yar dediğine
Yağmur a doluya siper babalar
Tipiye boran a çeper babalar

Bazen Alpaslan'dır mor şafaklarda
Bazen hasan gibi bayrak burçlarda
Bazen fatih gibi en ön saflarda
Zaferlerde bayrak tutan babalar
Tüten ocak Sığınacak Vatan babalar

Yeter ki yavrusu darda kalmaya
Açar yüreğini koyar ortaya
Göğüs gerer zulme derde belaya
Çıkmaz sokaklara yöndür babalar
Puslu günde doğan gündür babalar

Bazen ali gibi aslan yürekli
Bazen Ömer gibi çelik bilekli
Bazen Osman gibi yufka yürekli
Ebubekir gibi merttir babalar
Bilal gibi tek yürektir babalar

Oğluna kızına önce vatan der
Vatansa ceddinin kan döktüğü yer
Işık güneş ay aydınlık rehber
Günün sığınağında pınar babalar
Köşe başlarında çınar babalar

Bazen gökkuşağı çeşit çeşit renk
Bazen ayar düzen yuvaya ahenk
Bazen emsalsizdir kırk bir dosta denk
Dar günde beklenen umut babalar
Günün sığınağına bulut babalar

Toprak olur her mevsimde ekilir
Cevher olur her kalıba çekilir
Bir dağ olsa karşısına dikilir
Sel olur cepheye koşar babalar
Vatan der bayrak der coşar babalar

Bazen al duvaklı kız göçürmüştür
Bazen bayraklı tabutta şehit vermiştir
Bazen cephelerde düşman sürmüştür
Düşman a yol vermez dağdır babalar
Renk renk mor sümbüllü bağıdır babalar

Muhittin İağın.y.t.2014

Muhittin Laçın

Bağdat

BAĞDAT ŞİİRİ -2010-

Hey gidi güzel Bağdat ne kadar yükün ağır
Yakışır mıydı sana esaret ihanet kahr
Şimdi medreselerin zelil sefil derbeder
Senin dost bildiklerin kör dilsiz ve sağır

Akıl ve cesaret ilim bir araya gelseydi
Nefesi kokmuş düşman sana el süremezdi
Meydanlar dar olurdu haçlı serserisine
Mahremine dokunup namahrem söylemezdi

Başsız kalan mazlumun göğsünde top patlıyor
Mum yakmış karanlıkta adaleti arıyor
Dört gözle bekleniyor son umut ufuklardan
Coşmuş asi şafaklar mehtabı kuşatıyor

Öksüz kalan adalet zillete mahkûm olmuş
Hakkı batılı bölen çizgiler unutulmuş
Ağzı sulanan batıl boşalmış zincirlerden
Hukuk kelepçelenmiş parçalanmış yutulmuş

Her köşe başlarında çifter çifter sırtlanlar
Sırıtarak geçiyor gölgesinden korkanlar
Boş kalan meydanlarda nara atar yezitler
Acep mutlumu şimdi zulme gül uzatanlar

Zılgıt sesi geliyor kimin bu acı düğün
Sokaklardan toplanır cesetler yığın yığın
Geceler barut içmiş gündüzler kan kokuyor
Düşünceler kirlenmiş fikirlerse kör düğüm

Ey öksüz vadi her günün acı hüznün infial
O şanlı tarihini artık geri getirmek hayal
Yaprakların dökülüyor altın sayfalarından
davran tabansız yigitlerden unvanını geri al

İffet ayak altıda pazarda sekiz kuruş
Hangi halka yakışır bu kadar ezik duruş
Sustur küfrün çarkını söyletme gururuna
El ele kenetlenip birliktedir kurtuluş

Şu Fırat a deyin ki öyle mahcup akmasın
Kardeş Dicle yaralı elini bırakmasın
Bedduaya müstahak tükürecek yüzler çok
Kuma gömülü başlar ebediyen çıkmasın

Göğe yükselen ateş zilleti eritecek
Yerden yükselen sabır öfkeyi çürütecek
Umutlar kaybolmasın asi karanlıklarda
Şefkat merhamet sana saadet getirecek

Uyan ey imam azam Bağdat seni arıyor
Bu Şehre kıran girmiş mabetler yıkılıyor
Senin ilim ektiğin o sokaklarda Şimdi
Deyviteler coniler maykıllar bōđürüyor

Ne zaman uyanacak koynunda ki yiğitler
Beklediğin o erler niye bu kadar geciktiler
Gitsin Şer getiren kara bulut üstünden
Senin o nurla dolu ufkunu çürüttüler

Hani o deccallar sana huzur getirecekti
O gün gelecekti de muhittin Şiir söyleyecekti
Hani Şarkta söylendin hani garpta dillendin
Bütün yanlış hesaplar Bağdat tan dönecekti

Şair Muhittin Laçın

Muhittin Laçın

Bayrağım Şanlı Bayrağım

BAYRAĞIM ŞANLI BAYRAĞIM

Kem göz görmesin seni sana nazar değmesin,
Őanınla Őerefinle, BENİM ŞANLI BAYRAĞIM, bin yıldır göklerde sin,

Beni düşman dinlesin seni dostlar beklesin,
Ay'ınla yıldızınla hak ettiğin yerdesin,

Paha biğilmez sana en yüce değerdesin,
Seninle çarpar kalpler çünkü yüreklerde sin,

Dört kıtada izin var ve sen her devirdesin,
ağlar devrildi amma sen yerli yerinde sin,

Tutkusun ırkıma sen aşkın otesinde sin,
Sen yurdumda dalgalan, BENİM ŞANLI BAYRAĞIM, koy kim ne derse desin,

Hrriyetimsin benim inancıma perdesin,
Ta giydi zaferlerim vuslatıma mjdesin,

Sen damarımda kanım Benim nefesimde sin,
Nabzımda atıyorsun göğüs kafesimde sin,

Obamda ocağımda soyum slaleimde sin,
Dönüm bu gnm benim Aslımda neslimde sin,

İftiharım onurum saygımda sevgimde sin,
Hilal giymiş mihrabım kubbemde kibleimde sin,

Etle tırnak gibiyiz sen gzbebeğimde sin,
Asırlardır inmedin, BENİM ŞANLI BAYRAĞIM, semada seyirde sin

Őiirim Őarkım trkm sazımda telimde sin,
Elimdeki pusulam aklımda fikrimde sin,

Tabutumun oŗts gözümde efsanesin,
Őehitliđimin ss gururum abidemsin,

Sen trkmle bin yaşa Allah keder vermesin,
Seni taŐıyan erler hiç zafersiz dönmesin,

Gece gündüz azminle yiğitçe gnderde sin,
Şehit kanından rengin ebediyen sönmesin,

Sen oŐgrce dalgalan gelen dert bana gelsin,
Yolun aydınlık olsun, BENİM ŞANLI BAYRAĞIM, ufkun glgelenmesin,

Şair Muhittin Laçın.y.t.2016

Muhittin Laçın

Be Adam

BE ADAM

Hangi rüzgâr attı bu bataklığa
Çırpındıkça batıyorsun be adam
Tezgâhı kurmuşsun şu hurdalığa
Hiç alıp yok satıyorsun be adam

Topaldan âmâdan körden diyorsun
Gök düştü su çıktı yerden diyorsun
Bin bir bahaneyle ben ben diyorsun
Kaderine çatıyorsun be adam

Dünyayı asmışsın saçın teline
Kesmiş örüklerin vermiş eline
Nefsin gururunu sermiş önüne
Üzerine yatıyorsun be adam

Kale kapısını görmüyor gözün
Ceviz kabuğuna dolmuyor sözün
Fındıkkabuğuna sığmıyor özün
Yine atıp tutuyorsun be adam

Üç sofraya oturacak dayın yok
Dört çorbaya tuz atacak payın yok
Beş fincana bir atımlık çayın yok
Bol kâsedan atıyorsun be adam

yanlış üstüne yorgan yapmışsın
her bastığın taşa iz bırakmışsın
bir pireye kırk yorganı yakmışsın
akşam sabah tütüyorsun be adam

sekiz buçuk köyden adın duyuldu
dokuz buçuk köyden gölgen kovuldu
astarın yüzünden pahalı oldu
ününe ün katıyorsun be adam

kışın ayaz yemiş berdüş gibisin
meyhaneden tezmiş sarhoş gibisin
yolunu kaybetmiş baykuş gibisin
virane de ötüyorsun be adam

Şair Muhittin Laçın

Muhittin Laçın

Bediüzzaman said nursi

Said NURSİ BEDIÜZZAMAN -2012-

-
Yakın tarihimizin büyük âlimlerinden olan yazmış olduğu eserleri
Bütün yeryüzünde okunan büyük İslam âlimi
Bediüzzaman Seyyid Nursi hazretlerinin kabrinin nerede olduğu
Ve yerinin bilinmeyişine atfen yazıyorum bu şiiri
--

Yaktığın meşalen yiğit ellerde
Devreden bahtiyar devralan gururlu
Yazıyor kâtipler kalem rehberde
Yolları aydınlık yolculuk nurlu

Gülümse yeryüzü seyret sen gökyüzü
Şahit ol ey rüzgâr Su sen hele dur
Açtığın gedikten akıyor zaman
Coşkun yüreklerde eksilmiyor nur

Çizdiğin hudutlarda ufuklar genişliyor
Her gönül bahar yaz gülşene dönüşüyor
Neredesin ey sevgili
Toprağın koynunda mı sulara mı misafir
Hangi gül başucunda bahtiyar
Hangi çiçekler gülümsüyor ufkuna
Hangi ağacın gölgesi okşuyor toprağını
Hangi taş başucunda türbedar durur
Gel ey o kutlu an gel ey o kutlu zaman
Bekliyoruz Kapımıza doğsun nur

Çağır ey sevgili
Kanatlanıp rüzgârlarla gelelim
Çağır ey sevgili yağmur olup bulutlardan inelim
Çağır hasret bitsin sevinelim gülelim
Şeni soruyor akşamlar
Yıldızlar ışıldarken
Mehtaplar hüzünlü şafaklar mahcup
Mısralar telaşlı sayfalar suskun
Kelimeler yorgun kederli üslup
Bekliyoruz maşrik ten gelmedi haber
Mağrip te umudumuz
Bekliyoruz senelerdir vuslata buyur
Kıyamet yaklaşıyor vakit dar eriyor zaman
Gel gel ey o kutlu haber üstümüze doğsun nur

Muhittin Laçın

Benim Atam

BENİM ATAM

Bilge insan benim atam
edep haya ar yaşamış
özü vatan sözü bayrak
Hür doğmuş hür yaşamış

Besmeleyle düzen kurmuş
İlmin tahtına oturmuş
Her işini hayra yormuş
Mesut bahtiyar yaşamış

Dost olmuş toprakla yerle
Altın sözlü öğütlerle
Gözü kara yigitlerle
Hep er oğlu er yaşamış

Tekbir çekmiş gök dinlemiş
At binmiş meyden inlemiş
Kılıç çekmiş er dilemiş
Yiğit cengâver yaşamış

Bir örnek olmuş herkese
Şikâyet etmemiş kimse
Eğer bu gün başı dikse
Dünü itibar yaşamış

Her zaman bilmiş yerini
İsraf etmemiş kârını
Güle benzetmiş yârini
Sevmiş ve kibar yaşamış

Zulüm e boyun eğmemiş
Yaktığı ışık sönmemiş
İzleri hiç silinmemiş
Gurur iftihar yaşamış

Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Benmi Günahkarım

BEN Mİ GÜNAHKÂRIM

Ben mi günahkârım sendemi hata
Mana cüz i amma paha çok ağır
Geri sar zamanı çağır ispat a
Ne aylar âmâydi ne yıllar sağır

Muhittin Laçın.y.t.2015

Muhittin Laçın

Bizim Eller

BİZİM ELLER -2008-

Bizim Eller ilahidir dillerde yunus'u söyler
Çil çil kubbelerin altında
Damla damla manadır
Köşe bucak Nasrettin hocadır boz kırlarda
Gülümseyen yüzlerde fıkradır öbek öbek
Gülene mecnun güldürene leyladır

Öyküdür kucak kucak kızıl ırmak
Canlar ülkesinde
Sivas ellerinden yâreni alır götürür yâre
O İçli gurbet Türkülerini
Yüreklere söndürür
Sevda yüklüdür hüznü Fırat acıların koynunda
Ağtlar yükselir köpük köpük gözyaşıyla akarken
Törelere de kaybolmuş yaylasına bir daha
Dönmeyen âşıklara selam götürür

Bizim eller bir türküdür Sakarya'da
Şairlerin dilinde
Bir necip fazıl doğar rüyalarından
Döker mısralarda şahlanışlara
Koç kör oğlu olur sevdasına kıratıyla
Aşar çamlı belinden
Aşk ile ta şemsi çağırır Tebriz'den ummana
Erer Vuslat'ına hasreti eritir
Konya'nın yüreğinde
Bizim eller kim olursan ol
Gel yine gel diyen Mevlana'dır

Türküler söylenir
Karlı dağların eteklerinden Erzurum'a
Bir sarı gelin düşer yiğitlerin yâdına
tutuşur yürekler alev alev
Destanlar yazılır Anadolu'dan
Ta yemen ellerine
Vatanına bir daha dönmeyen kınalı yiğitlerin uğruna
Gözyaşı damla damla ayrılık düğümlenir
Ak saçlı anaların avuçlarında

Zaferdir türküler bizim ellerden mehmetçiğime
Gururla söylenir Çanakkale'nin
Aynalı Çarşılarında
Kış Erzurum'dan doğar güneşle beraber
Dadaşımın üstüne
Rüzgâr gururla eser mavi yıldızlı şafaklarda
egeden ak denizden felerin göğsüne
Yağmur kara denizelidir bizim ellerde
Ebemkuşağıyla iner dağların doruğundan
Yem yeşil yaylalara öyküler yazılır kemeñçeyle

Fadime'nin Ayşe'nin sevdasına

Mana ikliminde dört mevsim gezer bizim ellerde
Bir İlahi aşk olur düşer dervişlerin gönlüne
Hu çeker semazenler konya'dan Kırşehir'den
Tarihtir bizim eller taşı toprağı altın
Her vatandan aladır
Canı vatanına sözü bayrağına
Yüreğı İstanbul'adır
Bizim ellerde hürmet ehli beyte
Hizmet yaratılana
Hamt şükür sevgi şefkat yaratan Allah aşkınadır

muhittin laçın.y.t.2008

Muhittin Laçın

Bizim Köyde Zemheri

BİZİM KÖYDE ZEMHERİ

Örtünmüş karanlığı zehir soluyor gece.
Akşamlarda zemheri bizim köyde bilmece.
Ayaz bilenmiş bıçak yerler dövülmüş demir.
Dağlar sindi soğuktan tepeler kaldı cüce.

Hüzünlü karatavuk ağustosu arıyor.
Çil horuz sabırsızca sabahı çağırıyor.

Çaylar nehirler tutsak buzdan gömlek giyinmiş.
Göklerden yeryüzüne beyaz bir dünya inmiş.
Harfiyen uygulanmış inen ilahi emir.
Uzun Selvi ala çam kristal gelinlik giymiş.

Sizde buyurun Gelin gökyüzünden yıldızlar.
Pasinler ovasında mevsimlerin düğünü var.

Gündüz gümüş den satır gece keskin ustura.
Zemheri Erzurum'a buz devri den hatıra.
İnsafsız kara yelde vurgun yedi küheylan.
Fırsatçı acı poyraz tüy döktürdü katıra.

Gökyüzü çivit mavi yıldızlar cam yeşil.
Ufuklar kadifeden ipek halı döşeli.

Karabaşa köşk saray bizim eski odunluk.
Boz benekli serçeler samanlıklara konuk.
Koca kurt gökyüzünden yağlı kuyruk bekliyor.
Aç tilkilerden başka sokaklarda kimse yok

Çekmiş beyaz yorganı uyuyor canlı cansız.
Ağaçlar içtimada tam tekmil ve noksansız.

Fukara inzivada dilenciler duacı.
Meyhanede dert yanmış tövbe etmiş yalancı.
Pos bıyıklar buz tuttu sakal kesti yolcular.
Palan döken kervanlar zemheriden davacı.

Nöbetçiler bronşit devriyeler zatürre.
Doksanlık ihtiyarlar döküldü teneşire.

Annesi Sibirya'dan kutuplarda evlendi.
Balayı yapmak için ta bizim köye geldi.
Saçaklar ışıl ışıl avizeler elmastan.
Yaşmak çekti konaklar camları perdelendi.

Fakirle re gardiyan zenginler e mübaşir.
Taht kurdu bizim köyde istenmeyen misafir.

Kayboldu kılavuzu çığ götürdü rehberi.
Susturdu kavakları uyuttu söğütleri.

Açma kapı bacayı zemheri girer eve.
Pânzehir oldu bana annemin öğütleri.

Anne süttten kesildi bebeği aç kundak.
Muhittin gördü yazdı ayrılan dondu çanakta.

Şair muhittin laçın.y.t.1982

Muhittin Laçın

Bursa Leyla Bu Şehir

BURSA

LEYLA BU ŞEHİR

Bin bir çeşit nimetini yediğimiz bu bereketli vadinin bağına kurulmuş
Ve bizimde manevi havası soluduğumuz bu ruhani şehir bursa

Mecnunuydum dün akşam
Leyla'yı seyrettim Tophane'den
Kerem idi gökyüzü
Hayran idi aydınlık yüzüyle ay
İçime doğdu yıldızlar
Seslendi yüreğimden
Leyla leyla dediler bu şehir
Kandiller yanıyordu gerdanında
El açmış semaya dua ederken gördüm
Kötülükler görünmesin keder uğramasın
Hüzün geçmesin bu şehrin üstünden
Hu çeken minareler
Besmeleyle seyrediyor
Bu yeşil gözlü leylayı gökyüzünden

Maddeyi mana ile yoğurmuş
Burcu burcu tarih kokan
Sevdası nakış nakış
Aşkını ilmek ilmek
Yeşil ipekle dokumuş ecdat
Alın teri hünerli ellerde
Çiçek olmuş çimen olmuş gül olmuş
Filizlenmiş bu şehrin yüreğinde

Ey hak uğruna hakikat uğruna
Kılıç tutan öpülesi eller
Şimşek çakan gözleriyle
Yıldırımlar gibi nebisine layık
O koca yiğitlere ne dersin
Unutulmadınız unutulmazsınız
Hala o günkü gibi sımsıcak yaşıyorsunuz
Neslinin en güzel yerinde yüreğindesin

Kaplere sükût gönüllere huzur dolar ya
Şu koca Ulu Cami
Nesline hatırası ceddinden
Zamanın askerinden
Aşık in maşukuna yaptığı
O ulu mabedinde
Ruhumu gezdirdim kendimden geçtim
Şu yirmi kubbesinde
O yirmi kubbede yirmi bin seda
Yükselir semaya
Allah Allah nidalarıyla yankılanır
Bu yeşil şehrin ufuklarında

Ufkuma düştü
Gözüme göründü sanki
Çıka geldi O mana âleminde
buğlu ekmekleriyle Somuncu Baba
Merhaba merhaba ya ehli İslam derde
Yeniden bir Cuma namazı kıldırır
Bu kutlu mekânda bize
Ne güzel ne güzel yakışırdı
Şu yaldızlı mihraba
Şafakta gördüm bir nur doğmuştu sanki
O kutlu tepenin üstüne
Daha güneş doğmadan önce
Gönüllerin emiri Emir Sultan
Ey kutlu yolcu belli ki o mutlu yolculuk
Bir umman denizinden
Arınmış sıyrılmış maddenin ikliminden
Bir gül goncası gibi düşmüş
Kara toprağın bağına
Gülümseyerek halâ sevdiğı bu yeşil şehri
Seyrediyor gönlünce baş tacı türbesinden

Ben sevmeyi dağların ulusundan öğrendim
Başını göğsüne yaslamış mecnun misali
İşte bu leyla diyordu leyla
Ey kutlu mekân sen yeşil şehir
leyla mı bursa da bursa mı leyla
Koynunda yatan âşıklar mutlu mesut
Sende senin kadar bahtiyar
Şükrünü kubbelerinde gördüm
Sırrın kitabelerinde gizli
Abidesin gururumuz gönlümüzde iftihar

Şefkati ulu çınarlarında gördüm
Ana gibi yardılar pınarların başından
Baba gibi fedakârdı Selviler yiğitçe
Gururla dalgalanıyor rüzgârlarda
Şehitlerin gazilerin sevenlerin başucunda
Ana gibi yar vatan gibi diyardı bu şehir

İki yiğit gönlümüze misafir
Şu kalenin burcunda
Kitabeleri ruhumuza yazılmış
Osman Gazi Orhan Gazi
Huzura uğurlanmış
Gümüşlü kubbenin hatırasında
Minnettarım minnettar ki bu nesil
O gönül erlerine
Yüz bin defa âmin yüz bin defa Fatıha
Asrın yiğitlerine
Cefakâr analara fedakâr yiğitlere
Dualar bizden
Rahmet Allahtan

Şefaat Peygamberinde

Şair Muhittin LAÇIN
(Yazılış tarihi -2004-)

Muhittin Laçın

Cefakar Anam

CEFAKÂR ANAM yazılış tarihi -1975
Bu şiiri kendi annem için yazdım

Cefakâr anama derdini sordum
Ah çekti yüzüme baktı ağladı
Sordum ama yüreğine dokundum
Boynunu bir yana büktü ağladı

Yaş doldu gözleri taşı yüreği
Yüzünden okudum acı gerçeği
Sanki avucuna yazmış her şeyi
Dertlerini bir bir açtı ağladı

Dedi dert mi sordun oğul aha yüreğim
Hele aç sende gör bende göreyim
Ağaran saçıma sor ki ben neyim
Gül yüzüne hüzün çöktü ağladı

Yoktu yoksulumduk çileydi hayat
Direndik acıya kedere inat
Yılmadım sizlere gerdim kol kanat
Kara talihine çattı ağladı

Yağmurdu tipiydi kardı demedim
Felek dallarımı kırdı demedim
Bazı dertler ardı sırdı demedim
Bütün tabuları yıktı ağladı

Acı başka idi açlık başkaydı
Gülmek benim için çok uzaktaydı
Kelimeler boğazına tıkanı
Duyulandı bir an sustu ağladı

Oğul hayat benim için bir gölgelikti
Azap sardı yumak yumak birikti
Hüzünlü yolculuk üç beş günlüktü
Yaşlar şakağından aktı ağladı

Kader böyle biçilmişti boyuma
İsyankâr olmadım aktım suyuna
Meşakkatle yattım koyun koyuna
Acı yüreğini yaktı ağladı

Analık etmişim on bir çocuğa
İkisini erken verdim toprağa
Dokuz kardeş bu gün kucak kucağa
Döndü ellerimi tuttu ağladı

Yokluk kır süvari açlık bin atlı
Çarpıyor yüzlere bin bir suratlı
Talih mi karalı kader mi haklı
Muhittin şiire döktü ağladı

Şair Muhittin laçın
Muhittin Laçın

Çanakkalede Düşman

ÇANAKKALEDE DÜŞMAN–yazılış tarihi- 2006

Beş yüz bin askerle gelmişti düşman.
Bizim boz kırlara ekti gittiler.
Gelmesine geldiğine bin pişman.
Acı bir sigara yaktı gittiler.

Dediler ki Türkler yiğit er millet.
İnancına bağlı muteber millet.
Onlar tek başına biz yedi devle.
Ayıbın üstünü örttü gittiler.

Niyetler bozuldu fikir çürüdü.
Alayları tümenleri tugayları eridi.
Amma amma Çanakkale zor bir yer idi.
Gerçeği itiraf etti gittiler.

Suya düştü pusulası rehberi.
Döküldü kumandan sustu neferi.
Hatıra götürdü delik miğferi.
Döndü arkasına baktı gittiler.

Kızağa çekti Mehmetçik yedi düveli.
Kursağında kaldı büyük emeli.
İki yüz seksen beş bin candı bedeli.
Akıntıya havlu attı gittiler.

Burası Allah diyen Mehmetçiğin vatani
Kanlı gömleğine yazdı destanı.
Dömen şaştı vurgun yedi kaptanı.
Tayfayı denize döktü gittiler.

Hüzün taşıdılar yüzen tabutlar.
Hüsran diye tutulmuştu zabıtlar.
Yere baktı göğe bakan suratlar.
Kadere kaşları çattı gittiler

Avustralya lı Hintli yeni Zelanda.
Dişler gıcırdadı ta Londra da.
Fransız kederli çıkmıyor barda.
Şarabı şalvara döktü gittiler.

Yürekler soğudu başlar eğildi.
Bayrak yere indi ordu dağıldı.
Yedi düvel bir çanakta boğuldu.
Rütbeyi nişanı söktü gittiler.

Bu şan Mehmetçiğin benim övünemem.
Uğrunda ölmezsem vatan diyemem.
Arkasına bakan düşmanı sevmem.
Güzelim Gelibolu'yu yaktı yıktı gittiler.

Muhittin Laçın

Dadaşım

DADAŞIM - gurbette ki şairden

Kırk yıl önce ayrılırken vatandan
Gözyaşıyla su döktüler arkamdan
O gün bu gün hiç düşmedi yakamdan
Başımızı gurbet bağlar dadaşım
Ben sussam da içim ağlar dadaşım

Acı gurbet ektik bostanımıza
Hüzün keder döktük destanımıza
Gurbet çöreklenmiş dört yanımıza
Her akşam hesaba çeker dadaşım
Yüreğime hüzün eker dadaş

Dalından düşeni yel alır derler
Sert bir rüzgâr esse iter giderler
Gün birlik günüdür birleşsin eller
Şunu bil burası gurbet dadaşım
Kaybolup savrulma dönmesin başın

Bizim olan yine bizimle kalsın
Yok olup savrulup talan olmasın
O gün ordaysan bu gün burdasın
Nerye gitsek vatan bizim dadaşım
Alan bizim satan bizim dadaşım

Beyaz cennet dadaşların ülkesi
Erzurum dedin mi yoktur ötesi
Bize yeter al bayrağın gölgesi
Ay bizimdir gün bizimdir dadaşım
Bu gün bizim dün bizimdir dadaşım

Dadaş mert demektir yiğit demektir
Dadaş er demektir erdem demektir
Dadaş abi demek gardaş demektir
Doğduğun yer hürmet bekler dadaşım
Doyduğun yer hizmet ister dadaşım

Can dadaşım can düşmeden baş inmez
O baş Haktan başkasına eğilmez
Şehit ölümsüzdür kefen giyinmez
Vatan için ölmek farzdır dadaşım
Namus için ölmek azdır dadaşım

Ana baba gardaş verdik gurbete
Kaç arkadaş kaç eş verdik gurbete
Bilmem ki kaç dadaş verdik gurbete
Yine gurbet oldu kabristanımız
Ama sıra sıra dedi hep bir yanımız

Bir kilit taşısın Erzurum sen bu vatana
Selam şehitlere ceddin atama

Selam olsun nine hatun anama
Selam selam selam Erzurum'a şehri sultana
Mutlu kutlu olsun yaşam savaşın
Ufkun nurla al bayrakla taçlansın

Şair muhittin laçın.y.t..2017

Muhittin Laçın

Doktor Bana Dedi ki

DOKTOR BANA DEDİKİ

Karnım ağrıyordu doktor a gittim
Aç bakayım ne var sırtında dedi
Yürek yarası mı dost mu kaybettin
Bir şey var bu derdin ardında dedi

Babacığım en büyük dert insandır
En iyi çare de derde zamandır
Ne kendini aldat ne beni kandır
Hünerli ellerim farkında dedi

Yaralı gönlüne hüznün ekmişler
Mal mülk için iflahını sökmüşler
Seni incitmişler kırıp dökmüşler
ciğer param parça kalp hurda dedi

İlmi idi can doktorun rehberi
Suratımda geziyordu gözleri
Gitti sol yanımda durdu elleri
İşte senin derdin tam burda dedi

D.n,a.si bozuk dosttan uzak dur
Kimyası bozuğa sırtın dön otur
Çok seven dost seni çabuk unuttur
Nasihatim kalsın hatırdada dedi

Çalma çırpma sülalene dokunur
Haram yersen sonun felaket olur
Katran gibi yüreğine oturur
Sonra kambur olur sırtında dedi

On yıl sonra bu dert üçe bölünür
Yirmi yılda üstesinden gelinir
Otuz yılda hafızandan silinir
Hiçbir şeyin kalmaz kırkında dedi

Ömür kantarının topacı kaçmış
Hayat denizinde pusulan şaşmış
Yaşın altmış iki sona yaklaşmış
Zaten bir ayağın çukurda dedi

Zafere döndüyse yaşam savaşın
Büyük mahkemede ağrımaz başın
Kuran rehber olsun iman yoldaşın
Reçeteniz bu son satırda dedi

Muhittin Laçın.Y.T.2015

Muhittin Laçın

Dolduğum Gönül Kabından

Dolduğum gönül kabından
Taştıım-sa ne ala hey
Akıl göz gönül terazi
şaştıım-sa Hey vah hey

Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Dostlara Selam Getirdim

DOSTLARA SELAM GETİRDİM

Dostlar bu sabah gelirken ben size
Selamların en hasını
Hilal giymiş kan kırmızı
Gökyüzünün ak kartalı
Nazlı atlastan getirdim

Kekik devşirdim Ilgaz'dan
Nergis topladım Kaçkar'dan
Palan dökenden kardelen
Zigana'dan deste deste sümbül aldım
Zümrüt yeşili dağlardan
Boz kırlardan keklik sesi
Yeşilbaşlı turnaların ötüşüyle
Çıktım Aydar yaylasına
Duman duman Çay elinden
Atmacalar diyarından
Bağ aldım bostan getirdim

Kara toprağın koynunda
İsimsiz kahramanlardan
Namazgâhtan tekbir sesi
Yahya çavuş koca seyit
Şanlı elli yedinci alaydan
Berrak suların tebessüm
Rüzgârdan zafer müjdesi
Şehitlerin gönül bağı
Gül aldım Çanakkale'den
Ben yiğit Gelibolu'dan size
Kutlu bir destan getirdim

Ağrı dağından gökyüzü
Erciyes'ten bembeyaz kar
Elif elif karaca oğlan
Diyar diyar dadal oğlu
Toroslardan özlem efkâr
Yiğitlerin harman yeri Antep
Maraş'tan getirildim

Kükreyen Sakarya'dan
Şahlanan dumlu pınardan
Kızıl ırmaktan Veysel'i
Fırat'tan Dicle den suyu
Zindanlarda necip fazıl
Çamlıbel den koç kör oğlu
Gurbetten bir tutam nazım
Mehmet Akif den istiklal
Konya'dan umman Mevlana
Ben zamanın heybesinden
Hacı Bektaş'ı veliden
Hu diyen derviş yunustan

Efelerden selam sabah
Fındık elinden merhabam var omuz boyu
Ben size güneşin doğduğu yerden
Acı kan ve gözyaşı Yaralı vatan
Garip öksüz Türkistan getirdim

Gökyüzünün ağladığı
İnsanlığın görmediği duymadığı
Vahşi kör sağır o dilsiz medeniyetlerin
Mahzenlerde beslediği
Zifiri karanlıklardan
Küflü fikirlerinden loş haber
Rum elinden feryat çığlık
Mahzun ve yetim Bosna'nın
Yüreğinde düğüm düğüm
Yıllanmış acı dağından
Ben size sekiz bin beş yüz
Şehit Boşnak'tan sitem
Küskün gönüllerin şehri
Ağlayan srebrenitsa'nın
Kan kokan sokaklarının
Tuttuğu yastan getirdim

Plevne'nin türküsüyle o yiğit akıncıların
Devrilen mezar taşına
El bağlayıp selam durdum
Kahraman Osman paşanın
Sağ olsun vatan diyerek
Şehitliği yudum yudum
İçtiği tasta getirdim

Dört kıtada İz bırakmış
Gönüllere köprü kurmuş
Kalplere vefa düşürmüş
Cennet mekân ceddimizin
Göz nuruyla dantel dantel
Kalp atışlarıyla serpilmiş
Eşsiz mirastan getirdim

Yazan şair yazar muhittin laçın.y.t.2014

Muhittin Laçın

Dua

DUA

Yüce rabbim her işimi hayır et
Şerre meyil verenlerden eyleme
Yüreğimden eksilmesin merhamet
zulme boyun eğenlerden eyleme

Seni tasdik ettim Allahu ekber
Hem kuran gönderdin hem de peygamber
Yeryüzünde bana sağlık sıhhat ver
amansız dert çekenlerden eyleme

edeple oturam edeple kalkam
İslam'ın beş şartı olsun pusulam
yüzümün aklıyla mahşere varam
çetin hesap verenlerden eyleme

Selamete götüreceğ bir diz ver
gerçekleri ayıracak bir göz ve
kainata gülümseyen bir yüz ver
hatır gönül kıranlardan eyleme

Adını anarak geçsin her anım
Seni zikrederek dolaşsın kanım
Hiç inen dolmasın vaktim zamanım
Boşa kafa yoranlardan eyleme

Toprağa girmeyim isyankâr nahoş
Kabir azabıyla olmayım sarhoş
Bu dünyadan hazırlıksız eli boş
Huzuruna varanlardan eyleme

Hak yolunda hiç sönmesin meşalem
Adimi isyankâr yazmasın kalem
Koy eğrilip bükülüsünde el âlem
İkrarından dönenlerden eyleme

Ayak sesi duyulmadan mezarın
Tedbirimi âlim gelmeden yarın
Hatasını ayıbını kullarını
Yüzlerine vuranlardan eyleme

Kara toprak kapatmadan üstümü
Hep emrinde tamamlayım ömrümü
Emel defterini kıyamet günü
Sol eline alanlarda eyleme

Biilemedim hesabımda neyim var
Ölçemedim nerde zarar nerde kar
Muhittin'i yüzü kara günahkâr
Kara yere girenlerden eyleme

Muhittin laçin. 2009

Muhittin Laçin

Dün Ve Bugün

DÜN VE BU GÜN

Gündüzü geceye kardık
Dünü bu güne aktardık
Güneşi durduramadık
Zaman çirkef vakit vahim

Beraber doğduk ikimiz
Bir kafeste olsak ta biz
Asi nefis dost değiliz
Sen nemrut sun ben İbrahim

Muhittin Laçın.2015

Muhittin Laçın

Dünden önceydi

DÜNDEN ÖNCEYDİ ŞUBAT -2012-

Bir zaman benimde siyahtı saçım
Kardelenler ekilmeden önceydi
Bu güne mecburum düne muhtacım
Kambur belim bükülmeden önceydi

Ṭalhimle kaderimle kol kola
Ömür çoktan girdi dönülmez yola
Son baharı gösteriyor pusula
Gün dağlara çekilmeden önceydi

Güneşe gölgelik yele perdeydim
Çiçekte kelebek dağda laleydim
Sever sevilirdim el üstüneydim
Bir kenara itilmenden önceydi

Umutlarım hayallerim sıra sıraydı
Bir taş dibi bana köşktü saraydı
Gözümün üstünde kaşım karaydı
Kirpiklerim dökülmeden önceydi

Marifet eksildi on parmağımdan
Gülücükler düştü al yanağımdan
Tebessüm kayboldu gül dudağımdan
İnci dişler sökülmeden önceydi

Yağmurla rüzgârla omuz omuza
Zamanın arkında aktık sonsuza
Güneş gedikdeyken ay ufkumuza
Yol gösterip dikilmeden önceydi

Muhittin 'yoruldu sustu anılar
Gençliğimle gitti güzel hülyalar
Asık suratıma küskün aynalar
Mor benekler seçilmeden önceydi

muhittin laçın

Muhittin Laçın

Dünya Çevre Günü

DÜNYA ÇEVRE GÜNÜ
NE VAR ŞU BÜLBÜLÜN İFADESİNDE

Şu çiğliğe kulak veren oldu mu?
Ne var o bülbülün ifadesinde
Şu akan dereye hiç soruldu mu?
Nemeler değişti suyun sesinde

Aslan yatağından belli derler ya
Bu söz söylenmemiş kuru kuruya
Henüz bulamadık başka bir dünya
İşaret gelmedi mor ötesinden

Üzülür a dostlar toprak üzülür
Dallar hüznülenir yaprak üzülür
El ayak kirlenir tırnak üzülür
Üzülür bir çiçek solar peşinden

Hatalar sıyrıldı hep gölgemizden
Çıktı sorun oldu gök kubbemizden
Şesler gelir yerden gökten denizden
Feryatlar duyulur penceresinde

Yüzüne tükürülen şu sokakların
Kültürünün aynasıdır halkların
Böceklerin ağaçların kuşların
Herkesin payı var şeceresinde

Vakit dar beyhude yorulmayalım
Çirkine çirkefe dost olmayalım
Davranın ağalar geç kalmayalım
Bir yavru ağlıyor gül gölgesinde

Şair Muhittin Laçın.y.t.2012

Muhittin Laçın

Düşün Hele Ey İnsan

DÜŞÜN HELE EY İNSAN-Eylül-2012

Masmavi bir gökyüzü toprak su hava deniz,
Ortada bir soru var niye niçin neden biz
Yalınız kandan değil etten ve kemikteniz,
Öyleyse neydi bizim yaratılış gayemiz,

Düşündün mü ey insan güneş niye yanıyor,
O müthiş ateşinden, dünya faydalaniyor,

Topraktan yaratıldık kimse inkâr edemez,
Beden küçük kâinat izahı edilemez,
Bin yıl çalışsa ondan bir noktayı silemez,
İsterse tek hücrenin he sini deyiş

İlk sindirim ağızda damak lezzet alıyor,
Ezip öğütmek için, dişler sıralanıyor,

Hikmeti ne baharın aslı ne yazın kışın,
Gelişte bir sebep var anlamı ne gidişin
Dönüşün sırrı ne ki yeniden dirilişin,
Yetmiş seksen doksan yıl nefes alıp verişin,

Tek bir acı söz söyle çehreler uyanıyor,
Beyin kalp algılıyor, gönül yaralanıyor

Sen Hiç boş yer gördün mü etrafına bak hele,
Hangi olay tesadüf hangi nesne rastgele,
Gör araştıır izah et hafızanı tazele,
Çarp topla artı eksi nedir burda mesele,

Sorun şu deli rüzgâra kime öfkeleniyor,
Çarpıyor kayalara, dağlar ufalanıyor,

Dile gel yiğit Selvi sen söyle koca çınar,
Cevap ver gökkuşağı yedi renginde ne var,
Su nasıl çıkar göğe bulutlar niye damlar,
Sor biçare muhittin gördüğünden ne anlar,

Toprak ana insana bir ganimet sunuyor,
Sanki yeryüzü her gün, bize hazırlanıyor,

Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Ecdat Hatıraları

ECDAT HATIRALARI -2011-

Ne zaman ecdadımızın bize miras bıraktığı
Tarihi eserleri ziyaret etsem
Önce gururlanır Sonra hüzünlenir duygulanırım

Kaç nesil geçti bilmem ki
Kurduğun gönül köprülerinden
Besmeleyle açtığın sessiz taş kapılardan
Asırladır minnetle anıyoruz
Seni soruyoruz Sonsuza akıp giden
Berrak sular da

Hatıran baş tacımız gururla taşıyoruz
Devraldığımız meşalen
Sönmedi elimizde
Ruhumuzla ısıtıp sevgimizle besliyoruz
O kutsal emanetini saklıyoruz
Yüreğimizde
Çünkü sen varsın hep
Çağlayan pınarların başında
Sana uzanıyor ellerimiz
Şırl şırl akan şadırvanlarda

Zamanın kanatlarına tutunmuş
Hep seni arıyoruz
Bazen bir öksüz sayfada
Bazen de hüzünlü mısralarda
Bir hoş seda işitiriz belki
Bir mihrabın önünde
Yâda hayalin gülümser yüzümüze
bedesten avlusunda
Yarınları saklamışsın ahenk var eserinde
Hoş görün damla damla
Birikmiş düştüğü yüreklerde
Hakikatle yeşermiş elinin değdiği her yer
Rahmet bulutları eksilmemiş üstünden
Yöneldiğin kapılar açılmış birer birer
İlahi aşkla esmiş Rüzgârlar peşinden
Bereket getirmişler

Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Enfilasyon

YAZILIŞ TARİHİ -9- ARALIK -2001

Yahu bu enflasyon bizi çok sevdi
Selam verdik borçlu çıktık gitmiyor
Minder yapışmış küflü misafir
Ayağına halı serdik gitmiyor

Fakir fukaranın canına yetti
Dayandık dayandık sabrımız bitti
Dedik hatırlatsak belki unuttu
Utana utana sorduk gitmiyor

On altı yıl terör ünen uğraştık
Az yedik az içtik kısa dolaştık
Gittik Zigaña'dan bir tünel açtık
Ta bolu dağına deldik gitmiyor

Koca Harran Fırat inan evlendi
Has toprağı filizlendi güllendi
Güzel boğaz iki gerdanlık giydi
Marmara'ya köprü kurduk gitmiyor

Keman çaldık cuguli yi dinlettik
Medyuma danıştık falcı söyledik
Avrupa'yı uzun uzun met ettik
Gümrük birliğine girdik gitmiyor

Ölçtük biçtik pılan yaptık gizlice
Tahmin ettik hayal kurduk günlerce
Okuduk üfürdük yatmadan önce
Rüya gördük hayra yorduk gitmiyor

Erzurum'un kışı inen korkuttuk
Yorgansız yatırdık damda uyuttuk
Asya'yı gösterdik bir rehber tuttu
Tibet'ten bir yayla verdik gitmiyor

Buşhun Kılının in dadısı geldi
Madamın mösyönün cadısı geldi
Kırmızı onluğun abisi geldi
Mark aldık dolar verdik avro sattık gitmiyor

Bağırarak çağırmak yuh lar kar etmez
Taş kesilmiş ahlara vah lar kar etmez
Osmanlı tokat ı bile yer etmez
Tekme vurduk cimdik attık gitmiyor

Yine kaçtı Muhittin'in uykusu
İlle de İlle de türkümün Anadolu'su
nijer i Cezayir'i Fas'ı Tunus'u
Libya'yı Mısır'ı saydık gitmiyor

Bahsi geçen isimler

Zigana dağında açılan kara yolu tüneli
Bolu dağına açılan kara yolu tüneli
Harran ovasının Fırat ın suyun kavuşması
İki Gerdanlık- İstanbul boğaz köprüleri
Cuguli - Türk hal müziği ses sanatçısı
Türkiye'nin Avrupa gümrük birliğine girmesi
Tibet -Çin sınırında büyük bir yayla
Kırmızı onluğun abisi- yirmi milyonluk banknot un basılması
Çorç buş ve bil kilintin- Amerikan'ın o zaman ki devlet başkanları

şair muhittin laçın

Muhittin Laçın

Erzurum

İçim hasret dolu yüreğim özlem
Çoktan ayrılmışım ben Erzurum'dan
Türkü mü söyleyem ağıt mı diyem
Yan deli gönül yan yan Erzurum'dan

Ağıtlar var sinesine işlenmiş
Türküler var sevdasına seslenmiş
Kâkülümüz kara suda ıslanmış
Dadaşlar diyarı can Erzurum'dan

Al atına binmiş sevdalı oğlan
İnmiş cirit oynar meydan toz duman
Vatan söz konusu olduğu zaman
Kurban edilecek can Erzurum'dan

Ceddini bir sor ki şu gök kubbeden
Şehit fıskıracak boz tepelerden
Tekbir sesi gelir Aziziye'den
Şehitler diyarı şen Erzurum'dan

Anamız var nine hatun adına
Gözyaşı karışmış vatan aşkına
Tarih böyle yazmış mezar taşına
Rahmetle yâd eyle an Erzurum'dan

İbrahim hakkının ilmiyle varsın
Avlar lı efenin gönlüne yarsın
Abdurrahman gazi Habip babasın
Ay Pasin den doğar gün Erzurum'dan

Sümmani ile dilimizde türküsün
Emrah ile nakış nakış öyküsün
Doğudan batıya cevher yüküsün
Dosta selam olsun han Erzurum'dan

Hele bir söyle ki huma kuşunu
Ateşliyem yüreğimin başını
Yâd eyleyem toprağını taşın
Vatanın aşkıyla yan Erzurum'dan

Palan döken kar olsa da sevmişiz
Boz tepeler kır olsa da sevmişiz
Dadaşı türküde barda görmüşüz
Sen Kerkük ten söyle ben Erzurum'dan

Dünyada ayırır türkümün yeri
Peygamber kılavuz kuran rehberi
Git muhittin vatan senden ileri
Elin kınalandı dün Erzurum'dan

Muhittin Laçın

Eskiden

ESKİDEN-yazılış tarihi-Ekim-2013

Sekiz saat yol yürürdük yükünen
Omuz boyu kar varidi eskiden
Tarla herk ederdik dört öküz nen
Kara saban serdar idi eskiden

İsli lamba baş tacıydı o zaman
Koca karı doktor zencefil derman
On beş günde tiğ olurdu bir harman
Yardımcımız rüzgâr idi eskiden

Üç dört kardeş bir yatakta yatardık
Bulgur pilavına talim yapardık
Arpa ekmeğine takla atardık
Kuru soğan muhtar idi eskiden

iki üç yıl giyilirdi bir gömlek
Zengin urbasıydı cepkenli yelek
Edep konuşarak edep gezerek
Muhabbete yer var idi eskiden

Halkta ikrar ferman koca sultanda
Asalet varidi dağda çobanda
Irz düşmanı asılırdı meydanda
Adaletle yer var idi eskiden

Koca çınar tek vücuttu beraber
Mehter iner tekbir çeker Allah der
İstanbul dedin mi yer oynardı yer
Hainlere yer dar idi eskiden

Her zaman fakire kopar kıyamet
O gün aldığı vermezdi gurbet
Sarı öküzdeydi bütün meşakket
Zordan daha zor varidi eskiden

Mutlu gezer idi çarıklı tüccar
Sevgiydi kerpiç ev çamurlu duvar
Yoksul kanaatli zengin itibar
Saklanacak sır varidi eskiden

Hürriyeti gasp edilmiş bir millet
Yüregine saplanmıştı o zillet
Küllerinden doğdu bu cumhuriyet
Vatansever er var idi eskiden

Kara tiren İstanbul a üç günde
İs bağlamış otuz vagon peşinde
Çuha şalvar Reçber'imın dösüne
Kara kazmer astar idi eskiden

ŞİMDİ

Kapısına gider ambülans doktor
Görevli küfür yer teşekkür yoktur
Ben derim ki bu gidişat bozuktur
Edep hayâ ar varidi eskiden

Şimdi paramız çok zenginiz amma
Çukga delik deşik örtmüyor yama
Faiz cebe girdi israf soframa
Bereketli kar varidi eskiden

Atınan gelmiştik orta Asya dan
Uçağınan döndük yere basmadan
Vatan dedik yorulmadan susmadan
Anımızda ter var idi eskiden

Şair muhittin Lâçin-

cukga -kese-heybe-küçük -torba
Kara gazmer-siyah -bez -kumaş

Muhittin Laçin

Ey Bendeki Ben

EY BENDEKİ BEN

Nereye sürüklüyorsun beni ey bendeki ben
Tutduğum umutlar sökülüyor yerinden
Aynı ateşte piştik aynı kap da eriyoruz
Yerin üstünde sen göğün altında ben

Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Ey İnsanoğlu

EY İNSANOĞLU

Başını kaldır da bir bak ey insanoğlu
Verdiğini geri istiyor toprak
Dönenlerden kimin kucağı dolu
Gelende üryan gidende çıplak

Şair Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Ezik Yüreğim

EZİK YÜREĞİM

Kar oldun başıma yağdın vefasız
Gönül otağıma girdin zamansız
İçerime bir dert koydun dermansız
Buz kesmiş yüreğin kışı aratmaz
Merhametsiz kalbin taş aratmaz

Bağdaş kurup yüreğime oturdun
Ruhuma mihlandın içimin kurdu
Ezik yüreğime dokunuldun durdun
Kahır ektin bostanıma bağuma
Keder giydim başımdan ayağıma

Hazan oldun değiştirdin rengimi
Coştun öfkelenedin yıktın bendimi
Hem beni sızlattın hem de kendini
Ne idi içini kemiren öfke
Ben seni anlardım deseydin keşke

Bir bardak su verdin yüz ekşiterek
Zorla gülümsedin dudak bükerek
Bütün emeğimi suya dökerek
Ecel oldun dolandın şakağımda
Ölüm olup attın şah damarımda

Yüz kere ayrılık ölüm var dedim
Yazı kışı son baharı gösterdim
Çiçeklerin solduğunu söyledim
Çiçek gibi ömrün az olsun dedin
Kelebek gibi ölümün tez olsun dedin

Şair Muhittin Laçın

Muhittin Laçın

Gazeteci İsmil Güneş

-
GAZETEÇİ İSMAİL GÜNEŞ IN ANISINA
KEŞ DAGI.5.3.2009

Ağarmadı şafaklar
Uyanmadı sabahlar
Yavaş yavaş çekildi
Dondu eller ayaklar.

Yalvardım bulutlara
Yol sordum yıldızlara
Yaralı esir düştüm
Asi fırtınalara.

Buz tuttu gömleğimi
Susturdu yüreğimi
Merhametsiz Keş dağı
Dondurdu iliğimi.

Seslendim Muhsin beye
Erhan uyansın diye
Hadi kalk pilot Kaya
Götür bizi yer köye.

gün beyaz gündüz beyaz
yangın yüreğim ayaz
uyna ismail güneş
derdini dağlara yaz

Murat benden habersiz
Yüksel suskun nefessiz
Dağ başı kırık ayak
Şaştım kaldım çaresiz.

Gökler beyaz yer beyaz
Ak yüreğim kar beyaz
Zalim insanla zalim
Kalpler kara yer beyaz.

Şair muhittin laçın,25,3,2009

Muhittin Laçın

Gecenin Karanlığı

GEÇENİN KARANLIĞI-5 EYLÜL- 2002-

Gecenin karanlığından yıldızları kıskanan
Çam kokulu yalçın kayalı yüce dağlar
Yeşil vadilere hep tepeden bakarlar
Ne var ki binlerce yıldır doruklarını aşındıran
Deli rüzgârlara karşı koyamadılar
Var olduğu günden beri
Estiler, estiler, estiler hiç durmadan

İşte o dağlar bana benziyor yiğidim
Yıllardır sitem rüzgârları aşındırdı bağrımı
Benliğime yerleşip orda kaldılar

Pamuk beyazı bulutlar
Gökyüzünde özgürce dolaşırken
Bir fırtına koptu yiğidim perenk perenk oldular
Yıldırımlar ateş kustu tepelerin üstüne
Şimşekler ufukları kamçıladi bıkmadan usanmadan

İşte o beyaz bulutlar
Benim yüreğimdi yiğidim
Rüzgâr aldı dolu vurdu Mecnun gibi taşlandım
Ceylan gibi oklandım Kerem gibi ateşlendim
Feryadımı duymadılar

Şairleri kıskandıran şu kuşların uçuşu var ya
Kanatlanıp gökyüzünde süzülürken
Yaratana şükran duyarlar
Ama gel gör ki zalim avcılar
Vurdular kıydılar kurşunladılar

İşte o kuşlar benim gönlümdü yiğidim
Yuvasından aldılar vurdular kıydılar yaraladılar
Yoruldum kaçamadım tükendim
Yine ben bende kaldım

Perenk-dağılmak-parçalanmak

Muhittin Laçın

Gelibolu Çanakkale

GELİBOLU ÇANAKKALE yazılış tarihi -2006-

-
Bu şiirin içinde geçen isimler Gelibolu
Şehitliklerinden alınmış gerçek isimlerdir

-
Bin dokuz yüz on beş Gelibolu'ya
Tarih sayfasına kandan yazılmış
Namahrem girmesin diye Anadolu'ya
Mehmetçik vatana kurban yazılmış

Ekmek unutulmuş aş unutulmuş
Bahar unutulmuş kış unutulmuş
Ana baba kardeş eş unutulmuş
İşte böyle bir zamanda yazılmış

Nur döğmüş şehidin düştüğü yere
melekler geçeken baktığı yere
şafağın gülerek söktüğü yere
sanki ruhlar bir bedenden yazılmış

safalet bir yanda açlık bir yanda
gözlerde uyku yok mavzer omuzda
ekmek dirhem dirhem lokmalar payda
işte böyle zor mzmında yazılmış

yalın ayak düşman döven yiğitler
cennet i alada taş giyecekler
ey siz şu toprağın koynundakiler
zafer senin hatırandan yazılmış

Bir Yahya çavuş var altmış üç asker
Kükremiş denize ölüm dökerler
ölümün üç adım ötesindeler
Büyük zafer bu nesilden yazılmış

Şanlı yiğitlere düşman şaşırdı
Güneş güldü ay tebessüm düşürdü
Rüzgâr insan ekti ölüm devşirdi
Şehitliği başucundan yazılmış

Samsundan gelmişti Seyfi Mustafa
Orduya yazılmış ikinci defa
Vatan vatan diyor İznikli Sefa
Ethem Macit Sakarya'dan yazılmış

Şu üç fesli yiğit Üsküdarlıdır
Mektep okumuşlar itibarlıda
yunus tırabzan dan dava aynıdır
Yaşar nizam İstanbul'dan yazılmış

Şu genç var ya gözü uzağa dalan
Sordum dedi ki ben Yozgat'tan Osman

Şevki genç bir teğmen Diyarbakır'dan
Eşref ağır Bekir Van dan dan yazılmış

Şu barak söyleyen Maraş şehrinden
Hataylıydı emin baki Antep'ten
Şu şalvarlı yiğit bizim Kerkük'ten
Şu bahadır ta Musul'dan yazılmış

Ahmet e Bağdat'tan yazılmış künye
Musa adana dan dan geldi birliğe
Şu yiğit Halep'ten gelmiş cepheye
Şu yiğit orduya şamdan yazılmış

Şu yiğidin ismi taşa yazılmış
Hak ettiği için başa yazılmış
Unvanına Kemal Paşa yazılmış
Selanik'ten bir kumandan yazılmış

Vatan diye gelmiş Mostar' lı Şaban
Tığ bir delikanlı ince bir fidan
Hasan Manastırlı üç günlük yaldan
Bu kavgaya Rumeli'nden yazılmış

Şu yiğit İzmir'den yaşı on sekiz
Şu giden mangada ikisi ikiz
Rıza haykırıyor Aydınlıyız biz
Sefer mümin şu bursa dan yazılmış

Üsküplü alinin eli kınalı
Şehit verdik Edirne li kemali
Salih galip şükrü Çanakkaleli
Hüsnu teğmen Erzurum'dan yazılmış

Şu tekbir getiren Kudüs lü Fettah
Medine'den yola çıkmış Abdullah
Yusuf ta Mekke'den çekmiş bismillah
Peygamberin vatanından yazılmış

Elli yedinci alayın yiğit erleri
O alaydan kimse kalmadı geri
Yazdığın tarihten aldık haberi
Koç yiğitler dört bir yandan yazılmış

Seyit onbaşıya bulutlar hayran
Sana fırsat veren Allah'a kurban
Kurşun yarasına ot basan civan
Övünç senin madalyandan yazılmış

Muhittin duyduğum Mehmet in ayak sesidir
Deme bu cennet kokan yer neyin nesidir
O şanlı ceddinin o yiğit ecdadın abidesidir
Onun vatan sevdasından yazılmış

muhtin laçin

Muhtin Laçin

Gelin Kızım

GELİN KIZIM

Canımdan bir parça aldı eloğlu
Büyüttük besledik baktık götürdü
Uçmayı öğretti hayat okulu
Öylece ardından baktık götürdü

Nasibini aldı toydan düğünden
Alnının akıyla çıktı evinden
Davulla zurnaıyla göçtü köyünden
Al pulu duvağı taktık götürdü

Tatlı bir telaşta toy düğün dernek
Adet kural böyle olması gerek
Ağlayarak sevinerek güleräk
Hüzün ü kederi tattık götürdü

Gül yanaklarıyla sürmeli gözle
Son bir kere sardık yüreğimizle
Giydirdik süsledik her şeyimizle
Ellerine kına yaktık götürdü

Acımız tatlımız sen bir tanemiz
Bağ bozuldu gülsüz kaldı hanemiz
Artık elin oldu yürek paremiz
Duygular sel oldu aktık götürdü

Muhittin laçın.y.t.2014

Muhittin Laçın

Gelin Kızıma Nasihat

GELİN KIZIMA NASİHAT

Artık gidiyorsun yolcusun yarın
Doğru konuş eğri oturma kızım
Seninle büyüsün edebin arın
Namusuna hanel getirme kızım

Kıyamet kopup ta mahşer kurulsa
Özünü doğrudan çevirme asal
Bir damla su bile panzehir olsa
Harama parmağın batırma kızım

Kötü sözü yüreğinde saklama
Suçu örtme kabahati aklama
Düşman olsa kusurunu yoklama
Ondan alıp ona götürme kızım

İnsan melek değil mahlûk i beşer
Olgunlaşan yürek sabırla pişer
Olur ya gün gelir yanlışa düşer
Sözü başlamadan bitirme kızım

Düşersen hep kendi yağınla dağlan
İhlasla evine yuvana bağlan
Başını hep dik tut yüreğin sağlam
Gönlünü yaş yere yatırma kızım

Baş tacı et sevgi denen serveti
Devamlı olursa artar kıymeti
Fikrinden uzak tut kini nefreti
Besleyip büyütüp artırma kızım

Ayağın sağlam bas doğru yerde dur
Temeli güvenle hoşgörülle kur
Zemin sağlam ise mutluluk olur
Edep i hayâyı yitirme kızım

Helalinden ye iç etmeden israf
Güzel huy erdemdir sular kadar saf
İnsanı küçültür yersiz büyük laf
Sırrını her yere götürme kızım

Sevginden hep Fatıma yı örnek al
Saygıdan Ayşe ol Ayşe gibi kal
Merhamet asiye Hatice' hılal
İffetle Meryem i hatırla kızım

Alın teri varsa kutsaldır kazanç
Sen sadece gönlünü hep eşine aç
Aç ki çirkine çirkefe olmasın muhtaç
Zor günü dar günü hatırla kızım

Muhittin laçin.y.t. 2014

Muhittin Laçin

Göz Kapaklarımda Eriyen Yıllar

GÖZ KAPAKLARIMDA ERİYEN YILLAR

Göz kapaklarımda eriyen yıllar
Haber vermediler ayrılıklardan
Yönümü sonsuza bağlayan yollar
Selamsız geçtiler son duraklardan

Bin mana eklenmiş fikir harcıma
Elifle örülmüş gönül burcuma
Bir virgül düşmüşler vefa borcuma
Geçtiğim sitemkâr dar sokaklardan

Yürüdükçe bozuluyor ezberim
Ardım sıra siliniyor izlerim
Siz anlatın beni bana gözlerim
Neden korkuyorum karanlıklardan

Ak toprağa çiçek diken ellerim
Daha tomurcukken söken ellerim
Barut ekip kibrit biçen ellerim
Ben mi sorumluyum olacıklardan

Rızkımı bitiren tabiat sofram
Uykumu getiren tüllenen akşam
Çiğlik seslerinden zonklayan kafam
Dünkü sesler bu gün sır kulaklardan

Hüzün tezgâhında keder dokurum
Beni çürük dala asar gururum
Gözüm ufuklarda bakar dururum
Kimi bekliyorum ben uzaklardan

Muhittin laçın.y.t.2014

Muhittin Laçın

Gül Nden Üzgün

GÜL NEDEN ÜZGÜN

Gönül bahçemize gün doğmuş amma
Yapraklar hüzünlü gül neden üzgün
Kelebekler susmuş rüzgâr selamsız
yavru tomurcuklara çiğ düştü zamansız
Gazel inmemişti hazan uğramamıştı dün
Söyleyin söyleyin Selviler gül neden üzgün

Bu sabah neden nemli acep duygularımız
Kime küsmüş alımız yeşilimiz sarımız
İsyankâr hor vakitler keder dikti başıma
Bakışlarım mihlandı umutsuz duruşuma
Söyle mor menekşem sen söyle
Yavrular yuvada ağladı mı dün
Söyleyin ne olur gül neden üzgün

Gün karası benek benek ekilmiş
Saklanmaya yer arıyor yüzümde
Kıvrım kıvrım yosun tuttu yüreğim
Ay sarısı bir hüzün var içimde
Bir hal var ki bugün birde gariplik
Kumrular dallarda ötmüyor bu gün
Siz deyin laleler sen söyle sümbül üm
Anlatın hareler gül neden üzgün

Çiçek çimen sessiz bağban huzursuz
Yağmur mu yağmadı yürekler susuz
Ayrılık mı yakın yoksa gözler uykusuz
Bu mahzunluk niye bülbül mü sürgün
Söyleyin söyleyin yıldızlar gül neden üzgün

Muhittin laçın.y.t 2014

Muhittin Laçın

Haliçte Aralık Akşamları

HALIÇTE ARALIK AKŞAMLARI-1971-

Ayaz
Bir öpücük kondurmuş
Kızaran yanağıma
Gurbet kurşun gibi Ağır ağır
eriyor yüreğimde
İstanbul benden habersiz
Ben İstanbul'a küs
İstemiyor beni haliçte aralık akşamlar
boğazda poyraz dörtlü bu akşam
gölgeler kandillerden sıyrılmış
sesizce dolaşüyor eyüp tepelerinde
Dalgalar hırçın sular huzursuz
Hava soğuk buz gibi üşütüyor surları
haliçte gülüşerken tarihin ihtişamı
suların şavkı olnaşıyor
isli yüzümde benim

Karakış çatık kaşlarıma takılmış
sanki benimle beraber ta gelmiş erzurumdan
Sırtımda anamın ördüğü mor yelek
Ayağımda tabanları yırtılmış
Kurşun marka Trabzon lastik ayakkabılar
Kız kulesine bakıyor nedense hep
çukur gözlerim
Meteliksiz kaldığımı kim bilir
Ne haliç anlıyor beni nede delik ceplerim
uyku kirpiklerimin ucuna tutunmuş
korkuyor sokaklardan
kapanmıyor gözlerim
kulaklarım çınlıyor duyduğum
her sestem ürküyorum
hadi hadi siz söyleyin yıldızlar
bu şehri seviyorsam ben kimden korkuyorum

Bir inilti patlıyor rüzgârın ensesinde
Konağın gölgesine kaçışıyor dalgalar
Aç susuz yürürken haliç in kıyısında
İstanbul hayallerim taşlaştı kursağımda
yukarıda hayran hayran istanbu u seyreden
masmavi bir gökyüzü
aşağıda kapkaranlık bir gece
merhametsiz bir ayaz
ama ama yerde üşüyen benim
anneciğimden habersiz
dudaklarım mühürlü dilim kelepçelenmiş
ateşlenen bir başım var yanımda
birde yalnız yüreğim
Ne hasret bitiyor ah yürümekle
Ne açlık eksiliyor karanlığa girmekle
Bir yamalı ceketim birde gurbet var üzerimde

Dişlerim takırıyor keman çalarken çenem
Süleymaniye'deki kandiller yavaş yavaş
eriyip sessizce kayboldu gözlerimde
Umutlarım erirken kuytu karanlıklarda
Aldırmıyor istanbul garipliğime benim
Haliçte zalim haliçte hain aralık akşamları
Duymuyor beni deniz görmüyor beni İstanbul
Geceye versem rüzgâra satsam kim alır beni
Aralık soğuşunda bir ben varım haliçte
Bir gurbet birde beni ağlatan
Aralık akşamları

Şair Muhittin Laçın

Muhittin Laçın

Hayat Dediğın

HAYAT DEDIĞİN -2005-

Hayat dediğın nedir ki
Sabah güneşti doğdu kapımdan
Akşam ay gibi göründü aştı ufkumdan
Işığa koşan kelebekler gibi
Döndüm durdum kendi etrafımda
yamalı bohca gibitdi kırk parçadan ibaret
bir ipliğe tutunmuş
Belleğime kazınmış
Elimden düşmeyen pusulaydı hayat
Sonsuza koşuyorum kalp atışlarımda
Genç Bir küheylan gibi dörtnala
Zincirlerden kurtulmuş

Hayat Bazen kibirdi kirpiklerimin ucunda asılı duran
Bazen de gururdu iki kaşımın arasında
Beni anlımdan vuran
Kapalı kutu gibiydi yüreğimde
Beni bende saklayan
Bazen de yoksuldu köşe başlarında
Aşk isteyen sevda dilenen fukaraydı hayat

Hüzünlü bir şiir gibiydi hayat
Başucumda beni bana okuyan
Bakışımda mağrurdu dilimde dikendi bazen
Hırçın kural tanımaz birazda ukalaydı
Bazen de öfkeydi
Hep bir adım öndeydi benden
Laf anlamaz kural tanımaz sabırsız
Bardağı taşıran son damlaydı
Yorgun bir kitapta tozlu raflarda mahpus
Kuytu bir sayfada iki öksüz satırdıydı hayat

Masal gibiydi hayat yazdım çizdim okudum
Sekizin peşine dokuz takılmış
Saatin dakikanı esiriydim
Yarının kaygısı omuzlarımda
Sessiz akşamların misafiriydim
Asi yağmurlarda ıslanmış
Çılgın rüzgârlarla savrulmuş
Velhasıl ı kelim hayat benden bana hatıraydı

Şair muhittin laçın

Muhittin Laçın

Her Derde Ağlanmaz Dostum

HER DERDE AĞLANMAZ KOÇUM

Her derde ağlanmaz koçum,
Sana nasıl tarif edeyim ki yığidim,
İnsan bu gün gelir şaşar dolaşır,
Haktan gelen baş üstüne,
Yeter ki insandan gelmesin bela,
Kötü haber tez duyulur
Olur ya kara gün gelir çatar ya
Başına bir iş gelir düşman sevinir,
Dost bildiklerin sana güler ya,
İşte orda İşte orda ağlar insan,

Dert bazen amansız gelir yığidim
Dert var ki dermansız gelir,
Dert vardır zamansız çöker ufkuna,
Dilim varmıyor söyleyeyim yığidim,
Hani hani Adı kadar ağır, ihanet var ya,
Mıh gibi saplanır yüreğine
Silinmez bir daha benliğinden asla,
Ömür boyu için kanar durur
Ömrünü ayaklarına serdiğin,
Can dediğin canını verdiğin,
Bir gün bir gün Seni sırtından vurur ya,
İşte orda İşte orda ağlar insan,

Yiğit düşmana, eyvallah koçum,
Ama kahpe kurşun can yakar ya,
Vakitsiz çalınır kapın ürperirsin bir an,
Artık huştan değil yığidim yemenden değil,
Şırnak'tan Hakkâri'den kara haber duyulur ya,
Sözün bittiği yerdir işte o an,
Çözülür yürekler ilmek ilmek koparırlar seni senden,
Acı bir tufan kopar içinde,
Toyla düğünle vatana uğurladığın,
Civan şehit eli kınalı Mehmet im,
Al bayrağa sarılıp tabutla geri döner ya,
İşte orda İşte orda ağlar insan,

Bir şey daha bir şey daha var aslanım
En acısı da nedir bilirimsin yığidim,
Gözyaşlarının harmanlandığı,
Bütün yüreklerin birleştiği bir yer var,
Ve bütün kalpler aynı yönde çarpar ya
Ola ki ters bir rüzgâr eserde kan ağlarsa vatan,
Hüzünlenir nazlı hilal kederlenirse üstündeki yıldızlar
Bayrak, bayrak yarıya iner ya
İşte işte orda ağlar insan,

Şair Muhittin Lâçin ağustos. 2012

Muhittin Laçin

Her Şey Paramı

HERŞEY PARAMI

Sevgisiz saygısız cahil fukara
Sanki bu dünyada her şey para mı?
Hangisi seninle girer mezara
Dolar mı dinar mı mark mı lira mı?

Yürüyüşün başka duruşun nahış
Bakışın kör nokta gözlerin sarhoş
Cennette mi yer yok cehennem mi boş
Senin yüzün akta benim kara mı?

Bu sofrada mertte doyar namert te
İstikamet şekillenir niyette
İki alamet var bir hıyanette
Ya otuz eskiye ya kırk haramı

Hele al bir kâinatı karşına
Bak ne söyler kirpiğine kaşına
Hangi nokta hangi virgül boşuna
Sanki gök fakirde yer fukaramı

Sırtımız dayanmış kara denize
Marmara can olmuş yüreğimize
Ege bize âşık biz ak denize
Minnetiniz cömert Toroslara mı?

Helal haram dedik surat ekşittik
Edep hayâ dedik azar eşittik
Gıdım gıdım terbiyeyi tükettik
Bu gidişat Türkiye'ne revamı

Şükrü kanaati astık zembile
Şabrı düğümledik kirli mendile
İki çift sözüm var kara cahile
Ölüm benden önce senden sonra mı?

Muhittin'e hadi oradan diyenler
Huzurumu kırk parçaya bölenler
Bizim için bizden önce ölenler
Mezar taşlarınız son hatıra mı?

Muhittin laçın.y.t.2001

Muhittin Laçın

Hoşgeldin Ya Şehri Ramazan

HOŞ GELDİN YA ŞEHİRİ RAMAZAN

Sen kurandan hediye müjdeyle geldin bize
Altın tepside indin taht kurdun gönlümüze
Geldiğin on bir aylık yolculuk kutlu olsun
Onur ve şeref verdin hoşgeldin evimize

Hani iftar vaktinde ufuklar tülленir de
Rahmet yağar göklerden yayılır perde perde

Her saat her saniye her vakit sana özel
Hangi haz hangi lezzet başka nerede güzel
Kurumuş dudaklara sabrın mührü vurulmuş
Aşk diyen gönüllerde yerin mekânın özel

Geldiğin vuslat bize getirdiğin baş Tacı
Duyguların gözyaşı düşüncenin miracı

Akşam minarelerden ezanlar okununken
Hamt le şükürle eller sofraya dokunurken
Kelimelerin şahı adın has ismin güzel
Ham fikirler seninle sende kemal bulurken

Bir gece var ki sende bin aydan daha ala
Dirhem dirhem harcadık biriktin damla damla

Kadir geçesi senin şah damarında gizli
Gündüzün gümüş hilal gece ay altın yüzlü
Seni yazan kâtipler mutlu mesut bahtiyar
Seni yazan kalemler mücevher cevher özlü

Uzakların yakını hoş geldin nur kuşağı
Medine'de parlayan dolunayda nur dağı

Muhittin laçın.y.t ramazan 2014

Muhittin Laçın

Hüzün

HÜZÜN - yazılış tarihi -1994-

Bu şiir göz bebeğimiz İstanbul da gerçekleşen yüreğimizi
Yakan Bir olaydan Dolayı etkilendiğim için yazmışımdır

Öyle hüzünlüyüm ki bir keman inlese de
Döksem içimi avuçlarıma
Baksam, baksam, baksam neymiş içimdekiler
Savursam gökyüzüne versem rüzgârlara götürse
Dertleri geldiği yere sevinçlerimi beyaz bulutlara
Gülümsediğim anları
Çiçeklere götürse renk renk desen desen
Ağladığım anları çocukluğuma götürse
Göz yaşlarımla beraber
Ümitlerimi arzularımı hayallerimi
Bohçalayıp bana geri getirse

Öyle hüzünlüyüm ki
Bir ney üflense de Mevlana'nın dilinden
Dönsem, dönsem, dönsem
Kendimden geçene kadar
Kor olup ateş olup yansam
Toz olup yeniden karışsam kara toprağa
Akif'in mısralarıyla
Yağsa kara kışın kar taneleri
Yavaş yavaş kapatsa üstümü
Veysel'in nameleriyle
Uyusam zemherinin koynunda
Esrarengiz rüyalarla beraber
Baharı beklesem sabırsızca
Tomurcuklar Allah deyip bakarken
Toprak ananın penceresinden bende beraber
Atalarımın bağrından kopmuş ecdadımdan yadigâr
Ceddimin hatırası Yemen türküsüyle uyansam

Öyle hüzünlüyüm ki
Şimdi ya Selimiye de yâda Süleymaniye'nin
Kubbesi altında huzuru beklesem, beklesem, beklesem
Yunus'un dediği gibi haykırsam o engin kubbenin altında
A bülbülüm dertli misin garip garip ötme bülbül
Derdime dert katma bülbül
Çeksem içime o ecdadı Süleyman' Bir nefes sıhhat gibi
Okşasam o mabedin taşlarını yüreğime işlesem
Nakış nakış desen desen koca Sinan'ı
Seyretsem İstanbul'u yedi tepeden şafaktan önce
Güneşin mızrakları daha minareleri görmeden
İstanbul'un fatihi fatihin fethi istediği gibi
Ben yine o kutlu şehirde huzur istesem

Muhittin Laçın

Hüzünlü Adam

HÜZÜNLÜ ADAM

Şu karşıdan gelen adama bir bak
Biraz sana biraz bana benziyor
Sanki gönlü bomboş yüreği çıplak
Vurgun yemiş garibana benziyor

Ya bir dost yitirmiş ya namert vurmuş
Ya ihanet hislerine oturmuş
Ya yoksulluk yüreğini susturmuş
Gururu kırılmış cana benziyor

Belki hüzün keder gam vuruyordur
Belki bir rüzgârda savuruluyordur
Belki de içini dökecek dost arıyordur
Çölde tezmiş yelkovana benziyor

Ya gözünde yaşı vardır garibin
Ya müşkül bir işi var garibin
Ya ağrıyan başı var garibin
Şaha kalkmış kör tufana benziyor

Yaz vurmuş dağılmış göçmüş ocağı
Güz vurmuş budanmış dalı yaprağı
Tek sadık dost görmüş kara toprağı
Oğul vermiş boş kovana benziyor

Bir dağ amma başında hiç karı yok
Dertlerini saklayacak yeri yok
Uzaklardan seslenecek biri yok
Sır saklayan asil kana benziyor

Hani sonsuza bir kapı arlanır ya
Hani Kan tutar yürekler paralanır ya
Hani can kırk yerden yaralanır ya
İşte öyle işte işte ona benziyor

Solgun simasına hüzün ekilmiş
Dalgın gözler yuvasına çekilmiş
Dert her neyse karşısına dikilmiş
İçi alev kor volkan a benziyor

Hale gidip sorsak belki sebeptir
Dinlemek farz ise sormak sünnettir
Belki gülümsetmek bize kismettir
Öksüz kalmış can sübyan a benziyor

Muhittin laçın.y.t.2014

Muhittin Laçın

Hüzünlü Yıllar

HÜZÜNLÜ YILLAR

Sıyrılmış ufkumdan hüzünlü yıllar
Çaresizce ardi sıra gitmişim
Ömrümü iflasa bağlamış yollar
Çoktan burçlarıma bayrak dikmişim

Yıllardır yürürüm dar bir eksende
Güneş şakağımda gölgem ensemde
Kaşla göz araşa bir mesafede
Sakaldan bıyığa hicret etmişim

Zaman hep yürümüş kendiliğinden
Vakti sormamışım erindiğimden
Ufkum is bağlamış cahilliğimden
Sırtımda bir kambur biriktirmişim

Karşılık aradım gönül borcuma
Şermayem denk geldi ucu ucuna
Ömrümü asmışım darağacına
Bilmeden ipimi kendim çekmişim

Dünyanın sırtına mitil atmışım
Bağdaş kurup iki seksen yatmışım
Yanlığı üstüme yorgan yapmışım
Gerçeği görmekte çok gecikmişim

Muhittin laçın.y.t 2014

Muhittin Laçın

Istırap

ISTIRAP

Dokunan mızrap ta mı?
İnleyen telde mi dert
İkisinden birinde
Bir ıstırap var elbet

Hangi göz feda eder
Sebepsiz bir damla yaş
Efkâr yürekte ise
Ney de ki hüznü seyret

Muhittin Laçın

Muhittin Laçın

İbretlik Hadiseler

İBRETİK HADİSELER

Topraktan değil mi Âdemin aslı
Çamurdan balçıktan karılmıştı ya
Havva'yla can buldu çoğaldı nesli
Beraber cennete girilmişti ya

Kuluna bir cennet verdi hediye
Unuttu baktılar yasak meyveye
Âdem serendip e Havva Cidde'ye
Cennetten kovulmuş sürülmüştü ya

Meryem ın payına iffet verildi
İsa ya göklerde bir yer ayrıldı
Musa ya da kızıl deniz yarıldı
Firavun sulara gömülmüştü ya

Ad, Semud, Kavminin sapkın insani
Yer yarıldı helak oldu tama mı?
Haktan hakikatten çıktı lut kavmi
Azmış yeryüzünden silinmişti ya

Düz yol asla geçme demez eğriye
Cüce susar meydan kalır iriye
Dev cüsseler boyun eğer zerreye
Nemrut bir sineğe yenilmişti ya

yusuf a kuyudan bir nur doğacak
Ta gidip mısıra sultan olacak
Bütün yeryüzünü su kaplayacak
Nuh a bir gemi yap denilmişti ya

Birinci kat gökte İdris peygamber
Muhammet le namaz kıldı beraber
Balığın karnında yunus a rehber
Rabbinden bir mekan kurulmuştu ya

Salih peygamberi üzdü asiler
Mucize deveyi kesip yediler
Başlarına taşlar yağdı öldüler
Tufan olmuş gökler yarılmıştı ya

Bir mucize oldu şaşırdı herkes
Şahit oldu gökler seyretti güneş
Neden İbrahim'i yakmadı ateş
Sebebi Putlara sorulmuştu ya

Sefa dan Merve ye koşarken Hacer
Yaradan emretti su fıskırdı yer
Neden boğazını kesmedi Haçer
İsmail'e kurban sunulmuştu ya

Kuşdilinde Davut oğlu Süleyman
Mahlûkatla konuşurdu her lisan
Eyüp peygamber e büyük imtihan
Sabrin anahtarı verilmişti ya

Rahmetle beraber doğdu nübüvvet
Seme da Ahmet ti yerde Muhammet
Nurlandı yeryüzü söndü cehalet
Bütün putlar yere serilmişti ya

Yetmiş mümin sürülmüştü Mekke'den
Yalın ayak yürüdüler çöllerden
Ashap Medine'yi Münevvere den
On binle Kâbe'ye dönülmüştü ya

Bin yıl önce müjde geldi nebiye
İslam'ın olacak Konstantin'iyye
Büyük fetih Türk ırkına hediye
O şeref fatih e yar olmuştu ya

Anadolu Türk e yurt olacaktı
Azimle zor dağlar aşılacaktı
Malazgirt zaferi bir şafak vakti
Alparslan a layık görülmüştü ya

Şair muhittin laçın.y.t.2014
Konstantin'iyye -İstanbul un eski isimlerinden

Muhittin Laçın

İçimde Ki Fırtına

İÇİMDE Kİ FIRTINA

Bu akşam içimde bir fırtına var
Duygularım matem bestesindeler
Sanki yüreğimde bir masum ağlar
Çıglıklar ötenin ötesindeler

Ben bende yalnızım fikrimden uzak
Umutlarım üryan vakitler tuzak
Ufkumda kilitli sökmüyor şafak
Mehtaplar ayrılık listesindeler

Kurt kuş ürküp sinmiş ortalık sessiz
Göğün nabzı durmuş dağlar nefessiz
Dalgalar kudurmuş ay hareketsiz
Yıldızlar ta sırat köprüsündeler

Ay doğmamış bir ben varım ufukta
Ruhum tezmiş savruluyor boşlukta
Bin dev diriliyor bir korkulukta
Her biri bir yolun üstesindeler

Issız karanlığın çözülmüş dili
Bıçak açmaz dudaklarım dikili
Korkularım yüreğime çivili
Teselliler arşın tepesindeler

Sanki gök kubbeye asılıyım ben
Yeryüzünün itmiş masumuyum ben
Hoyrat kör gecenin esiriyim ben
Çareler celladın kafesindeler

Muhittin Laçın.y.t.nisan.2015

Muhittin Laçın

İlahi Renkler

İLÂHÎ RENKLER

Renkler âlemini nur peçelemiş
Maddeden manaya sıralanıyor
Her nesneye bir vazife verilmiş
Sonsuza bir kapı aralanıyor

El ele tutuşmuş güneşle dünya
Gece gündüz birbirinin peşinde
Birlikte gezinir uykuyla rüya
Toprak ve su bir kürenin içinde

İlahi bir sistem merkezi beyin
Kurulu ahengi çözmek tarifsiz
Ben harika sizler muhteşem deyin
Bu sonsuz hikmeti görmemek yersiz

Bir görev verilmiş on parmağıma
Tut kavra yakala topla devşir al
Eşit tanı duy denmiş kulağıma
Her azamda bir soruya bin sual

Lezzetleri ayırıyor damağım
Kokuyu tanıyor kimyager burnum
Şözcükleri seçen dilim dudağım
Ömür boyu değişmiyor ses tonum

Önümde kısalıp uzanıyor yol
İzimi sürüyor ensemde ölüm
Ta doğarken denmişti ki hazır ol
Mevsimi gelecek hayat dört bölüm

Bir insanım bu mucize bedenim
İçinde beş litre kan taşıyorum
Rabbimin verdiği hür irademim
Birlerden binlere ulaşıyorum

Şair Muhittin Laçın 2013

Muhittin Laçın

İnsan Kahrı

İNSAN KAHRI

Tüllenen şevkine hüznün ektiler
Çil çil yıldızlanan akşamlarımın
Boyu uzun ömrü kısa gölgeler
Üstünü örttüler umutlarımın

İnsan kahrı kadar ağır ne var ki
Ne iyileşir ne silinir ne de yıkanır
Ruhuna yerleşir karası akı
Ömür boyu yüreğinde iz kalır

Gönül gözü ile dost arıyordum
Gözyaşıyla karşılaştım nedense
Tam böyle hayata gülümsüyordum
Çelme takıp düşürdüler el ense

Muhittin laçın.2015.

Muhittin Laçın

İnsan Yeryüzünde Küçük Bir Nokta

İNSAN YERYÜZÜNDE KÜÇÜK BİR NOKTA

İnsan yeryüzünde küçük bir nokta
Onu da erkenden sildirir gider
Beşikten mezara üç beş solukta
Çalışır gırpınır çaldırır gider

Nerde nasıl diye adres sorarak
Yıllarca dolaşır hayal kurarak
Gönül testisini yarım yamalak
Alel aceleyle doldurur gider

Günler kar yağdırır umutlarına
Aylar keder hüznün eker yoluna
Seneler kelepçe takar koluna
Sağını başını yoldurur gider

Yarınları beklediği sırada
Vakit dolar çağırırlar bir anda
İncecik bir perde vardır arada
Uzanır usulca kaldırır gider

Ter döker yorulur kazanmak için
Akmak gereklidir durulmak için
En son parasına sarılmak için
Sirtına bir kefen aldırır gider

Bilmem hangi yılın hangi ayından
Bir kişi eksilir yetmiş milyondan
Adını düşerler soy ağacından
Nüfus kütüğünden sildirir gider

Kendince dünyada güler eğlenir
Ömrü sona erir yolu tükenir
Bir gün hoca minareden seslenir
Eşine dostuna bildirir gider

Hayattan aldığı dertti tasadır
Gölgesi uzundu ömrü kısadır
En son yolculuğu musalladadır
İmam namazını kıldırır gider

Muhittin Laçın.Y.t.Mayıs.2016

Muhittin Laçın

İstanbul Divanesi

İSTANBUL DİVANESİ -1973-

Bu şiiri bin dokuz yüz yetmiş üç yılında İstanbul'da
Çalışmak için İş bulamamış çok sıkıntı çektiğim
O zor günlerin anısına Yazdım

Ben Hint fukarası sen Çin yoksulu
İkimiz bu şehrin divanesiyiz
Bir meçhule düştük üstü örtülü
Dipsiz bir boşluğun pervanesiyiz

Çepte metelik yok iki gariban
İş dedik dolandık yarıldı taban
Gözler doldu sıla geçti hatırdan
Koca İstanbul'da neyin nesiyiz

Biz bu şehre ekmek aş dedik geldik
Bir kirli yorganla iş dedik geldik
Bizim eller soğuk kış dedik geldik
Karın doyurmanın bahanesiyiz

Sen bir akşam Sirkeci'nin sarhoşu
Ben Sultan Ahmet in başsız ordusu
Gece Laleli'nin zor uğultusu
Gündüz Beyazıt'ın kör ebesiyiz

Ben diyorum bir Galata kulesi
Sen diyorsun dört minare gölgesi
Bize yetti üç İstanbul gecesini
Beyoğlu bize ne kimin nesiyiz

Bir gün Aksaray' da yağmurda karda
Bir gün Galata'da köprü altında
Gurbet anlatılmaz iki satırda
Taksimde berduşun sır gölgesiyiz

Aç kaldık umutla uzandık suya
Boğazdan inmiyor kuru kuruya
Beş yüz yıl önce ki gördüğüm rüya
Haliçte fatihin efsanesiyiz

İşte bak İstanbul gel de övün öv
Beş parasız kaldık döv dizini döv
Karın doyurmuyor mecidiye köyü
Şişlinin ayaklı meyhanesiyiz

Meğer düşmüşlerin yokmuş hatırı
Rüzgâra yabancı yele aykırı
Duvar diplerinin hor misafiri
Yıkık gönüllerin viranesiyiz

Şair muhittin e desinler çulsuz

İstanbul sevilmez parasız pulsuz
Aç kalır kalmam ben İstanbul' suz
Ölsün sevenlerin nişanesiyiz

Muhittin Laçın

İstanbul u Anlat Bana

İSTANBULU ANLAT BANA MART -2013-

Anlat bana İstanbul u
Fatihin girdiği yerden
Asrın en güzel yiğit askeri
Gözü kara cengâverden
Çağ kapatıp Çağlar açan asırlardan
Fethi İstanbul uğruna
Can vere kahramanlardan
Söyle söyle koç yiğitler burçlarda mı hala
Hasan indimi surlardan

Bilirim tefekkürde sultan Ahmet
göz gurur iftihar
Altı kalem altı âlem
Bir sevdıyla bakar nura
Bakışlar gönüller Mavi kubbeden
çoşar uzanır huzura

Karşısında ayasofya
Kederli fatih gittikten sonra
hilal giymiş şereflenmiş
ilahi armağan bize
Büyük zaferden hatıra
Üzgün mü yaldızlı mihrap
Yinemi mahzun hüznü sessiz
Ak Şemsettin i bekliyor
Minber yıllardır kimsesiz

Özlemişim lütfen anlat bana İstanbul u
Haber ve kutsal emanetlerden
Bak dolu dolu gözlerim
Bir dokunursan ağlarım
Kirpiklerimden düşmeden
Bende iken gözyaşlarım

Mehtaplar yedi tepeden
Seyrederken o dilberi
Ak martılar uyanmadan
Anlat bana altın rengi geceleri
Kandillerin ziyasında
Sular haliçte uyarken
Sabahı Eyüp ten anlat ezanlalar semada iken
Kutlu şafakları anlat Fatihin hatırasından
Şahlanmış tüm semavatı
Selamlayan mirasından

İhtişamını anlat gecenin ufkunda
O eşsiz şaheserin
Garbın altın mührü
Yerdeki yıldızı mavi göklerin
Sular sevdiğine akar aşık ı maşuk söyletir

Süleymaniye yi anlat Sinan ın bakışıyla bize
Selam dur o abide i nura
Gölgesinden bir yudum
Hatırımiğin
kokusundan bir nebze
yüreğinde sakla Göz bebeklerinde getir

Al

Ne olur anlat bana İstanbul u
Sen kız kulesinden
Başla rüzgârlı sulardan
Karaca Ahmet ten haber ver
katibimi Üsküdar dan
Poyraz boğaza meftundur
Aşkını sunduğu yerden
Hu diye bin bir tekbirle
Seyrindeki meleklerden

Gün çamlıca dan doğar şehri leylanın üstüne
Mahmur gözlerle sarı ay koca kulede uyurdu
Rumeli'nden akıcılar Belgrat tan şanlı ordu
Söyle söyle muhteşem Süleyman
Sultan döndü mü seferden
Göçtü mü kara zindanlar
rkim yedi kuleden

Ey ilahi nurla yıkanan mabet
Ezeli ruhuma yazlan şiir
Taç giydin ırkımla minarelerden
Suların koynunda uyuyan şehir
Rüyalarımızda büyüdün hep
Peygamberimin müjdesi
Asaletli yüce mekân Yer kürenin efsanesi

Sende başlar büyük aşklar
Rüyalar sende süslenir
İlahi aşkla dolusun
Bütün güzellikler ufkunda esir
Vuslata erdik biz seninle ey sen
Sevgili İslambol canım İstanbul
Asrısaadetten Ufkumuza yükselen tekbir

- muhittin Laçın-

Muhittin Laçın

Kadın Anadır

KADIN EYLÜL 2012-

yufka yüreğine bir kere gir bak,
sığınana bir yer vardır muhakkak
sevgi pınarıdır nurdan bir ırmak
şefkat abidesi anadır kadın

Her derde cefaya açar sineyi,
içini yaksada saklar yüreği,
Ütanır Ar sayar ele demeyi,
Sırrı çözülmeyen manadır kadın,

çiçektir güldür renktir örnektir
Çile hüznün keder efkâr demektir,
öyküdür türküdür acı emektir
Hünerli ellerde kınadır kadın,

Evlat bacı kardeş herkese dost yar,
Su gibi berrak toprak gibi fedakâr,
dar gün dostu dert ortağı vefakar
leyladır şirindi rana,dır kadın

Sevgiyi saygıyı onda buluruz,
O olmazsa solar unutuluruz,
duygu sığnağımız gönül yurdumuz
Yuvadır temeldir binadır kadın,

AK saçında kara günler Akgünler,
Gözyaşını tülbindine düğümler,
Şarktan garba yara sarar dert dinler,
Fırat'tır Meriç tır tunadır kadın,

Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Kalemler

KALEMLER -2012-

Hakkın emriyle kalemler
Kâlû- belâyı yazdılar
Kılavuz oldu âlimler
Arş-ı Ala'yı yazdılar

Sayfalarda birleştiler
Cehlin önüne geçtiler
Çizdiler nokta düştüler
Mütalâayı yazdılar

Taştılar ilmin bendinden
Aştı küfrün engelinden
Mehmet Akif'in dilinden
Çanak kalayı yazdılar

Yol gösterdiler rehber
Haber verdiler her yere
İmza koydular kadere
Zoru kolayı yazdılar

Yaptılar insan resmini
Takıp ettiler neslini
Bilal-i Habeşi ismini
Yiğit köleyi yazdılar

Hizmet ettiler Mevla'ya
Cevap verdiler manaya
Yiğit ellerde doğruya
Haru kulayı yazdılar

Ondan öğrendik fezayı
Sorduk anlatı hizayı
Büyük küçük her vakayı
Yedi belayı yazdılar

Kefil şair muhittin e
İsmimin sekiz harfine
Onunla geldim bu güne
Düden dolayı yazdılar

Muhittin Laçın

Kan Ve Ateşin Yurdu

KAN VE ATEŞİN YURDU

İçerimde üşüyorsa umutlar
Üzerime güneş doğsa ne yazar
Selamete yürüdükçe yol uzar
Kıyamet Suriye cehennem irak
Demokrasi öldü özgürlük irak

Geceye kan düştü hüsrân gündüzler
Yürekler bölündü dağıldı özler
Bir vatan arıyor buğulu gözler
Masum yüreklerde bir deprem oldu
Umut kazanında kırk kız boğuldu

Lazkiye ye dükkân açtı bir fesat
Ondan tiritlendi müstakbel Esat
İnsan pazarında işleri kesat
Bin can elli kuruş diye bağırır
Tezgâhın başına molla çağırır

Paris de matem var sinirler gergin
Londra'da zaten saflar belirgin
Almanya'nın Avrupa sını tedirgin
Yangına körükle gitmeye hazır
Gizlice cellat a urgan uzatır

Bağdat Amerika'nın ekmek kapısı
İnsan kanı meze petrol rakısı
Gözyaşları nota çığlık şarkısı
İslam diyarında huzur içiyor
Sofrasında ihaneti soluyor

Şer eksenini tahran lamasız elif siz
Moskova ya dua eden edepsiz
Karanlığa haykırıyor yüreksiz
İhanet çarkında dişler bilendi
Ölüm sofrasına kaşksız geldi

Mazlumlar can buldu Türkiye'mizden
Öksüzler yer buldu yüreğimizden
Bu güzel huy bize köklerimizden
Düşman içten yakıp yıkmaya hazır
Yılan koynumuzda sokmaya hazır

Şair muhittin Laçın. Kasım.1015

Muhittin Laçın

Kara Kış

KARA KIŞ

Kapım kırık bacam delik
Sefalet damdan dolanır
Fakir hanem görecelik
Dostlar yabandan dolanır

Çorak tarlam buğday ister
Bostan bahardan pay ister
Kırat Sekili tay ister
Kişner yabandan dolanır

Boz ineyim kısır kalmış
Sarı öküzüm kocalmış
Haylaz dana sevdalanmış
Günde kırk meydan dolanır

Dokuz nüfus ekmek ister
Fakir sofram çörek ister
Hanım zıbın yelek ister
Borçlu arkamdan dolanır

Gündüz çirkef gecem sarhoş
Dert bin olmuş kafam nahos
Güz kapıda ambarım boş
Karakış sağdan dolanır

Ocak günün misafiri
Kör şubat kapmış minderi
Kapıdan bakar zemheri
Tipi odamdan dolanır

Muhittin laçın.y.t. 1974

Muhittin Laçın

Karaca Ahmet Mezarlığı

KARACA AHMET MEZARLIĞI-yazılış tarihi 2003

Hey gidi karaca Ahmet adın iki kelime
Gelen girmiş koynuna yüreğin lime lime
Zikreder Selvilerin hu çeker çınarları
Kaç yürek söndürecek çağlayan pınarların
Acep pişman mı sana ilk kazmayı vuran zat
En değerli varlığın mezar taşı teminat
Hüzün sinmiş bağına her köşen efkâr kokar
Çiçek getiren Leyla gül diken mecnun çıkar
Bizden ne ister acep orda ki yiğitler erler
Dünü onlar yaşadı bu güne ne söylerler
Gelen mevta fani der getirenler aşikâr
Kimsede malumat yok bu yol nereye çıkar

Ötelerden haber ver susma karaca Ahmet
Anılar sende biter bunu sende kabul et

Sus pus olmuş mabetler herkes sırrını gizler
Hangi âleme dönmüş güneş görmeyen yüzler
Desem karaca Ahmet tanıt bana kendini
Nasıl tarif edersin bana inilti vadisini
Zengin elveda demiş sarayına köşküne obasına
Gelmiş sana sığınmış bir kefen parasına
Ya bir çınar gölgesi yâda bir sevi söğüt
Sana misafir derler ilmiyle gelen yiğit
Akşam anne babaya açıldın bostan oldun
Sabah bacı kardeşe acıklı destan oldun
Mazluma cennet bu ye kükreyen zalime yaban
Hu çeken dervişe köşk tepinen sarhoşa dam
Gelene kapım açık buyur da gel demişsin
Yüz binler kucağında rabbine yönelmişsin

Ne üzül ne telaş et korkma karaca Ahmet
Çürütüp toprak yapıp gül bitirende hikmet

Şurada görkemli mezar ölçer mi sevabını
Şu selvinin gölgesi gizler mi ayıbını
Ebedi varlığıyla herkes kendine doktor
Bu tümsekler bahane bedelsiz yatan yoktur
Ölümler gelmiş herkes inkâr etmemiş kimse
Hepsi ayrı hikâye yürek burkan hadise
Bir köşen şehitlerin bir köşen gazilerin
Göğsünde divan kurmuş kalem tutan erlerin
Bir yanında âşıklar vuslata ermek ister
Bir yanın uyurgezer kendisinden bihaber
Yoksulun derdi bitmiş ağanın mal telaşı
Zenginin dört taşı var fakirin iki taşı

Kıyamet günü yakın sabret karaca Ahmet
Canlar dirilip kalkar gider kalırsın sağ selamet

Çökmüş ürküten sessizliğin şu ölüm tarlasından
Dolu gelen tabutlar boş çıkar avlusundan
Uyuyan orduların İstanbul'u gözlüyor
Yiğit ruhlar bu şehrin ufkunda geziniyor
Kaptansız gemi dünya yükünü insan çeker
Yeryüzüne ağ atmış toprak ikişer üçer
Bazen bir kurban düşer bazen körpe can düşer
Bazen pir getirirler bazen bir civan düşer
Tarihin sayfa sayfa ufkun hatıra dolu
Ta o günden bu güne saklarsın İstanbul'u
Şanadır Fatihalar Yasinler unutulmaz
Üsküdar sokakları senden önce uyumaz
İsmi veren zatın mekânı cennet olsun
Rahmet yağsın üstüne mezarı nurla dolsun
Bir Fatihâ gönderdim kabul et ahvaline
Belki iki metre yer saklarsın muhittin e

Bir abide bu şehir baştanbaşa asalet
Ezanlar okunuyor uyan karaca Ahmet
Sen İstanbul'a emanet İstanbul Allah'a emanet

Şiirin sahibi şair muhittin İacın

Muhittin Laçın

Kırk Yıllık Sevda

KIRK YIILIK SEVDA-2013-

Ruhuma işlemiş, damarımda kan,
Aktıkça canıma, batar bu sevda,
Ne vakit gözetir, ne zaman mekân,
Çek deyip yakamdan, tutar bu sevda,

Peşine düştüğüm, kör kader bu ya,
Yürüdüm ardından, düştüm pusuya,
Köle pazarında, bir bardak suya,
Açmış tezgâhını, satar bu sevda,

İçimde ateşten, dert çiçeklendi,
Düğümlendi birbirine, eklendi,
Umutlar ufkumda, kelepçelendi,
Yargısız zindana, atar bu sevda,

Muhittin mahşere, kaldı meselem,
Kader hüküm giydi, kırıldı kalem,
Benimle beraber, büyüdü çilem,
Kırk yıldır koynumda, yatar bu sevda,

Şair Muhittin laçı

Muhittin Laçın

Kıyamet

KIYAMET -2010

Dostlar yüce Allah Kuranı Kerim'inde kıyametin kopacağını
Bize bildirmiş ve nasıl kopacağını da açıklamıştır bende gördüğüm
Bir rüyadan yola çıkarak bir şiir yazdım yorumu size bırakıyorum

Bugün bir rüya gördüm seksen yıl yürümüşüm
Evim barkı kaybolmuş yerlerde sürünmüşüm
Tezmiş kalp atışlarım çıkacak kafesinden
Sanki kıyamet kopmuş ölmüşte dirilmişim

Öyle bir rüya ki bu bir alamet keşmekeş
Sağı solu gören yok kendi derdinde herkes
Maşşere hazırlık var kurt kuzuya karışmış
İnsanoğlu çaresiz bir birinden çilekeş

Ne durak var ne hanlar ne cumbalı konaklar
Çariksız yola çıkmış tedariksiz ahmaklar
Sorular hep cevapsız gömülmüş yüreklere
Umutsuzca kapanmış mühürlenmiş dudaklar

Su diyen susuzların kurumuş çatlamış dudakları
İsyan var göğüslerde yırtılmış kursakları
Sararmış çürümüş nebatat ölüyor mu yeryüzü
Gökte uçan kuşların erimiş dökülmüş kanatları

Bir yanımda denizler kükremiş saha kalkmış
Katmer katmer tepeler azgın sulara batmış
Şimşekler çaktığında gök kubbe yırtılıyor
Öfke kusan bulutlar vadileri karartmış

Ağzını açmış dağlar göğe ateş püskürür
Eriyen gövdeleri cehennemi küstürür
İçin için kaynıyor ölüm kusan ovalar
Gökler parçalanıyor üstüme yıkılıyor

Şaşırmış cümle mahluk mahşeri seyrediyor
İmdat diyen beşerin tüyleri ürperiyor
Ne kar böyle yağmıştı nede asi yağmurlar
Aşk ile dönen dünya şimdi can çekiyor

Gözler fal taşı gibi eşkıya edası var
Kalplerin ritmi şaşmış damarda kan isyankâr
Başlar yere eğilmiş akıl fikir çaresiz
Hakkı zikreder kuşlar dile gelmiş ağaçlar

Bir dosya var önümde tarif edilen benim
Benden davacı olmuş benim kendi bedenim
Divan hakkın divanı inkâr yok itiraz yok
Çırpındıkça batarsın eştiğin kuyu senin

Dediler Şu kap hak Şu kapı rnek Şu kapı ibret
Al amel defterini teker teker takip et
Hak ettiğin kapılar açılır sana birer birer
Sekiz arpa boyu yol çok uzak değil ahret

Elim ayağım küsmüş kimse beni kayırmaz
Doluyu kaybetmiŐim hissem boŐu doldurmaz
Hakkını dirhem dirhem alan savuştu gitti
Bana kalan payım sa. Dört kargayı doyurmaz

Ufkum tazelendi de ölümü hatırladım
Her gördüğüm çukuru kendi mezarım sandım
büyüdü göz bebeklerim kendi yerine sığmaz
Yedi başlı dev oldum üç adım atamadım

Mahşere düştüm ya rap ufkum darma dağınık
Beynimi içen sesler kulaklarda sağırlık
Varın yoğun Şu bohça ne varsa hepsi senin
Kazandığın sermayen sırtındaki ağırlık

Ay karardı güneş yok bizden mi gizlendiler
Uyuyan karanlıklar neden geri geldiler
Kalp gözüm m kapandı kabirde miyim yoksa
Gözlerim mi kr oldu yıldızlar mı sndler

İki elimi açtım ya rabbim bu nasıl rüya
Ne oldu ki insanlar hasret bir damla suya
Muhittin der Allah'ım rahman ve rahim sensin
Yardıml et aciz kulun doğru yoldan ŐaŐmaya

Şair Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Mahzun Kitabı

Ne zaman atalarımızın bize miras bıraktığı tarihi eserleri
Ziyaret etsem hep duygulanırım ve gurur duyarım
Göz nuru dökerek içinde ki aşkı sevdâyı sanatına
Yansıtmıştır öyle ki ta mezara kadar götürmüş
Başucunda ki mezar taşları bile bir abidedir
Suyu mihman etmiş kendine köprülere çeşmelere yansıtmış
Hatta camilerin duvarlarına kuş evi yapacak kadar
İncelik göstermeleri insanı hüzünlendirmez mi?

MAHZUN KİTABE -2010

Şu yazıyı yazan el küsmüş kitabelerden
Sesini duyar gibiyim sitemkâr kabirlerden

Alın terinde yüzmüş göz nurunda büyümüş
İnleyen kubbelerde zikreden minareden

Su diyen çeşmelerin taşında şekillenmiş
Bakışındaki sevgi yüreğindeki şefkat

Ey siz tarihin koynunda açan çiçekler
Okşadım sanatını geçtiğin ufuklarda
Altın hatıralara iz düşmüş gönüllerden

Uzaklarda ararken mezar taşında gördüm
Kabre kadar seninle ayrılmamış peşinden
Attığın temel üzgün koyduğun kerpiç mahzun

Bekliyoruz özlüyoruz asırlardır
Bu yapının ustası bir daha
Bir daha dönmedi yol aldığı seferden

Şair Muhittin LAÇİN

Muhittin Laçın

Mehmedim

MEHMEDİM

Bin yıldır vatan uğruna
Sevdan bitmedi Mehmedim
Şehit düştün toprağına
Yâd el yatmıyor Mehmedim

Tek dostun vatanın elin
Süslenmiş kınalı gelin
Anadolu tek sevgilin
Yar aratmıyor Mehmedim

Sahip çık Ana duluna
Nasıp değil her insana
Cenneti sunmuşlar sana
Yer aratmıyor Mehmedim

Sakarya ana yar kokar
Fırat yüreğinden akar
İçini yaksa da efkâr
Matem tutmuyor Mehmedim

Kardeş dağınan taşınan
Yatır kurdunan kuş unan
Diş biliyor san düşman
Gül uzatmıyor Mehmedim

Sevdanız Allah aşkına
Sana âşık Meriç tuna
Ay gülümsüyor ufkuna
Güneş batmıyor mehmedim

Affet şair muhittini
Dur da öpeyim gölgeni
Yöneldiğin mihrap seni
Hiç yanıltmıyor mehmedim

Muhittin laçın.2004

Muhittin Laçın

Mehmet Akif Ersoy

MEHMET AKİF yazılış Aralık-2012

Bir sevda aktifin namelerinde
Temeli istiklal konusu vatan
Perçinli ırkımın sinelerinde
Rüzgâra misafir göklere sultan

Bu sevda yazısı Anadolu'nun
Türkümün kıblesi istikameti
Yılmaz cengâveri Allah yolunun
Rehberi kurandır iman serveti

Bu sevda yıldızda ayda yaşıyor
Bedeli zemini şehit kanından
Bir gururu geleceğe taşıyor
Çatma kaşlarını der lisanında

Bu sevdayla doğdu bir cumhuriyet
Yurtta sulu cihanda sulh ilkesi
Dört kıtaya anlatıldı hürriyet
Filizlendi yiğitlerin ülkesi

Akif'tir vahşeti anlatır an an
Döker mısralara Çanakkale'yi
O destanı nesillere duyuran
Tarihe yazdırmış bir merhaleyi

Diyordu ki vatan ruhum bedenim
Ölmek farz diyordu vatan içinse
O benim milletimindir o benim
Öl ki mabedine girmesin kimse

Yaşar Mehmet Akif dünya durdukça
Neslin seni asla unutmayacak
Gök kubbe üstüme yıkılmadıkça
Bu temel yerinden sarsılmayacak

Bayrağı devraldık emin ellerde
Minnettar muhittin gider o izde
Bıraktığın gibi dün de bu günde
O seda inliyor gök kubbemizde

Şair muhittin laçın

Muhittin Laçın

Merinos Parkı

MERİNOS PARKI

Ben seni tanıyorum merinos parkındaydın
Sularla dertleşiyor havuzun başındaydın
Belki hatıralarda yâda anılardaydın
Ben seni gördüğümde sen senden uzaktaydın

Sabırsız gözyaşların saklandığı yerdeydi
Gölgeler sıcak su da güneş çekirgedeydi
Sessizce Uludağ'dan gün aşmak üzereydi
Ve sen yine yalnızdın yalnızca ordaydın

İçindeki yalnızlık yansıdı yüzüne
Serin sabahlar gibi çığ düşmüştü özüne
Bütün umutlarını yatırmıştın dizine
Hislerinle baş başa çınarın altındaydın

Aslı Meryem Züleyha adın ne idi senin
Şenin mahzun duruşun içimi burktu benim
Öyle umutsuzdun ki eriyordu yüreğin
Bir ikindi vaktiydi oturmuş bir banktaydın

Kaşlarına takılmış mahfel aklanıyordu
Buğulu gözlerinde maksem yıkanıyordu
Efkârlı yüreğinde Bursa saklanıyordu
Sen beni görmüyordun ben senin farkındaydım

Ben seni tanıyorum merinos parkındaydın
Gök kubbenin altında kendinden uzaktaydın

Şair Muhittin Laçın.y.t.2016

Muhittin Laçın

Mesele Vatansa Hazır Bşımız

MESELE VATANSA HAZIR BAŞIMIZ

Bu vatanın bir tek çakıl taşına
Ne ordular yalan ettik o gün biz
Göz kırpmadan can doğradım aşım
Koç yiğitler kurban ettik o gün biz

Önce vatan deyip kefen giyerek
Ele muhtaç olmayalım diyerek
Zıkkımın kökünü zehir bilerek
Yaramıza derman ettik ulao gün biz

şehit şuhadaya selam verdikte
dağları devirdik birlikdelikte
bölük bölük saçımızı ördekte
ak düdüle palan ettik o gün biz

esaretin yayı ile gerildik
ezrailin kucağına verildik
kafamızı kopardılar dirildik
köleliğe isyan ettik o gün biz

kahramanlar çıktı kalmadık başsız
cephedeydik yalın ayak çarıksız
gün geldi urb sız ekmeksiz aşsız
seferberlik ilan ettik o gün biz

Giyinir kuşanır Türkmen beyleri
Yine kalkar yürür Avşar elleri
Saf saf olur Anadolu erleri
Nice cengi seyran ettik o gün biz

Çeker besmeleyi dokunur bir el
Kükreler kara deniz uyanır temel
Bu dava uğruna ödenir bedel
Seferberlik ilan ettik, o gün biz

Güneşin doğduğu yerden dadaşlar
Sıyrılır paçalar çatılır kaşlar
Ezanla sefere çıkar garkoşlar
Yıldızları mihman ettik, o gün biz

Şehitlikte arzumuz var yalan mı?
Rüzgârlarda tozumuz var yalan mı?
Her karede izimiz var yalan mı?
Dört kıtayı harman ettik,o gün biz

Şerife bacılar girer kol kola
Nine hatunlarla düşeriz yola
Yedi bela değil on yedi bela
Kırk fırkayı duman ettik, o gün biz

Cepheye giderken kefen giyindik
Kutlu Şehadeti şiar edindik
Peygamber ve kuran Allah bir dedik
Amentü ye iman ettik, o gün biz

Zeybeklerle yankılanır öteler
çoşar karadeniz yürür yüz binler
Fırtınaya kafa tutar efeler
Rüzgârları ferman ettik, o gün biz

Mesele vatansa hazır başımız
Sabır ve metanet mihenk taşımız
Kara barut bizim kan gardaşımız
Bağrımızı büryan ettik, o gün biz

Şair muhittin laçın

Muhittin Laçın

Mevlana

MEVLANA
BİR GÖNÜLDEN DÖRT İKLİME
Yazılış tarihi Aralık -2013

Mana ağacında sarmaşık bir gül
Konuşur renklerle yedi lisanda
Engin yüreklere dokunan virgül
Huzura çağırır bin bir makamda

Yiğitlik değil mi zoru başarmak
Madden manaya eldir Mevlana
Kısır gönüllere maya çalarak
Yitik gönüllere yoldur Mevlana

Kalpler ritim tutar ruhlar pervane
Canlanır şevk ile coşar an be an
Bir el halka açık bir el divana
Sonsuzluk neylerde savrulur zaman

Bir yolculuk başlar kelimelerden
Raks eder mısralar ilahi aşkıdır
Kalpler perçinlenir durduğu yerden
Vuslata ermeden kopmak yasaktır

O kutsi mekânda sönmeyen kandil
Çıkmaz ufuklarda parlayan ışık
Çetin sorularda dolaşmayan dil
Yaratana köle insana âşık

Gün geçtikçe ilmi artar eksilmez
Onun sofrasında herkese yer var
Almak isteyenler nasipsiz dönmez
Açık o kapı hep ardına kadar

Rahmanın diliyle rahmet isteyen
Dergâha açılan gönül avlusu
Hoşgörüyüyle etrafını süsleyen
Yaprağın ucunda ışıldayan su

Bir gönülden dört iklim akarak
Deryaya dönüşen seldir Mevlana
Duygulara hep tercüman olarak
Kalpleri okşayan tuldür Mevlana

Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Minnet Bocu

MİNNET BORCÜ

Minnet borcumuz var ecdadımıza
Onlar kiblemize yön olmuşlar
Dar günde el ele omuz omuza
Geleceğe bu gün dün olmuşlar

Sevdaydılar yüzüklerin kaşında
Nişandılar mezarların taşında
Fatihçiler yirmi iki yaşında
Koca İstanbul a han olmuşlar

Mavi ak denizin ak sularından
Abdest almışlar nur pınarından
Beş yüz yıl İslam'ın şah damarından
Tekbir çekip taze kan olmuşlar

Müminlere bayraktardı Mekke de
İnançlara teminattı Kudüs 'de
O son peygamberin olduğu yerde
Medine ye kurban can olmuşlar

Sarıkamış Allah u Ekber dağından
Kefen giymiştiler bembeyaz kardan
Dün koca tepeden Dumlu pınardan
Büyük kurtuluşa ön olmuşlar

Ak süvari kılıç kalkan döverek
El eleydi tek yumruktu tek yürek
Savaş meydanına düğün diyerek
Şehadet dileyip şen olmuşlar

İmanı sınandı Gelibolu da
Ateşten gülleler söndü bağrında
Ruhları devleşti vatan uğrunda
Tarihte en büyük ün olmuşlar

ŞAİR MUHİTTİN LAÇIN.Y.T.2015

Muhittin Laçın

Muhsin Yazıcı Oğlu

MUHSİN YAZICI OĞLU
KEŞ DAĞI 25-3-2009-

Yazıcı oğlu ailesinin hoŐgörsüne sığınarak -25 3 2009- tarihide
Elim bir helikopter Kazasında keş dağında Şehit olan büyük birlik
Partisi Başkanımız merhum Sayın Muhsin yazıcı oğlu için yazdığım Şiir
Hak ve hakikat yolunda Şehit olan bu büyük dava adamı
Ve arkadaşlarına Allahtan rahmet diliyorum

-
Seğim vardı ayrılığa biz seğildik Fidan anam
Altı kardeş yola çıktık adresimiz koynumuzda
Muradım var sağ yanımda can Yükselim sol yanımda
Erhan Gülümser karşımda
Numaramız yirmi beş üç iki sıfır sıfır dokuz
Yola çıktık gidiyoruz sandığımız Keş dağında
Kader yolumuza çıktı ferman dumanlı dağlarda
Yer köye selam gönderdik can Sivas'ın uzağında
Elveda çağlayan Cerit hoŐça kal Kahraman Maraş
Nasibimiz Keş dağında

Ecel çok yükseklerden gülümsedi bize Fidan anam
Ta bulutların arasından
Őezemedik Bilemedik önümüzde ayrılık var
Ölümün yüzü çok soğuk Erciyes'in fırtınaları kadar
Ben dağları dost bilirdim Fidan anam
Geçit vermez uçurumlar
Kanatlarımız kırıldı aşamadık Keş dağından

Fidan anam yorgan gönder
Yüzü ay yıldızlı kırmızı atlastan olsun
Yastığımız kuş tüyünden
NakiŐları dualarınla dokunsun
Kar yağıyor üstümüze üŐüyorum Keş dağında

Akşam mı oldu ne her yer karanlık
Furkan'im daha gelmedi bekliyorum
Gözüm dağların ufkunda
Hasret çöktü yüreğime Firuzem geldi aklıma
Yalnızım karanlık soğuk bir ıssız gecenin koynunda
Uyumamı bekliyor ıslık çalan deli rüzgârlar
Alıp götürüyor beni benden sabahı olmayan geceler

Can paremden bir arzum var
Can yoldaŐım Gülefer im sevdiğim
Eğer ben uyurda uyanmazsam
Kocaman bir alperen öpücüğü al
Benim yerime Furkan'ımın anlından
Firuze'min saçlarını okŐa hatırım için
Doya doya öp yanaklarından
Sorarsalar deki bey babanız Keş dağında
Sana öyle hasretim ki can yoldaŐım bir tanem
Hayallerin kirpiklerimin ucunda geziniyor

Bakışların takılıp kaldı göz kapaklarımda
Ama ben sana ulaşamıyorum
Elim kolum bağlanmış dokunamıyorum
Bu dağlar öyle garip ki Yalçın kayalarda uluyor ayaz
Her taraf senin gelinliğın kadar bembeyaz
Yüreğın gibi ak
Bir hüznün var yüreğimde ben bende değilim sanki
Yaralarımı yalayıp geçiyor acı rüzgârlar
Ölüm senden bana daha yakın can param seziyorum
Yoklandım şah damarımdan
Sessiz sessiz geziniyor şakağında
Kapanıyor gözlerim istemeden yavaş yavaş sonsuzluğa

Bu nasıl gece bilmem ki bize mi küstü yıldızlar
Sesimizi duyan yok mu gök kubbede vakit çok geç
Yeryüzünde uykuda mı mahlûkat
Ne çoban yıldızı göz kırptı ne şafak yıldızı parlar
Yolun sonumu yoksa ne ay doğdu bu gece
Ne güneşten haber var
Örtün örtün üstümü öfkeli kara bulutlar
Kar yağıyor üstümüze üşüyoruz Keş dağında

Ülkümüz özümüz sözümüz vatan olunca
Bir arzum var vatansever yiğitlerden
Hayallerimi Anadolu'nun boz kırlarına ekin
Yeşersin çiçeklensin dağlarda
Arzularım alperenlerimin yüreğinde
Türkü olsun yankılansın ovalarda
Hasretimi rüzgârlara verin
Götürsün köyümün elmalı dağlarına
Üzölmeyin yarenlerim aramızda hak hukuk var
Kader böyle bazen de acı olur ayrılıklar
Hakkınızı helal edin inemedik Keş dağından
Son hatıram dostlarıma bir selamımı
Birde yüreğimi bıraktım
merhametsiz Keş dağında
Kar yağıyor üstümüze üşüyoruz Keş dağında

- Yazan şair muhittin laçın-muhittinlacin@hotmail.com

Muhittin Laçın

Musibet

MUSİBET

Şer edep duvarını yıktı... Toprağa taşa bulaştı
Merhametten maraz çıktı... Musibet başa bulaştı
Diller öfke ye kin e nefret e... Eller ataşa bulaştı
Sakaldan bıyıktan öte... Kirpiğe kaşa bulaştı
Çürük sağlam ayırmadan... Kuruya yaşa bulaştı
Kaçmak istedik amma beladan... O geldi paşa paşa başatı
Şair Muhittin Laçın
Muhittin Laçın

Münacat

MÜNACAT

Ya rab Sevabım günahım hatalarımla
Huzuruna boynu bükük gelmişem
Özgür irademle hür lisanımla
Hüzünlenmiş kırık dökük gelmişem

Sonsuz rahmetine layıksam eğer
Affolun zümrede banada yer ver
Bağışla cürmümü çağırmadan yer
Yakam yırtık paçam sökük gelmişem

Affet nihayete ermeden yaşım
Affet musallaya inmeden naaşım
Vücudum rükûda secdede başım
El bağlayıp dize çökük gelmişem

Muhittin laçın.y.t.aralık.2014

Muhittin Laçın

Müslüman

MÜSLÜMAN

Son zamanlar ahlakımız bozuldu
Ateşe merdiven dayar Müslüman
Utanç öldü maneviyat toz oldu
Çılgınlığa boyun eyer Müslüman

Caddelerde arabalar son surat
Kafa mayhoş nahoş müzik kırk kırat
Kıs sesini biraz desen kabahat
İner tekme tokat döver Müslüman

Baş kokarsa ayak çöpe atılır
Edep in pabucu dama atılır
Tayt üstüne başörtüsü takılır
Kaçırılmaz modayı uyar Müslüman

Hep beraber plajlarda baba kız
Yarı çıplak ana oğul ve baldız
Bayram Monako'da geçti ezansız
Paris i roma yı över Müslüman

Yüzde doksan dokuz Müslümanmışız
Hesapta hata var çok yanlışmışız
Şaf altıdan dirhem dirhem çalmışız
İnan çoğu sekiz ayar Müslüman

Geleceği yaktık döndük geriye
Genliğimiz sokaklara hediye
Memlekette demokrasi var diye
Kılını kırk renge boyar Müslüman

Elbette ihlaslı insanlar mevcut
Sabırla yeşerir çoğalır umut
Mikrop yerleşirse sızlanır vücut
Kendi ekseninden kayar Müslüman

Şair muhittin laçın.y.t.2014

Muhittin Laçın

Necip Fazıl Kısakürek in Aziz Hatırasına

NECİP FAZIL KISAKÜREK IN AZİZ HATIRASINA
EY NECİP MİLLETİN NECİP EVLADI ŞAİRLERİN SULTANI BÜYÜK ÜSTAD
RUHUN ŞAD OLSUN Yazan şair muhittin laçın

Sen ilahi huzurun teline dokunurken
Yürü ya kulum diye buyurduğu necipsin
Ulvi hazinelerin sokağında uyurken
Sende ki seni sana duyurduğu necipsin

Sen çetin yolculuğun övülen devrimcisi
Sen mana ikliminin taç giymiş öğrencisi
Sen Ummanda şiirin hecelerinin incisi
Sen altın mısralarda taht kurduğu necipsin

Devlerin kucağına devriliyorken dünya
Dertleşmek için seni bekliyordu Sakarya
Bir cemre misali sen düştün Anadolu'ya
Sen o gönlü açları doyurduğu necipsin

Gönül elçilerine rehber oldun yurdunda
Bir hoş seda bıraktın kutlu yolculuğunda
Sesi kısıklara sen iz bıraktın ardında
Sen öksüz yığınların coşturduğu necipsin

Sen ufku tutukları aydınlığa çağırdın
Sen yanlışa haykırdın eğrilere bağırdın
Yükün cevherdi senin paha da sen ağırdın
Sen elmas fikirlerin doğurduğu necipsin

Masum yüzleri hüznün kuşattığı yerde sen
Esaret gergefine nakşettiği yerde sen
Zaman fetret devrini yaşattığı yerde sen
bulanık vakitlerde durulduğu necipsin

Yolculuğun bitse de izlerin hala taze
Zümrütten bir çift kandil astın gök kubbemize
Sen içinde ki seni emanet ettin bize
Sen kutsal Sancıların yoğurduğu necipsin

Üstadım ey necip milletinin necip evladı
Senin Altın neslin seni ruhuyla sardı
Hani açtığın o mukaddes bir gedik vardı
Öksüz kaldırımlardan sorulduğu necipsin

Şair Muhittin laçın. Y. T. Mayıs 2016

Muhittin Laçın

Oğul

OĞUL - Mart -1999-

Eğer fethettiğin gönü hatırsa
Şen olur ocağın gür yanar oğul
Ama kul hakkıyla yola çıkarısan
Tükenir servetin kâr yanar oğul

Arif ol ki yanlışını göresin
Gün batmadan doğru yola dönesin
Eloğluna güven olmaz bilesin
Şanın ziyan olur ar yanar oğul

Güvenme dünyanın itibarına
Bu günün varından sakla yarına
Her insan kavrulur kedi yağına
El senin derdine zor yanar oğul

Kin nefret insana huzur getirmez
Kuş olsan da menziline yetirmez
Oğul kumar bile hile götürmez
Şansın kötü gider zar yanar oğul

Sevgisi olmayan bahtiyar olmaz
Şüphe yoktur et tırnaktan ayrılmaz
Hani derler ana gibi yar olmaz
Ateşin düştüğü yer yanar oğul

Benim yavrum var yokluktan âlâdır
Dar gün gelir geniş günü aratır
Gün olur ki soran olmaz hâl hatır
Kem düşer gönlüne ser yanar oğul

Muhittin'im der ki çok cahil kaldım
Ben kendi başımda dumandım kardım
Eğer güzel ahlâk ise muradın
Gün doğar ömrüne nur yağar oğul

Şair Muhittin LAÇİN

Muhittin Laçın

Öğretmenim

ÖĞRETMENİM

Bu gün 24 Kasım 2013 Öğretmenler Günü
bütün saygı değer öğretmenlerimizin bu güzel gününü saygıyla sevgiyle kutluyorum.

Acaba diyorum bir insanın öğretmeninin olması nasıl bir şey
Ya da bir öğretmenin öğrencisi olmak nasıl bir şey
Bu soruyu neden niçin soruyorum biliyormusunuz?
Çünkü benim hiç öğretmenim olmadı
Ben o duyguyu hiç tatmadım Nedeni ise şu

Ben hiç okul yüzü görmedim, yani okula hiç gitmedim ve okumadım
Onun için bu soruyu sordum sizlere
Sadece yirmi yaşında iken sınavla bir ilkokul diploması aldım
Diplomamın Üstünde şöyle yazıyor:
TAŞ meşcit -Veyis Efendi İlkokulu— Erzurum
Bir de imzasıyla bir isim var üzerinde SANİYE ÖZPOLAT
İşte sınava girdiğim o yarım gün bana öğretmenlik yapan o eli öpülecek insan
O günden sonra öğretmenler gününde o sınavda sınava girenleri kontrol etmek için
siyah bluzuyla lacivert eteğiyle kıvrıkcık saçlarıyla aramızda dolaşan
o saygıdeğer hanımefendiyi hatırlıyorum
Eğer hayatta ise ben kendimi onun öğrencisi kabul ederek
ellerinden öpüyorum selamlarımı ve saygılarımı gönderiyorum

ÖĞRETMENİM- 24- Kasım -2013

O şefkatli ellerine dokunmak
Sevgiyle yüzüne bakmak nasıl şey
Sıcak yüreklerde hep hatırlanmak
Güneş gibi doğup batmak nasıl şey

Kim olmak istemez engin zümreden
Öğrenseydim pay isterdim zerreden
Yürürdüm ibrenin durduğu yerden
Maddeyi manaya çatmak nasıl şey

Sabır ile dirhem dirhem birikmek
Maddeyi eritip manaya dökmek
Kalemle nefreti kını çürütmek
Mumla cehaleti yakmak nasıl şey

İmza koyup yerkürenin çarkına
Yazarak her şeyi gönül arkına
Basamak basamak ilmin tahtına
Emin adımlarla çıkmak nasıl şey

İlim deniz ilim derya okyanus ırmak
Rahmanın ismiyle yazılan evrak
Ab-ı Hayat gibi tertemiz berrak
Bilerek sonsuza akmak nasıl şey

İlim güneş ilim ay ilim aydınlık
İlimsiz yol zor dolaşık karanlık
Onunla tanıdı öğrendi bildi insanlık
O ilahi aşkı tatmak nasıl şey

Göz nuru dökerek yorulmayıp ta
Zorunan kolayda yoğrulmayıp ta
Renklerle haşrolup karılmayıp ta
Bütün engelleri yıkmak nasıl şey

Şair muhittin laçın

Muhittin Laçın

Ömrüm

ÖMRÜM

Şabahı pembe bir rüyaydı ömrümün
Öğlesi uzaklardan seyrettiğim hoş bir hayal
Akşamlarıysa gözbebeklerimde kaybolan
Kocaman ve kocaman bir yalandı

Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Peygamber Efendimiz.s.a.v. naat

PEYGAMBER EFENDİMİZ (SÂV) NAAT -2010-

Senin âlemlere rahmet olarak-ya hazreti Muhammed
Geldiğin gecenin sabahındayız
Mürüvvet mührünün küfrün üstüne -ya hazreti Muhammed
Vurduğun gecenin sabahındayız

Gün aylara sordu aylar seneye
Gözler ufuktaydı gelirsin diye
Ne mutlu gündü ki sen Medine'ye - ya hazreti Muhammed
Girdiğin gecenin sabahındayız

Kuran'ını yazdık harfi şaşmadan
Sakladık zerresi yere düşmeden
Bin dört yüz yıldır ki hiç değişmeden -ya hazreti Muhammed
Doğduğun gecenin sabahındayız

Hasret resulünden vuslatı haktan
Arzu ettin müjde geldi Allahtan
Ümmetim ümmetim dedin miraçtan -ya hazreti Muhammed
Döndüğün gecenin sabahındayız

Sünnetindir ashabına mirasın
Kenetlendi etrafında hepsi
Arafat dağında veda hutbesi -ya hazreti Muhammed
Verdiğin gecenin sabahındayız

Batıl zayi oldu hak oldu gerçek
Müminler arıydı Kuran bir petek
Kâbe'ye girince putları tek tek -ya hazreti Muhammed
Kırdığın gecenin sabahındayız

Şair Muhittin LAÇİN

Muhittin Laçın

Rüyaların Diliyle

RÜYALARIN DİLİYLE Eylül -1995-

Yorucu bir gün sonu yatağıma uzandım
Uzanmak ne kelime düştüm yığıldım kaldım
Sardı beni geceler götürdü uzaklara
Hırçın uçurumlarda terk etti rüyalara

Ne sağım ne diriyim yarı ölü biçimde
Birden kendimi buldum bir rüyaların içinde
İmkânsızları gördüm bilincimde kayboldum
Bir bölük peri kızı peydah oldu peşimde

Tuttu benim elimden götürdüler düğüne
Görmediğimi gördüm şaştım kaldım seyrine
Tarifi mümkün değil izah etmek imkânsız
Küçücük bir samanlık döndü bayram yerine

Bir hadise seyrettim ürperdi yatak yorgan
Üstümde gezindire akrepler yılan çıyan
Uyandı yecüç mecüç göğsümde debindiler
Herkes gülüp seyretti kimse demedi uyan

Cinler masal okudu usulca kulağıma
Azrail 'siz bir ölüm koydular kucağıma
Mühürlendi dudağım perdelendi gözlerim
Gaipden buse indi kızaran yanağıma

Hayaletler def çaldı periler oynadılar
Bir tandırın üstüne dokuz kazan koydular
Soğansız sarımsaksız pişirdiler etleri
İki öküz bir camış yediler doymadılar

İpi koparan geldi zincirini kıranda
Çeşit çeşit mahlûkat meydan doldu bir anda
Kimisi deliğinden kimisi çukurunda böğürdü
Yerden bir ifrit çıktı sekiz arşın boyunda

Sıyrıldı kefenlerden şaha kalktı hortlaklar
Her yandan üşüştüler zeballah yaratıklar
Kırkayaklar yılanlar kaçmışlar cehennemden
Gökten sarktı yerlere üç başlı asalaklar

Çıktı azgın cüceler zıpladı omuzuma
Yüzdü kafatasımı pabuç yaptı kızına
Çıktı kafatasımdan dağıldı düşünceler
Kesti kulaklarım verdi kendi ağzıma

Kör tırpanla kestire kıldan ince boynumu
Yığıldı kör vampirler içtiler öz suyumu
Benden ayrıldı ruhum dolaştı sokak sokak
Ben kendimi seyrettim gördüm uyuduğumu

Kükredi ejderhalar devler emir buyurdu
Zifiri karanlıkta darağacı kuruldu
Bin kere imdat dedim beni duymadı babam
Ölmüş annemin ismi ağzıma sakız oldu

Biri dürttü kalk dedi dünyanın efendisi
Çoktan savuştu gitti söğütlerin gölgesi
Şen sen olda muhittin besmelesiz uyuma
Kalk diyen insan değil alt komşunun hindisi

Şair Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Rüyam

RÜYÂM – 1996-

İnsan ömrü bir rüyaya benzer kaç yıl yaşarsa yaşasın bir gün
Geri dönüp baktığında eyvah diyecek hepsi bir rüya imiş
Gelin o rüyayı aşağıda ki şiirde beraber bir göz atalım

Bir

rüyam var dinlermisiniz gafili
Beni benden götürmüşler ne dersiz
Vade yetmiş susturmuşlar bülbülü
Efkârını artırmışlar ne dersiz

Bir yanda keder var bir yan intizar
Bir yandan sorarlar hazır mı mezar
İmamın yanında üç beş ihtiyar
skat ima oturmuşlar ne dersiz

Ağaydım paşaydım beydim yüceydim
Kırk düğümdüm çözülmeyen heceydim
Şarkta mıydım garpta mıydım niceydim
Bir tabuta sığdırmışlar ne dersiz

Günahkârsa hali beter dediler
Kıyamete kadar çeker dediler
Dört tekbir bir namaz yeter dediler
Musallaya yatırmışlar ne dersiz

Kederlendi cenazeme gelenler
Yaradan mağfiret etsin diyenler
Beni kabre koyan fedakâr eller
Sağ yanıma yatırmışlar ne dersiz

İlahiden bir ses duydum irkildim
Seslendiler paşa oğlu muhittin
Söyle misin habibin kim rabbin kim
Doğru cevap vermiş miyim ne dersiz

Bir sual soruldu kaldım feryat a
Yüzüme vuruldu düştüğüm hata
Elim açtım yaratana vuslata
Rahmetini yetirmişler ne dersiz

Bu çileli yoldan gelen benmişim
Kismetim elimde dönen benmişim
Eyvah eyvah demek ölen benmişim
Son durağa getirmişler ne dersi

İskat—ölen kişinin kılınmamış namaz ı
Tutulmamış orucu için verilen sadaka

Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Rüzgar

RÜZGÂR -2011-

Dalgın dalgın estin umutlarıma
Çatık kaşlarıma tutunma Rüzgâr
Acıyıp karışma gözyaşlarıma
Hüzünlü yüzüme bakınma Rüzgâr

Yine eteğine tutunmuş keder
Yoksa sıldan mı geldi beraber
Canımı yaksa da verdiği haber
Söyle kederime katılma Rüzgâr

Söyle dinleyeyim maruzat neyse
Korkma bizi burada görmüyor kimse
Yöneldiğin mihrap hakikat ise
Gözünü budaktan sakınma Rüzgâr

Sen söyle ben yazayım üç beş satırda
Koynumda saklayım kalsın hatırdan
Kaldır beni gökyüzüne savur da
Ezik yüreğime dokunma rüzgâr

Ne bende dert kalsın ne de sır sende
Erisin dağılsın efkâr sinede
Dökelim her şeyi orta yere de
Üzül kederlen de yıkılma Rüzgâr

Sevgi kokar okşadığın çiçekler
Aşk nedir sorarsan söyleyecekler
Seversen önünde eğilecekler
Eğilip bükülüp utanma rüzgâr

Dayanamam seni üzgün görmeye
Tane tane anlat dök kelimeye
Muhittin alışkın dert dinlemeye
Hadi açıl bana sıkılma Rüzgâr

Muhittin Laçın

Sadık Dost Kara Toprak

SADIK DOST KARA TOPRAK

Nisan -2013

Bir arpa boyu yol sana uzağım
Gölgeler şu dağa yaslansın döneceğim
Şafağı bekliyor dalım yaprağım
Yel vursun çiğ düşsün ıslansın döneceğim

Pişmanlık başlarsın karakaşımdan
Sesimi duyarsın kalp atışımdan
Şu duman çekilsin delibaşımdan
Arınsın durulsun uslansın döneceğim

Ufkumda yılları eriteceğim
Her şeyimi sana getireceğim
İçime sığmayan koca yüreğim
Karılsın yorulsun paslansın döneceğim

Yollarımı kesip engel koysalar
Sana döneceğim tek bir sevdam var
Ruhum çiçeklensin gönlümde bahar
Renklensin bezensin süslensin döneceğim

Göğüs kafesimde erisin heves
Seni solumaya yeter bir nefes
Lütfedip gaipten ilahi bir ses
Çağırsın gel desin seslensin döneceğim

Ben bu canı adamışım dostuma
Zerresini teslim etmem hasmıma
Şüphesiz ki döneceğim aslıma
Dön desin sır versin el versin döneceğim

Hoyrat gazel çörelensin bağıma
Bir son bahar konacak şakağıma
Senin için gül ekmişim bağrıma
Yeşersin büyüsün beslenesin döneceğim

Şair Muhittin Lâçin

Muhittin Laçin

Sarıkamış Ta Yüz Yıl

SARIKAMIŞ TA YÜZ YIL

Biliyorum yiğidim yastığın yorganın kar
Senin o acı hatıranla aramızda yüz yıl var
Hatırladıkça seni içim yüreğim kanar
O hüzünlü cepheden geri dönen çok azdı
Nasip kismetin seni Sarıkamış, a yazdı

Ne siz düşmanı gördüz ne düşman gördü sizi
Tek bir kurşun atmadan kış vurdu hepinizi
Sonra sinsi bir ateş yaktı yüreğinizi
Hasmımız Rus askeri düşmanımız ayazdı
Rabbim şهادetinizi Sarıkamış, a yazdı

Dağlara duman çöktü sonra bir rüzgâr esti
Ölüm şakağımızda ya üç ya dört nefesti
Kar görmemiş yiğitler birer birer buz kesti
Akşam sabah bellisiz ay sessiz gün beyazdı
Dünya bu hadiseyi Sarıkamış, a yazdı

Durdu göz kapakların dondu kirpikleriniz
Dipçiklerin üstünde uyuştı elleriniz
Yüreğiniz zemheri kar doldu cepleriniz
Allahu Ekber derken her taraf sütbeyazdı
Anneler ağıtları sarıklarmış, a yazdı

Halep Kerkük adana Maraşlı Anteplisi
Samsun İstanbul bursa Trabzon Rizelisi
İzmir aydın Ankara Yirmi yaşında hepsi
Son sözleriniz tevhit dilinizde niyazdı
Şairler şiirleri Sarıkamış, a yazdı

Ecel tipiyle geldi ölümle kar beraber
Sanki Gökler yarıldı mahşere benzedi yer
Size cennette köşkler bize Albayrak yeter
Vatandı bu mehmedim geri dönmek olmazdı
Bu vatan aşkı sizi ta Sarıkamış, a yazdı

Bu tarih çok hüzünlü seksen doksan bin yiğit
Dağlarda bölük bölük alaylar düştü şehit
Allahu Ekber dağı birde zalim zemheri şahit
Yastığın mavzerindi yorganın kar beyazdı
22.Aralık. 1914 Tarihler bu acıyı Sarıkamış'a yazdı

MUHİTTİN LAÇIN.Y.T.ARALIK.2014

Muhittin Laçın

Sır külahı

SIR KÜLAHI

Gönül seninle ben yıllardır
Kiblemize yön aradık beraber
Koca cüsemize sığmadı kader
Hep aydınlık gün aradık beraber

Sorulacak bin soru var kaderde
Sorduk amma Hani cevabı nerde
Yeter artık otur oturduğun yerde
Mutluluğu dün aradık beraber

Kükredik haykırdık aslan kesildik
Olmazların karşısına dikildik
Altmış yıldır aynı kaba ekildik
Desinlere ün aradık beraber

Gittik ta hizanda bir köşk yaptırdık
Endülüs te gemileri yaktırdık
Sır külahı zemheriye kaptırdık
Karakışta don aradık beraber

Masefe kısaldı zaman övündü
Ay karardı kandil yandı mum söndü
Zaman geçti sular aktı çark döndü
Değirmende un aradık beraber

İğne ile kuyu kazdık bir ömür
Belki dedik özümüze su yürür
Hor vakitler şavkımızı söndürür
Bu kavgaya son aradık beraber

şair Muhittin laçın.y.t 2014

Muhittin Laçın

Sokakta Ölüm

SOKAKTA ÖLÜM

Sokağın ortasında bağıyor bir adam
Yetişin yatışın ölüyor dedi babam
Kim ölüyor kim öldü kime ne oldu orda
Kimi camdan asıldı kimi baktı balkonda

Bir evin köşesinde küçük kıyamet koptu
Koştuk gördük ölüyü de ölüm ortada yoktu
Göz kapakları durmuş çene düşmüş asılmış
Eli yüzü soğumuş bacakları donuktu

Yığıldı çoluk çocuk havarcılar çoğaldı
Telefonlar on kere ambulansı aradı
Birisi hayır dedi sen ölemezsin babam
Anlamadık ölüme mi bağırdı ölüye mi bağırdı

Sağlıkçılar yetişti göğsünü gere gere
Doktor dedi durmayın uzatın şunu yere
Eldivenli hemşire yokladı şakağını
Körükçüler göğsünde çöktü kalktı on kere

Sustu pes etti doktor öldü bırakın dedi
Ne kalbi çalıştırdık ne nefes geri geldi
Acı sessizlik çöktü herkesin suratına
Şu duvarın dibinde bir hayat sona erdi

Adam bir saat önce elli dolar bozdurmuş
Hanımdan tembih almış pazara gidiyormuş
Ne bilsin ki Azrail arkasında yürüyor
Vakit zaman tükenmiş aniden kalbi durmuş

Evine götürdük de şaşırıldı çoluk çocuk
Herkes coştı ağladı üzüldük bizde dolduk
Kardeşi elleriyle kapattı gözlerin
Kestik elbiselerini acele soyundurduk

Hanımı ağıt yaktı ben sana doyamadım
Kuş oldun uçtun herif helallik alamadım
Beni bu genç yaşında yalnız bırakıp gittin
Emekli yok yok ev kira şimdi ortada kaldım

İnsan ölüme uymaz ölüm insana uyar
Ya bir kurtuluş olur ya seni yalnız koyar
Muhittin dedi bacım senin başın sağ olsun
Herkesin bu dünyada bir ağlama günü var

Muhittin laçın yazılış tarihi.1988

Muhittin Laçın

Soma Ağlıyor

SOMA AĞLIYOR 13 5 2014
TARİHİNDE KÖMÜR MADENİNDE Kİ FACİADA
KAYBETTİĞİMİZ 301 KARDEŞİMİZİN ANISINA

Yüzümün kömür karasına bakma yiğidim
Yüreğimin kanayan yarasına bak
Hayallerimi hor karanlıklara bıraktım
Onun için gözlerim nemli yanağım ıslak
Sar beni ey nazlı hilal sar içim yanıyor
İsli şafaklara zehir çalıyor geceler
Karalar giyinmiş Türkiye'm bu gün
Bayraklarım yarıya inmiş soma ağlıyor

Biliyorum biliyorm orda üstüne
Güneş doğmuyor senin
Ufkunu kapatmış simsiyah perde
Ay doğmuş üstüme rüzgârlarım var benim
Ama sen varsın ateşin düştüğü yerde

Çaresizlik mahcup yüzümde kat kat
Birde duaya açık titreyen ellerim var
Bana dağlar yemyeşil bana renk renk tabiat
Seninse kor kızıl ateşten mezarın var
Ecel koşar adım önümde dörtnala ölüm
Dizlerimizde takat yok anam yolum dar
Söyleyin söylryin ey zifiri karanlıklar
Dünya ne tarafta aydınlığa kaç adım var

Gökyüzümüz kaybolmuş
Yıldızlar yok bulamıyorum
Makber kokuyor her yer
Geldiğim son yerdeyim
Rüzgârları çalmışlar gardaş nefes alamıyorum
Kapatmışlar üstünü güneşin doğmadığı yerdeyim
Bahtımız kadar kara bizim sokaklarımız
Her adımda bir ölüm her nefeste bir can
Son duayı okuyor isli dudaklarımız
Miğferlerimize yazdık yavrurum
Sağ olsun sağ olsun vat

Seninle ağlıyor seninle yiğidim seninle ülkem
Seninle yıkıldı bütün dünyamız
Tarihin hüznünlü vakit kederli
Rengimiz matem
Öyle bir iz bıraktın ki sen yüreğimize Yiğidim
Açık kaldı yaramız

Şair Muhittin Laçın 13,5,2014

Muhittin Laçın

SON AYRILK yazılış tarihi mart -2011

SON AYRILIK- yazılış tarihi Mart -2011-

Bir gün Şu resme baktığınızda
Aranızda olmayacağım ben
Unutmayın hatırlarda ben kalayım
Hatıraları siz saklayın
Kaybolur savrulurum
Bir yolculuk başlar ki zamanın yüreğinden
Artık ne ben gölgemi taşıyım
Ne gölgem gelir peşimden

Kim bilir belki bu gelen
Hayat ikliminin son mevsimidir
Esen rüzgâr düşen yaprak solan çiçek
En son ayrılığın ayak sesidir
Gönüllere düşen hayallerde dolaşan
Gittikçe ufkumdan uzaklaşan
Gelmeyen annemin dönmeyen babanın
Sönen resmidir

İstemedem düşer o en zor üç kelime
Titreyen dudaklardan
Bir kayıp daha
Bir can daha ayrıldı aramızdan
Şilindi defterlerden düşüldü kayıtlardan
Övmeyi met etmeyin
Bırakın beni ben gibi kalayım
Doğmayan hayallerim küstürdüğüm anılar
Üzülmesin ardımdan

Sorun Şu resimlere
Ben olmadan kapımdan kaç kere geçti bahar
Alır tozumu rüzgâr siler izimi yağmur
Yıkar alır götürür sular
Yitip gitmiş buharlaşmış simalardan eser yok
Sorsam inanan ki üç akşam sonra çehremi
Hatırlamaz aynalar

Saymadım saymadım devraldığım bu mülkün
Kaçınıcı sahibiyim
Ne küflü dünya bana muhtaç şimdi
Ne ben ona tabiyim
Konduğum musalla taşı bana garip
Girdiğim tabut ruhuma yabancı
Susarsın asi nefis erirsin kocabaşım
Ne kefene emanet ne mezara bakıyım

Solan Şu resimlerde
Her Şey bir gün hep hayal olacaktır
Yol belli kural açık emir haktan
Her canlı mutlaka ölümü tadacaktır
Her akşam batan güneş

Gecenin koynunda gizlenen ay
Ayrılıkların üstüne her sabah
Yeniden yeniden yeniden doğacaktır

Muhittin Laçın

Sular Uyurken Gel Anne

SULAR UYURKEN GEL ANNE- 2013

Çırpınıyor can elmasım,
Tık tık vururken gel anne,
Gözlerim kapalı kalsın,
Hayal kururken, gel anne.

Kuşların, müjdesi ile.
Dağların gölgesi ile.
Ezanların, sesi ile.
Ufuklar nurken, gel anne.

Çağır beni uzaklardan,
Gülümse ak bulutlardan,
Usulca karanlıklardan,
Sular uyurken, gel anne.

Gün çiçekleri severken,
Annesizler, anne derken,
Kuşlar yuvaya dönerken
Akşam olurken, gel anne.

Nefesim bana yabancı,
Ruhumda derin bir sancı,
Sensizlik, her şeyden acı,
Hasret solurken, gel anne.

İsmin hep dudaklarımda
Resmin göz kapaklarımda,
Ben uyurken, öp anlımdan,
Zaman dururken, gel anne.

Hep yasını tutuyorum,
Yönümü unutuyorum,
Al koynuna, korkuyorum,
Kurtlar ulurken, gel anne.

Acıtıyor sevgisizlik,
Ürpertiyor ilgisizlik.
Sen yokken, acı sessizlik.
Beni bulurken, gel anne..

Konuşmuyor ki resimler,
Dili yok ki söylesinler,
Doğum gününde yetimler,
Unutulurken, gel anne,

Kapıyı sen açtın sandım,
Sevindim uçtum şahlandım,
Ben ay doğarken, uyandım,
Gün tutulurken, gel anne.

Bu yıl bahar sensiz geldi,
Tabiat sensiz renklendi,
Bak Muhittin, su istedi,
Dilim kururken, gel anne.

Ben ay doğarken uyandım,
Sen gün doğarken gel anne..

Muhittin Laçın

Muhittin Laçın

Sunam

SUNAM

Med cezir vakti
Hadi git sunam
Sessiz sesiz kabarıyor dalgalar
Duygularımın denizlerinde
Sular yükselecek birazdan
Yıldızlar telaşlı ay huzursuz
Bir fırtına yaklaşıyor ufkumdan
Sabırsız hırçın öfkeli kasırgalar
Yüreğime vurmadan
Git

Gökyüzüne bırak
Gözlerinin mavisini
Giderken
Baktıkça seni hatırlarım
Rüzgârlara ver sarı saçlarını
Özledikçe koklarım
Ağlamaklısın
Kırpıkların titriyor sunam
Gözyaşlarını çağırıyor yüzündeki hüznün
Gecenin efkârıyla mehtaplar uyanmadan
Dağların şakağında kaybolmadan Gölgeler
Hislerin ıslanmadan
Git
Korkma seni hiç unutmayacağım
Kokladığım her gül sen olursun
Kopardığım her çiçekte
seni hatırlayacağım
Adını haykıracağım kuşların uçuşunda
Seni anlatacağım kelebeklere
Soluduğum hava aldığım nefes
Sen olacaksın sunam
Tebessümlerimi bırakacağım
Mehtap kırmızısı dar vakitlere
Özlemlerimi yazacağım bulutların eteğine
İnan isyana dönüşmeyecek hasretim
Seni hayal edeceğim zihnim bulanmadan
Terbiyem ezilmeden akalım şaşmadan
Git

Edep duvarını aşmadan
Git derken sana
geriliyor yüreğim
Son surat dörtnala kalp atışlarım
Damarlarımda dolaşılıyor ayrılık
Eriyor nabzım Susmadan git

Şair muhittin laçın

Muhittin Laçın

Şakağımda Zaman Durmuş Dün Gece

ŞAKAĞIMDA ZAMAN DURMUŞ DÜN GECE

Gözlerim çakmak çakmak
Ateşli nefesimden
Fedakâr yastığıma ağır geliyor başım
Soluk benizim üstünde
Çaresizlik kırk nokta
Dört nefes sıhhat için
Hangi vakti bekliyorum bilmiyorum
Şakağımda zaman durmuş dün gece
Ne güneşler batıyor ufkumda
Ne ay doğuyor üşüyen yüreğime

Muhittin laçın.

Muhittin Laçın

Şaşmayan İlahi Adalet

ŞAŞMAYAN İLAHİ ADALET -1982-

Şaşmayan ilahi adalet
Gün gelir tecelli bulur
Ne şaşır nede isyan et
Her şey yüzüne okunur

Hepsi yazılmış çizilmiş
Ölçülmüş tek tek dizilmiş
Levhi kalemde yazılmış
Bu gün var yarın yok olur

Her nesne bir mana taşır
Ahenk içinde kaynaşır
Ne şaşar nede dolaşır
Tertip düzene uyulur

Kâinatta bir zerreyiz
Suya düşen bir gölgeyiz
Doğmuşuz ki öleceğiz
Giden bir gün unutulur

Bedenin toprağa iner
Erir göz bebeğin söner
Ne getirdinse beraber
Toplanı önüne konur

Sebepsiz soru sorulmaz
Hiçbiri cevapsız kalmaz
Zerresi bile kaybolmaz
Orda hak hukuk korunur

Gönül derki muhittine
Sana söylenmiş peşinen
Yer ganimet gök hazinen
Yaptığın senden sorulur

Muhittin Laçın

Şehit Ve Toprak

ŞEHİT VE TOPRAK

Toprak şehitlerin kanlarıyla can bulur
Yoksa o hangi dağ ve hangi deniz
Bedelsiz vatan olur
Bu asil nesil mührünü vurmuş gittiği yere
Saygısıyla sevgisiyle dile gelmiş tabiat
O sarsılmaz imanıyla
Mana ekmiş yerlere imza atmış göklere
Evvel Allah Biz bu şanlı bayrağı
Hiç yere düşürmeden Ta gideriz mahşere

Muhittin Laçın

Muhittin Laçın

Şehitlerin Emaneti Gözlerimde Anadolu

GÖZLERİMDE ANADOLU

Şehitlerimden emanet ufkunda şanlı bayrağım
Sırdaşım evim yuvam kader ortağım
Gözyaşlarımı ektiğim helal kanımı döktüğüm
Al duvağımla süsledim canım ruhunla besledim
Göz nurum alın terimle temelime gül diktiğim
Ben başka yar sevmedim haaaaaaa tek sevdam var Anadolu'm

Kavimler konup göçse de
Yedi iklim değişse de
Bin yıl beş bin yıl geçse de.
Başım önüme düşse de. Gözlerimde Anadolu m

Zeybek im efeyim Laz im dadaşım ben
Türkmen'im kürdüm Çerkez'im gardaşım ben
Bey dağında biten lale Ağrı da kardan kaleyim
Obam ocağı Toroslar sönmeyen ateşim ben
Ata yurdum Türkistan a Halep'ten Kerkük e ben
Bakü Taşkent Üsküp kırım Tek taşım baştanbaşa ben
Altaylardan kopup gelen töreyim toyum ben
Sanma ki unuttum haaaaaaa hasretim özlem doluyum

Öfkeden yıkılsa kaşım
İçime aksa gözyaşım
Kederden dönse de başım
Yüreğime gam düşse de. Gözlerimde Anadolu'm

İstanbul aşkım sevgilim Bursa'da ipek mendilim
Kara deniz gibi hırçın Çoruh gibi deliyim ben
Kızıl ırmak gibi asil Tunca da hüznümlü akan
Akıncıyıml Rumeli'nde Edirne'nin seliyim ben
İzmir'de hasan Tahsin'im Erzurum da nine hatun
Maraş'ta ki sütçü imam Antep.in şahin beyiyim
Düşmana geçit vermem haaaaaaa Fırat gibi öfkeliyim

Aş yemişim bozkurtlarla
Cenk almışım al atlarla
Sevda yüklü bulutlarla
Başımda yeller esse de. Gözlerimde Anadolu'm

Aç da gör yanıktır bağımlı Kabuk bağlamış yaram var
nice yiğitler düştü koynuma acıların ilkleriyim
Kök salmış medeniyetler tarih perçinli yüreğim
Altın harflerle yazılmış Tarifsiz bir efsaneyim
Vatan için kanım kaynar ondandır heyecanım gardaş
Asil bir kan taşırım haaaaaaa sanma ki bir serseriyim

Ölüm önümü kesse de
Dağlar yoluma düşse de
Fırtınalar hüznümlü dökse
Rüzgâr matemle esse de. Gözlerimde Anadolu'm

Binlerle yüz binler beş yüz binlerle
Gökkubbenin altındaydık o gün tekbirlerle
Cephede kükreyen aslan meydanlarda deli taydık
Yeryüzünde yüreği tunçtan erlerle Ömer halis demirlerle
Ecel arkadaşımızdı ölümle biz akrabaydık
Tek yumruk tek yürektik haaaaaa zulumün olduğu yerdeydik

Can verip serden olsam da
İhanete uğrasam da
Sırtımdan vurulsam da
Anadan yardan olsam da. Gözlerimde Anadolu'm

Şair Muhittin Laçın. y.t. aralık 2016

Muhittin Laçın

Şiir Ve Şair

ŞİİR VE ŞAİR

Şiir, şairin yöneldiği bir mâna kapısıdır.
Elindeki kalemiyse o kapıyı açacak altın anahtarıdır.
ihlaslı adımlarla o içeri girince aktan karaya
Yediden yetmişin bulunduğu Bir fikir çarşısında bulur kendini.
Düşünce dükkânlarından alacağı en değerli şey olan
İlahi aşkın bedeli edep,
pahası ağır olan saygı ve sevginin karşılığı ve harcı
Tevazuyla perçinlenen fedakârlıktır.
Bu bilgi yumağında o sonsuz ilim denizinde
Gördüğünü göz nuruyla, hissettiğini de ruhuyla satın alır.
Haktan istediğini ve halktan devşirdiğini
Hakikat ateşinde eritip doğruluk kabında şekillendirir,
Gönül süzgecinden geçirdikten sonra
Bir kültür kazanında birlikte harmanlayıp
Edebiyat sofrasına sunduğu zaman
Nasıl koyacağı neyi nereye koyacağı da ayrı bir marifet ister.
Elbette ki en güzel davetkâr şey lezzettir.
Ve duygulara hitap eden zihinlerde bırakılan hazdır,
Damaklarda iz bırakan lezzetlerden
Ve hafızalara yer eden o güzel hazlardan tadanlar
Bir daha bir daha isterler...

Şair Muhittin Laçın.
2015

Muhittin Laçın

Töre

TÖRE

Sahipsiz sanma bu köyü
Muhtarından önce bey var
Bir tek sayfa çevir yeter
Anlatılacak çok şey var

Bu töre miras babadan
Destursuz geçmez ağadan
İşte cazgır işte meydan
Teşhir hanede her şey var

Coşmuş dere bozulmuş ark
Aynı izde gider çırak
İnce ele sık doku bak
İşin içinde bir şey var

Adımız Müslüman ama
Sekiz parça dokuz yama
Siz anlatın beni bana
Benden önce onca köy var

Alıcı saf satıcı kör
Söven namert susan nankör
Kapı açık gir sende gör
Bu gelenekte zor şey var

Şair mihittin laçi y.t2012

Muhittin Laçın

Uğur Böcekleri

UĞUR BÖCEKLERİ -1974-

Eriyordu karlar yürüyordu sular
Çiçekler uyansın diye
Baharla beraber doğdu aşkımız
Ben bir tohumdum toprağın altında
Sen bir cemreydin
Can suyu oldun düştün toprağıma
Tutuşmuştuk el ele ikimiz
Bir çiçeğin dalında iki kelebek gibi
Isıtıyordu güneş yüreğimizi
Okşuyordu rüzgârlar renklerimiz
Kapalıydı gözlerimiz
Terlemişti avuçlarımız
Sonsuzluğa uzanıyordu ellerimiz
Utandığımızdan
Kızarıyordu yanaklarımız
İçimizden söylüyorduk aşkımızı
Gelinciklere

Yüzümüzdeki gülücükleri
Tebessümle seyrediyordu bütün çiçekler
Fısıldıyordu usulca kulağıımıza tabiat
Hadi hadi vuslat zamanı diyordu
Unutmuştuk o an dünyanın döndüğünü
Sinmişti gökyüzünde ki sığırcık sürüleri
Sıyrıldık bir anda korkularımızdan
Açıldı gözlerimiz
Zaman durmuştu sanki
Birbirine kilitlendi bakışlarımız
Aşkın en güzeline çarpıyordu kalplerimiz
Boğazımıza takıldı sözcükler
Mühürlendi dudaklarımız
Tükenmişti sanki Unuttuk bütün kelimeleri

İki uğur böceği geziniyordu
Bir buğday başağında
Dilek tuttuk Onlara düştü niyetlerimiz
Biri sen oldun biri ben
Şeyrettik Beraber uçarlarımı diye
Önce sen uçtun kayboldun gölgelerin kucağında
Sonra ben çırpındım çırpındım çırpındım
Açılmadı kanatları geledim peşinden
Söğüdü aşk o an mahzun bakışlarımızda
Sonra umutsuzca ellerimiz
Sıyrıldı ayrıldı birbirinden

Muhittin laçın

Muhittin Laçın

USTA yazılış tarihi şubat- 2009

USTA - yazılış tarihi Şubat- 2009 -

Ben hayatı bölüşürken.
Kendimi unuttum usta.
Şaşkın şaşkın dolaşırken.
Yol bitti ben bittim usta.

Yanlışlar hakem oldular.
Çıktı yoluma durdular.
Önüme döktü aynalar.
Kendimi seyrettim usta.

Ak sütüm pazara indi.
Su kattım değişti rengi.
Kârım zararım kirlendi.
Dükkânı kapattım usta.

Düz idi gamet eğildi.
Düştü ters yöne devrildi.
Yol şaştı çıkmaza girdi.
Çırpındıkça battım usta.

Hendek kör deveyi yuttu.
Son ocakta nesil bitti.
Nem küf temeli çürüttü.
Ben konağı sattım usta.

Göz nuru senin eserin.
Sadakat benim rehberim.
Azığımdı alın terim.
Emeğime kattım usta.

Yerine koydum her şeyi.
Çektim kapattım kapıyı.
Bu gün artıyı eksiyi.
Yarına devrettim usta.

Yola çıktım gün doğarken.
Vakit akşam oldu erken.
Sığınacak yer ararken.
Bir mezara çattım usta.

Asiller indi tahtından.
Asiler döndü ahtından.
Son defa baktım ufkumdan.
Perdeyi kapattım usta.

Muhittin ne idi gayem.
Başa baş geldi sermayem.
Sustum kapandı hikâyem.
Ekranı kararttın usta.

Muhittin Laçın

Uyan Hele Behey Gafli

UYAN HELE BE HEY GAFİL

Uyan hele be hey gafil
Neler oldu sen uyurken
Şafaklar göğe çekildi
Sabahlar yere döküldü. Rengi değişti sokağın,

Sen sıcak yatağındayken
Yeryüzü gün giyinirken
Börtü böcek Allah derken
Ezan göklerde inlerken, dönmedi dilin dudağın,

Ay ayrıldı tepelerden
Yıldızlar kaydı göklerden
Bereket fişkırdı yerden
Güneş doğdu vadilerden. Gölgesi eridi dağın,

Akıp gitti şemsi cihan
Yerinde durmadı zaman
Heba oldu kıymetli an
Eğer sen nasiplenmedinse. Kusuru ne ki sabağın,

Rızık istedi mahlûkat
Kâinatın sofrasından
Mertte yedi namertte
Hadi kalk sende ye yediğin kadar. Bekçisi yoktur bu bağın,

Şair Muhittin Laçın

Muhittin Laçın

Üzülme Be Deli Gönül

ÜZÜLME HEY DELİ GÖNÜL

Bahar umut verir bize
Güller açsın görüşürüz
Gün doğsun eşliğimize... Yine güler gülüşürüz

Kıpırdar yüreklerimiz
Geri gelir renklerimiz
Uçuşur kelebeklerimiz... Kanatlanır dönüşürüz

Dereler çağladığında
Oğlaklar oynadığında
Kanımız kaynadığında... Dağların an dövüşürüz

Dirhem dirhem toplasak ta
Bir kâsede saklasak ta
Göz ucuyla koklasak ta... Ruhumuzla bölüşürüz

Gün gelir günde yanarız
Gün gelir kar da donarız
Gün gelir rüzgâr ararız... Çiğ düşer yerde üşürüz

Muhittin laçın

Muhittin Laçın

Vatan Dediyssek Anadoluya

VATAN DEDİYESEK ANADOLUYU–EKİM 2012-

Biz bu zor yolları kaç kere, aştık,
Tenha yokuşların, dert ortağıyız,
Cebelleştik dağların an, dalaştık
Ufuklarda, mehtapların ağıyız,

Biz kara günleri, ezik yüreği,
Biz ki vurgunların, sökük ilmeği
Siperlerin barut kokan, gömleği,
Biz acı günlerin, tek örneğiyiz

Kıtaları şehit versek de, bu gün,
Koçyiğitler besmeleyle, doğdu dün,
Türküsyüz, yemende ki şehidin,
Yiğit gazilerin alın teriyiz,

Biz mazlumun gözyaşında, sızıyız,
Biz fakirin çorbasının, tuzuyuz,
Biz kaderin anlında ki, yazıyız,
Biz baştan ayağa, gönül bağıyız,

Siperlerden gazi döndük, Antep'e,
Maraş'ta kahraman yürüdük, harbe,
Gözyaşımız Fırat Harran tozpembe
Peygamberler şehri, şen Urfalıyız,

Toros ta Türkmen'iz aydında efe,
Seymen'le zeybekle, vardık hedefe,
Dadaşla gakgoş la, eşsiz tarife,
Biz kara Denizli kelli felliyiz,

Biz dumlu pınarın, yiğit neferi,
Biz koca tepenin, aydın rehber,
Biz dokuz eylülün, hırçın askeri,
Egenin incisi, zeytin dalıyız,

Üstümüzü kapatsa da, bir mezar,
Anadolu başımıza, türbedar,
Severiz aşkımız, mezara kadar,
İşte öyle, sevdamızda, deliyiz

Vatan dediyssek ana doluya,
Kanımız karışmış, toprağa suya,
Ölümler set çektik, Gelibolu ya
Çünkü inançlıyız, pür imanlıyız,

Biz Mevlana pervaneyiz, âleme,
Biz yunusla aşkı, döktük kaleme,
Hakikat yazılmış, gönül haneme,
Biz dervişiz hacı Beştaş, veliyiz,

Ekmeğini yiyorsam, bu vatanın,
Dinim dilim ırkım neyse, lisanım,
Muhittin der kim olursak olalım,
Biz Türk üz Kürt üz alevi Laz Çerkez,
Biz hepimiz kardeşiz, Türkiyeliyiz,

Muhittin Laçın

Vur Beni Doksan Yerimden

VUR BENİ DOKSAN YERİMDEN

Kirpiğine tutunmuşum
Savuruyor yel beni yar
Gözlerinde kaybolmuşum. Bul beni yar bul beni yar

Zor günümde tut elimden
Derde bıraktığın yerden
Kıymet verdiğin değerden, Al beni yar al beni yar

Kır beni noksan yerimden
Vur beni doksan yerimden
Yar beni orta yerimden. Böl beni yar böl beni yar

Yabana attı yaz beni
Sürgün etti ayaz beni
Hatıranda yok yaz beni. Sil beni yar sil beni yar

Ya git yahut ta dön artık
Bir gece vakti yola çık
Kilidi yok kapım açık, Çal beni yar çal beni yar

Suçumu yüzüme söyle
Gül sevilir dikeniyile
Tutsağınım Azad eyle,
Muhittin'i Azad eyle. Sal beni yar sal sal beni ye

Muhittin laçın. Eylül 2016

Muhittin Laçın

Ya Resul

YA RESÜL Değerli dostlar bu şiirde peygamber efendimiz. s.v.ın İsimlerini zikrederek.7 Ocak 2016 yılına geldiğimiz bu günlerde İslam coğrafyasının İçine düştüğü o zor durumu arz etmeye çalıştım

Kardeşlik bağları çoktan çözüldü
İlmek ilmek sökülüyor ya resul
Deccallar dünyaya vakitsiz döndü
Karşımıza dikiliyor ya resul

İnsanlığın kaybolduğu gün bu gün
Hakikatin ehli hizan a sürgün
Veys in yemeni yanıyordu dün
Bugün Bağdat yıkılıyor ya Resul

Tayfa tayfa bölünmüşüz ey nebi
Pare pare olmuş yüreklerimiz
Küffar a adanmış kurbanlık gibi
Şimdi kelepçeli bileklerimiz

Nefretle kaplanmış gecenin yüzü
İhanetler peçeliyor gündüzü
Yine Şam da kan renginde gökyüzü
Yıldızları dökülüyor ya Resul

İlim Çin de olsa alın diyordun
Biz kinin nefretin yolunu tuttuk
İlimle içini oyduk umudun
Öğrendikçe davamızı unuttuk

Bu dava sahipsiz kaldı ey nebi
Ömer i bekliyor imdat diyerek
Bu davaya bir Selahattin Eyyubi
Bu davaya Tarık bin ziyat gerek

Enkaz a gömüldü bebelerimiz
Unutmuşuz hangi safta yerimiz
Bizden utanıyor gölgelerimiz
Ufkumuzdan çekiliyor ya resul

Adım insan kan davası hikâyem
Ölüme harcadık servetimizi
Şube açmış yeryüzünde cehennem
Kendi ateşimiz yakıyor bizi

Öksüzler yuvasız kaldı ey nebi
Habeş gibi kutsal bir vatan gerek
Bin yetmiş birde ki Alpaslan gibi
Fatih sultan gibi komutan gerek

Tekinsiz ormanda kayboldu ümmet
Başsız Müslümana kopmuş kıyamet
Kudüs te öğlen kan akşam esaret

Her sabah kan dökölüyor ey nebi
Muhittin Laçın

şair muhittin laçın.y.t.Ocak 2016

Yalancı Misafir

YALANCI MİSAFİR- 1974

Akşamüstü karanlık kapı çalındı birden
Annem dedi bak oğul hele kimdi o gelen

Açtım kapıyı baktım uzun boylu bir adam
Bıyıkları buz tutmuş sakalı beyaz kardan

Dedi oğul yolcuyum baban evde mi senin
Elim ayağım dondu karnim acıktı benim

Bağurdım baba dedim kapıda bir adam var
Sakalı ta göğsünde herhâlde ki ihtiyar

Babam geldi buyur ne var dedi emice
Tipide yolda kaldım misafir et bu gece

Yarın erken kalkarım giderim sabah inan
Buyur ettik oturdu tandırın sığacağına

Babam dedi ki hanım açtır herif herhalde
Hele bir topla devşir ne varsa getir evde

Yedi yumurta kırdık bir sahanda pişirdik
İki ekmek bir somun kestik böldük getirdik

Buyur dedik emice karnını doyur hele
Oturur konuşuruz söyleriz güle güle

Adam besmele çekti yâri buçuk bismillah
Kayğana dan sahanda iz kalmadı maşallah

Babam dedi emice seni tanımıyorum
Dedi ki bir şeyhim ben gezip dolanıyorum

Yedi içti geçirdi uyku bastı bir anda
Sağa sola esnedi gözü yatak yorganda

Dedi yastık getirin biraz uyuyacağım
Gece kalkar namazı topluca kılacağım

Serildi yorgan yatak uyudu şeyh emice
Ertesi gün uyandı ancak öğleden önce

Su döktüm ellerine yıkandı bir leğende
Dedi yemek getirin kurtlar gezer midemde

Bir tas ayran üç somun dut pekmezli haşılda
O yedi biz yutkunduk dizildik karşısında

Sıcak haşıl bulaştı uzun bıyıklarına
Yarisından fazlası döküldü sakalına

Anam dedi uy herif adam üç somun yedi
Ne elhamdülillah nede çok şükür dedi

İnşallah dedi anam tez gider kurtuluruz
Babam dedi sus kari bu şeyhtir çarpılırız

Öğle ikindi akşam bu şeyh namaz kılmadan
Etrafı gözetliyor yemek sordu durmadan

Akşamın yemeğini yedi güneş aşmadan
Kos koca lengeri de iz kalmadı pilavdan

Etrafına bakındı bacım al şu tası da şurdan
Hele git yine getir o lezzetli turşudan

Doymadı komşulardan sekiz ekmek borç aldık
Adam aç kalır diye mahcup olduk utandık

Anam katmer pişirmiş dilimler ktır ktır
Dedi Al kızım hemen bunu kilere götür

Yanında güzel de bir demli çay pişiririz
Katmerle misafirin önüne indiririz

Sabah kalktık hasıra yer sofrası kuruldu
Besmeleyle sofranın başına oturuldu

Babam dedi kız hanım getir o katmerleri
Yanında da unutma bizim çivil peyniri

Anam bağırdı birden katmerler yok yerinde
Tozu bile kalmamış koca bakır tepside

Düşündük taşındık katmerleri kim yedi
Hemen acı haberi bizim sahte şeyh verdi

Gece garip ses duydum hortlak geldi zannettim
Kim var ki bu kilerde onları takip ettim

Bir baktım katmerleri periler cinler yiyor
Hem yiyor hem durmadan bir birini dövüyor

Babam dedi ey şeyhim okuyup üfürseydin
Sen nasıl şeyh idin ki hiçbir şey diyemedin

Bizim evde ne peri ne hortlak ne de cin var
Yoksa o katmerleri sen mi yedin ihtiyar

Kızardı şeyhin yüzü hırsız kediye döndü
Katmerin kırıntısı sakalında göründü

Gözlerini kapattı sağa sola üfledi
Ah etti üh etti çok kalabalıklar dedi

Sessiz olun ben şimdi dua okuyacağım
Evinizde ne varsa hepsini kovacağım

Anladık ki şeyh yemiş güzelim katmerleri
Sağa sola oynadı ele verdi gözleri

Babam dedi peki şeyh amma da evliyasın
Katmer yiyen cin peri acep sen olmayasın

Lahavle dedi babam döndü sinir küpüne
Yaptığı hizmet ikram birden döndü tersine

Babam dedi kalk oğlum şu komşuya git söyle
Deki bizde bir şeyh var bir ayak gelsin hele

Komşu geldi bir baktı bu sahtekâr şeyh dedi
Ben bunu tanıyorum bizim komşu köydeydi

Ah dedi komşu ah ben demedim mi size
Her yabancı yolcuyu almayın evinize

Kalk dedi be sahtekâr hem de şeyhim diyorsun
Utanmaz köy köy gezip yiyip dolanıyorsun

Buralarda dolanma doğru kendi köyüne
Ensesine bir tokat aldı kattı önüne

Dizine duracaktır yediğin haram lokma
Çabuk köyden uzaklaş sakın arkana bakma

İşte o yüzsüz adam yalancı bir şeyh idi
On günlük rızığımızı altı öğünde yedi

Muhittin yalancılar cehennemde yanacak
Düşündüm arkasından bir şiir yazdım ancak

Kayğana-sahanda yumurta
Haşıl--undan yapılmış pişmiş hamur yemek

Muhittin Laçın

Yeter Sürüklendin Divane gönül

YETER SÜRÜKLENDİN DİVANE GÖNÜL -1982-

Yeter sürüklendi divane gönül
Aktı gözyaşlarım sele benzedim
Hasret çeke çeke çürüdü ömrüm
Yandı kara bağrım küle benzedim

Kopamadım ıstırabın izinden
Atamadım dert yerleşti özümden
Kötü oldum bir soysuzun yüzünden
Asi bir günahkâr kula benzedim

Sevem dedim bir zalime bağlandım
Bar verdide meyvesini almadım
Toprak olup bir namerde çiğnendim
Nankörün geçtiği yola benzedim

Günlerim hüznünlü aylar isyanda
Onun için yerim yok bu mekânda
Koklanacak gül değilim aslında
Ne var ki yeşile ala benzedim

Muhittin Laçın

Yıkık köy

YIKIK KÖY NİSAN, 2011,

Bir zamanlar seksen haneydi bu köy
Sığmazdık daracık sokaklarına
Şimdi çeşmeler bom boş avlular ıssız
Göçmen kuşlara karıştık
Savrulduk dört biryana
Tarlalar kotan sız kırlar koyunsuz
Kırk atıyla gelirdi düğünlerimiz güle oynaya
Fes giyerdi göveğimiz
Al duvaklıydı gelinlerimiz

Misafir inmiyor artık hasırlı konaklara
Anılarda erimiş ıssızlığın koynunda
Yadırgama şairim yaz hele yaz
İçim acıyor benim hüznümlendim
İçli bir türkü iniyor dudaklarıma
Yüzüme bakma sakın çünkü doldu gözlerim
Bir bu yıkı köyü yaz
Birde bana bakmadan beni
Al sana bir hikâye bana bir masal lazım
İssiz yaylaya çoban şu dağa çakal lazım

Bahar leyleklerle beraber gelirdi bu köye
Şimdi ne yarım asırlık kavak yerinde
Nede sarı gagalı leylek
Kırk yıldır tığ görmemiş
Sapsız samansız harman
Kuzu sesi gelmiyor ağıllarından
Çayırlar atsız
Bir değirmen varidi
Şu tepenin böğründe
Şu sesine karışırdı türkülerimiz
İsli lambalarda biterdi uzun yaz akşamları
Hikâyeleriyle uyurduk ninelerimizin
Duygularımızı dinlerdi o narin yaprakları
İşte işte bak Şu söğüdün gölgesiydi yerimiz
Sormaya utanıyorum azizim bağışla
Niye sokaklar تنها neden haneler yıkık
Bu köye bir şeyler yaz Şu hal misal lazım
Bana yarım nasihat sana bir sual lazım

Dört sürü inerdi bu köye
Gördüğün yamaçlardan
Toz dumanın içinde çabanın ardı sıra
Talim yapardı sığırcıklar
Bölük bölük semalarında
Turnaların ötüşüyle uyanırdık
Kurumlu evlerimizde
Önce şu dağın gölgesi inerdi sessizce üstümüze
Sonra Reçber in 'ayak sesi oraklar omuzlarda
Gördün işte her şey ortada

Bostan kabak sız yonca Tırpan sız
İşte su içtiğim çeşme şu
Bu yıkık evde geçti benim çocukluğum
Sen yine de yaz arkadaş gördüklerini bir bir
Şu virane köy benim amma
Yaz yaz bu acı hikâye senin
Sözüm ona bu köyden giden geri gelmedi
Sızlanmama aldanma
O vefasızların biride benim
Yaz sen üstadım yine yaz bize hasbihal lazım
Bu köyü anlatmaya sofuya sakal lazım

Muhittin LAÇİN

Muhittin Laçın

Yiğidim

YİĞİDİM: Haziran -2000-

Yüreğimiz tipi boran
Başım duman kar yiğidim
On derdim var binde yaram
Yeter ki sen sor yiğidim

Ağa olduk beyiz hanız
Kör nefsimize sultanı
Biz şekilde Müslümanız
Kalp gözümüz kör yiğidim

Doğru yolu şaşırılmışız
Son damlayı taşırılmışız
Postu kurda kaptırılmışız
Çeker sürükler yiğidim

Deccal çoktan çanı çalmış
Devin iştahı kabarmış
Felaket tellal çıkarmış
Geliyorum der yiğidim

Neme lazım der geçeriz
Aynı yerde emekleriz
Yıllardır yazı bekleriz
Gelmedi bahar yiğidim

Rüzgâr bize tersten esti
Şerre çarptırdı bu nesli
Dağ dumanlı ova sisli
Bizde bir hal var yiğidim

Asır zamana darıldı
Fikir niyetten ayrıldı
Doğruya kalem kırıldı
Gerçekler susar yeğdim

Batıl hakka eder ısrar
Gel bunda etme intizar
Hayır, sekte şer cüretkâr
Muhittin şaşar yiğidim

Muhittin Laçın

Yirmi Birinci Asır

YİRMİ BİRİNCİ ASIR OCAK -2011-

Şaşmamak elde değil baş döndürüyor zaman
Üzaya çelme taktı göğe taht kurdu insan
Göz dikti pay istiyor marstan yıldızdan aydan
Atmosferi deldiler gezegenler aşılıyor
Yeryüzü yanyorken gökyüzü hep üşüyor

Artık hüner marifet parmakların ucunda
Fezaya hükmediyor kıtalar avucunda
Ölüm kalım kör nokta akrebin kiskacında
biz düzeni dünden bozduk iklimler değişiyor
Sonunu görmek için zamanla gürleşiyor

Genler kucaklanıyor neşter yedi bedenler
Zerreyi kırka böldük hücrenin içindeler
Nereye götürür bizi amaçlar ve nedenler
Organlar yedek parça azalar değişiyor
Kes yapıştır misali başkasında yaşıyor

Asırlardır mahzende yıllanmış düşünceler
Çıktı karanlıklardan şimdi su yüzündeler
Gölgesinde saklandı gösterişli gövdeler
Top tüfek masal oldu atomlar yarışıyor
Emir makinalarda bellekler konuşuyor

Çoktan doğmuş deccallar kimsenin haberi yok
Daha sabi doğmadan enseye inmiş yumrum
Kara kıta yanıyor omuz boyu yoksulluk
Bir taraf tıka basa yedikce göbekleri şişiyor
Bir taraf hep açlıtan ölse ne değişiyor

taç giymiş hırsız kedi kraldan daha kıral
mazlumun ekmeğini çalmak birinci kular
aslan külle kurt makum emir veriyor çakal
Zayıflar bölük pörçük güçlüler birleşiyor
Alametler belirgin kıyamet netleşiyor

Muhittin Laçın

Yoksul

YOKSUL

Komşulardan bulamadı borç para
Fakir idi gidemedi doktora
Gün geçtikçe azdı büyüdü yar
 Muhtar ilmühaber yazdı gönderdi
 Ardı sıra bakıp kızdı gönderdi

İnleye inleye geldi şehir e
Yol boyunca su istedi ha bire
Adres bilmiyordu sordu on yere
 Derdini Allah a dizdi gönderdi
 Ah çekti içinden tozdu gönderdi

Zor zor hastanede buldu kendini
içinde ne varsa döktü derdini
Doktor bey görünce soluk rengini
 Uzun bir reçete yazdı gönderdi
 İyice yüreğini ezdi gönderdi

Açıp meramını anlatamadı
Dediğinden doktoru hiç anlamadı
İğneye ilaca lüzum kalmadı
 Hekim sorulardan bezdi gönderdi
 İçinde ki derdi sezdi gönderdi

Git dedi babacığım zaten bitmişsin
Derdi kucağında sen büyütmüşsün
Velhasıl ı sen kendine etmişsin
 Duygulu gözlerle süzdü gönderdi
 İstemedен kırdı özdü gönderdi

Yavaş yavaş indi merdivenlerden
Titredi gözleri karardı birden
Ölüsü taşındı düştüğü yerden
 Devlet bir tutanak çizdi gönderdi
 İsim adresini çözdü gönderdi

Yıkarken kimsesi yoktu başında
Sitem vardı kirpiğinde kaşında
Garip yoksul musallanın taşında
 Yaratan dünyaya yazdı gönderdi
 Komşular mezara güzdü gönderdi

Kimsesi çok kimsesizdi fukara
Yansımıştı saçında ki aklara
O Garibi yine garip mezara
 Yüreğini yakan közdü gönderdi
 Açık kalan bir çift gözdü gönderdi

Muhittin laçın.y.t.1982

Muhittin Laçın

Yüregim Üşüyor Oğul

YÜREĞİM ÜŞÜYOR OĞUL

Benden başka çığlığımı duyan yok
Yoksulluk sesimi kısıyor oğul
Yüregim üşüyor yatağım soğuk
Gece hafakanlar basıyor oğul

Kol kürekten kırık dönmüyor bilek
Üç iki beş eder söze ne gerek
Bütün çıkınımı toplamış felek
Almış bir çiviye asıyor oğul

Çıkmaza savurdu fırtına beni
İssiz bir deryada su almış gemi
Rüzgâr zayıf şişirmiyor yelkeni
Poyraz yüzümüze esiyor oğul

Çilem dokuz kulaç dert sekiz arşın
Bir bükük belim var bir eğik başım
Ah çektikçe yükseliyor ataşım
Hayat zehir ini kusuyor oğul

Günde kırk bir kere yoklanan gönül
Kendi gölgesinde saklanan gönül
Hayale kapılıp şahlanan gönül
Üç adım ötede susuyor oğul

Kader bize kör kuyudan seslendi
Hoyrat günler kanımızla beslendi
Yarınki umutlar bu gün tükendi
İmkânsızlık ağır basıyor oğul

Dumanın küstüğü dağa benzerim
Kandilde eriyen yağa benzerim
Delibalta girmiş bağa benzerim
Hep şah damarımı kesiyor oğul

Şair muhittin Laçın

Muhittin Laçın

Yürüdüğüm Menzil

YÜRÜDÜĞÜM MENZİL

Görmeden bilmeden bir noktaya ben
Her gün biraz daha yaklaşıyorum
Durup dinlenmeden ara vermeden
Mecbur yine beni ben taşıyorum

Yürüdüğüm menzil nerye çıkacak
Bu yolun sonunda ne göreceğim
Gittiğim yer bana neler sunacak
Ben ona karşılık ne vereceğim

Bir son var önümde beni bekleyen
Yaklaşıyor vakit hazırlan diyor
Bir son ki ufkunda kurşun sekmeyen
Attığım her adım bedel istiyor

Nasip kısmet beni nerye götürür
Zaman benim için ne hazırlamış
Son ekmeğin suyum nerede durur
Kaderimde ne var ne sıralanmış

Yiğitlik cesaret günüyse o gün
Geçmişimle benim yüzleşmem gerek
Ebedi alem se vuslat ve düğün
Yola çıkmak lazım gülümseyerek

Muhittinlaçın.y.t.2015

Muhittin Laçın

Zaman

ZAMAN

Zaman ahir zaman da
Acımasız kendi kabına sığmayan insan
Zaman günahsın zaman kusursuz
Zaman akıp gidiyor bedelsiz parasız pulsuz
Hatasını ayıbını örtmek için suçlandı zaman
Zaman ondan huzursuz
Suratla asık planlar sahte
Omurgası çatırıyor ahlakın
Kaderi raydan çıkmış bedbaht insana
Kiyamet bu gün dünden daha çok yakın

pusu kurmuş Köşe başlarında bin bir suratlar
Karanlıktan ürkmüş gölgelerden tırsmış
bini beş para etmez neme lazım umursamazlıklar

Zaman üzgün zaman mahcup
Zaman görünmek istemiyor Utangaç sokaklarda
Yapışmış hayâsızca kelimeler
Silinmek istemiyor dili yok duvarlardan
Kafalar bomboş zihinler allak bullak
Teselli dileniyor küfürbaz şeytanın pabucundan
Ha düştü ha düşecek uçurumun ucunda

İnliyor tıklım tıklım adaletin ambarı
Sayfalar sorgusuz dosyalar pulsuz
Mazlumun dilekçesi tozlu raflarda mahpus
Adaleti bekliyor köşe başlarında
Yorgun bitkin uykusuz
Gerçekler ötelendi cehalet kısılcığında
Cennet yolunun üstünde cehennem avucunda
Gözü kör vicdanlarda kelepçelendi zaman

Konuşun ey taşların böğrüne kazınmış
tarihin yiğit bekçiler kitabeler
Konuşun ey ötelerden haber veren fedakâr yorgun yazlar
İnsanlar mı ası suçlumu zaman

Sözde namaza durmuşBizim cahil Müslüman
Sirtında ki reklamı okuyor Arka safta ki adam
Yön doğru niyetle zayı
Huzura durmuş urbası murdar
Ecnebinin reklamını sirtında taşıyor
Ta getirmiş camiye kada
Aceleyle kıldığımız namaz yarım yamalak
Söyle bana seccadem söyle ne olur
Bu duayla hangimiz O hangi baba yiğit
Günahtan arınacak

Kimlerden sorulacak kesik başın hesabı
Şeytanın maşası mı iblisin mi ırgadı
Zindanlar tıklım tıklım

Şer kazanı kaynıyor mahpus odalarında
Suçlu kim yedirip içtiren mi giydirip sövdüren mi?
Hadi korkma haykır yüzüme
Ayağımın altında ezilen türap
Analar mı günahkâr babalar mı vebalda

Kırk yıllık gardiyanlar mezarında çürüdüSuçlular azalmadı
Taş kapılar eridi paslandı korkuluklar
Zindanlar boşalmadı

Zaman bıçak sırtında
Zamanı durdurmak istiyor cerrah
Hastası masasında ölüm kirpiklerinin ucunda
bıçak sırtına eriyor zaman
Zaman bir düğüm iplik zaman bir kanlı makas
Zaman ölümle ömür arasında
Can pazarı kurulmuş
Titreyen ellerde parmaklar aciz
Doktor zamana muhtaç
Dualar zaman için alevden yüreklerde
Dakikası saniyesi titreyen dudaklardaZerresi mutlak
Kalp zamana çarpıyor küçük bir odacıkta

Zaman gözlere fırtına bazen başlarda tufan
Dinginleri boşalmış yağız at misali
Arenada dörtnala etraf toz duman
Bir an okun ucunda hedef virgül hedef nokta
Namludan fırlamış nar kırmızısı mermi
eyvah eyvah gözlerde kayboldu zaman
Bir nefese bin atın bir soluğa e bin akçe
Ne kıymetli bir andır
Sermayesini dökmeye servetini vermeye
Tüccar kapıda hazır

Gerçekler cevapsız kalır tabansız kümelerden
Hâkim karar vermeden savcı kaşe vurmadan
Yargıç kalem kırmadan Suçlu zindan görmeden
Geçti aşındı zaman
Kabahat döndü dolaştı neme lazım ellerde
Sonuç avluya asıldı
Günah keçisi hazır suç zamana kesildi

muhittin laçın,y.t.2005

Muhittin Laçın